

Werkgroep Eurobom

PENN/Netherlands

FACTS AND REPORTS

Augustus 2005 – No. 42

IRAN (4)

Iran's nucleaire programma: aanzetten tot confrontatie

INHOUDSOPGAVE

Inleiding en commentaar	2
Documenten – Nederland	4
Citaten Nederlandse pers	8
Briefing stand van zaken maart 2005	26
Documenten – IAEA / E3 / Iran	30
BASIC notitie	48
Overzicht landen met nucleaire installaties	50
Kroniek 2005	55
Overzicht Facts and Reports	56

INLEIDING EN COMMENTAAR

De berichtgeving in Nederland over de ontwikkelingen rondom het Iraanse nucleaire programma vertoont ernstige fouten en verdraaiingen. Het is van belang dat de politieke besluitvorming niet wordt gebaseerd op deze verdraaiingen

Op 3 september zal directeur El-Baradei een rapport presenteren over Iran aan het 'Board of Governors', het overlegorgaan dat politieke richting geeft aan het Internationale Atoom Agentschap IAEA. In september volgen een reeks internationale vergaderingen, waarbij de millennium top van de VN (14-16 sept) van belang is omdat daar een groot aantal regeringsleiders bij elkaar zullen zijn. De kwestie Iran zal ongetwijfeld besproken worden. Verder is er op 26-30 september een vergadering van de voltallige IAEA.

De Nederlandse regering kan pleiten voor een andere EU onderhandelingspositie (zie hieronder). De Kamer zou daarop moeten aandringen bij de regering.

In deze F&R hebben we een aantal documenten bij elkaar gebracht om die berichtgeving te corrigeren. De belangrijkste beweringen zijn:

1. *Iran heeft een kernwapenprogramma*

In de Nederlandse berichtgeving (zie het hoofdstuk 'Beweringen over het Iraanse nucleaire programma in de pers') wordt gesuggereerd of zelfs expliciet beweerd dat Iran een kernwapenprogramma heeft. Daarbij wordt als bron alleen Westerse anonieme regeringswoordvoerders aangehaald. In feite is er geen enkel bewijs dat Iran kernwapens ontwikkelt. Iran zelf ontkent dit. De in de Nederlandse media nooit aangehaalde IAEA positie werd op 1 maart uiteengezet door dhr Pierre Goldschmidt, plaatsvervangend IAEA directeur - zie tekst statement elders). Het is wel denkbaar dat delen van de Iraanse regering deze optie open willen houden vanwege potentiële vijanden zoals de VS en Israël en het gegeven dat Irak eerder werd aangevallen.. De CIA heeft haar inschatting van de periode die Iran nodig zou hebben om een kernwapen te bouwen, bijgesteld van vijf naar tien jaar (op basis van de National Intelligence Estimate van de National Intelligence Council). Dit werd onlangs bevestigd door Hans Blix, voormalig wapeninspecteur in Irak.(AFP 230605)

2. *Iran is zijn internationale verdragsverplichtingen niet nagekomen.*

Iran heeft een bilaterale overeenkomst met de EU3 opgezegd, omdat het zich niet kon vinden in het aanbod van de EU3 (zie de tekst in deze F&R, plus het antwoord van de Iraanse regering). Cruciaal is de eis dat Iran delen van de uranium verrijgingsproces zou opgeven. Dit weigert Iran omdat het door haar ondertekende Non Proliferatie Verdrag dit expliciet toelaat. Iran was wel bereid om tijdens de onderhandelingen het verrijgingsproces stil te leggen (het akkoord van Parijs). Daar is ze nu voor wat betreft een voorfase van het verrijgingsproces van afgestapt. De onderhandelingen betroffen dus afspraken over het Iraanse kernenergieprogramma die verder gingen dan de afspraken vastgelegd in de zogenaamde 'full-scope Safeguards Agreements' met het IAEA. Deze laatste overeenkomsten, die voortvloeien uit het lidmaatschap van het Non-Proliferatie Verdrag en die inspectie van de nucleaire installaties in Iran regelen, worden strikt nagekomen. De IAEA inspecteurs hebben volledige toegang tot de meeste nucleaire faciliteiten, inclusief de zojuist weer opgestarte voorfase van het verrijgingsproces. Wel bestaan er nog steeds een aantal vragen over bepaalde faciliteiten (zie de opsomming van de heer Goldschmidt in deze F&R). Over toegang daartoe wordt door IAEA inspecteurs met de Iraanse autoriteiten onderhandeld. De 'Board of Governors' van de IAEA heeft in een resolutie (zie de tekst elders) de Iraanse stap afgekeurd, maar doet geen uitspraak over de rechtmatigheid.

3. *Uranium verrijking impliceert productie van een kernbom*

Dit is een mogelijke toepassing van het product van het verrijgingsproces. De andere is voor de opwekking van elektriciteit in een kerncentrale. Iran heeft aangeboden aan de IAEA om het verrijgingsproces te controleren, om eventueel militair gebruik van het verrijkte uranium te verhinderen. Het NPV garandeert elke ondertekenaar volledige toegang tot de technologie en kennis voor het opwekken van kernenergie, inclusief opwerking en verwerkingsprocessen (art IV van het verdrag). Een groot aantal landen heeft de beschikking over zulke installaties (zie de 'samenvatting nucleaire capaciteiten' in deze F&R) Volgens de logica van de VS en EU onderhandelaars zouden deze landen moeten worden gedwongen om elke installatie die deel uitmaakt van de 'nuclear fuel cycle' op te geven. Dat gebeurt niet omdat Iran als afzonderlijk geval wordt behandeld. Het is wel zo dat er door het IAEA voor gepleit wordt om grenzen te stellen aan deze door het NPV gegarandeerde volledige toegang tot de nucleaire cyclus. Het is echter moeilijk om daarover internationale overeenstemming te krijgen zolang de kernwapenstaten en hun bondgenoten vasthouden aan unilaterale controle over hun eigen nucleaire infrastructuur.

4. *De internationale gemeenschap is tegen de Iraanse positie*

Dit is een dubieuze formulering die herhaaldelijk gebruikt wordt om de indruk te wekken dat Iran geïsoleerd is. In feite is er brede internationale steun voor Iran, omdat:

- het zijn Non Proliferatie Verdrag verplichtingen nakomt
- Brazilië, Zuid Afrika en andere staten het niet eens zijn met de westerse aanpak van Iran, omdat zij in principe in dezelfde positie verkeren (opwerking, verrijkingsinstallaties - zie de lijst elders).
- andere kernwapenstaten (Israël, India, Pakistan) gedoogd worden en er sprake is van dubbele maatstaven. Vooral de recente overeenkomst tussen de VS en India is van belang.
- de kernwapenstaten en hun bondgenoten zelf geen serieuze stappen naar nucleaire ontwapening ondernemen - dit was de belangrijkste reden voor het mislukken van de toetsingsconferentie van het Non Proliferatie Verdrag in New York in mei
- de recente oorlog tegen Irak werd voorafgegaan door een media campagne bestaande uit leugens, geruchten en verdraaiingen (zie F&R 13, 17, 28,33 en 34 over Irak en de massavernietigingswapens, op website www.eurobomb.nl) die de indruk moesten wekken dat dat land massavernietigingswapens bezat. De huidige campagne tegen Iran is deels gebaseerd op vergelijkbare geruchtenstromen die wederom kritiekloos worden overgenomen door opiniemakers. Voormalig inspecteur Blix heeft verklaard dat een voorwaarde voor een overeenkomst met Iran een niet-aanvalsverklaring van de VS is.

5. *De EU positie is redelijk*

Impliciet in de berichtgeving wordt gesuggereerd dat de EU3+ positie redelijk is. In feite bestaat het aanbod aan Iran grotendeels uit bevestiging van al bestaande afspraken plus de invoering van een uitzonderingspositie voor Iran die strijdig is met het NPV (zie boven en de BASIC note elders).

De EU onderhandelingspositie is vanaf maart verhardt (zie 'briefing ontwikkelingen Iran-EU onderhandelingen 160305') in overeenstemming met de radicale Amerikaanse confrontatiepolitiek. Ze is strijdig met de bepalingen van art iv van het NPV, zoals steeds door de Iraanse regering gesteld wordt (dit is niet simpelweg een mening over deze kwestie, zoals herhaaldelijk in de Nederlandse media werd gesuggereerd, maar een feit). Het is vooral dit standpunt dat de onderhandelingen heeft doen mislukken. Om verdere escalatie te vermijden is het noodzakelijk dat de EU een stap terug doet en instemt met verrijking onder strikte inspectie van de IAEA. Het alternatief is een confrontatie die via de Veiligheidsraad (waar Rusland en China eventuele resoluties voor sancties vermoedelijk zullen blokkeren) kan uitlopen op een situatie vergelijkbaar met die rondom Irak in 2002. Dat wil zeggen de Amerikaanse regering kan besluiten om wederom unilateraal een oorlog te beginnen. De Nederlandse regering zal dan voor dezelfde keus als toen worden gesteld dwz de Atlantische bondgenoot steunen en daardoor de internationale wetgeving verder afbreken of een onafhankelijke politiek ontwikkelen. Een confrontatielijn zal ongetwijfeld het einde betekenen van de NPV, omdat een groot aantal van de landen die daartoe in staat zijn (zie de lijst in deze F&R) zullen overwegen om een eigen kernwapenstrijdkracht te gaan bouwen.

Twee alternatieve aanpakken worden voorgesteld door:

1. Het onafhankelijk onderzoeksinstituut BASIC (zie 11 August 2005 Preliminary analysis of E3/EU proposal to Iran - <http://www.basicint.org/pubs/Notes/BN050811-IranEU.htm>)
2. Bruno Pellaud en Tim Guldumann, resp. voormalig plaatsvervangend directeur van het IAEA en de voormalige Zwitserse ambassadeur in Iran in de Financial Times van 270605)

Karel Koster
06-13223359

DOCUMENTEN - NEDERLAND

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Antwoord van de heer Bot, minister van Buitenlandse Zaken, op vragen van het lid Ormel (CDA) mogelijke nucleaire activiteiten in Iran

DVB/NN-576/04 – 20 december 2004

1. Heeft u kennis genomen van het vermoeden dat Iran op de nucleaire bases Lavisan II en Parchin mogelijk zou kunnen werken aan het ontwikkelen van een kernwapen?¹

Antwoord: Ja.

2. Is het waar dat Iran geen toegang verschaft tot deze militaire bases aan experts van het IAEA (International Atomic Energy Agency)?

Antwoord: Iran verschaft vooralsnog geen toegang tot deze bases aan experts van het IAEA. Het IAEA heeft daarom wel verzocht, en heeft verder schriftelijk een aantal ophelderingen gevraagd, maar Iran heeft daarop nog niet geantwoord.

3. Op welke wijze kan de EU bijdragen om er zorg voor te dragen dat het IAEA deze plaatsen kan controleren?

Antwoord: Op basis van het Non-Proliferatieverdrag, de daaraan verbonden Volledige Waarborgovereenkomst of het Additioneel Protocol is Iran niet verplicht toegang te verlenen tot deze niet-gedeclareerde faciliteiten. Zolang er echter belangrijke openstaande vragen blijven bestaan ten aanzien van deze faciliteiten zal het IAEA zijn onderzoek naar het Iraanse nucleaire programma niet kunnen afronden. De overeenkomst die door Duitsland, Frankrijk en het VK met Iran werd afgesloten op 15 november jl. en die het startpunt vormt voor onderhandelingen over een lange-termijnoplossing, bepaalt onder meer dat het IAEA de opschorting van alle verrijgingsgerelateerde en opwerkingsactiviteiten kan verifiëren. Mocht er gefundeerde twijfel ontstaan over de mate van toegang die door Iran geboden wordt aan de IAEA-inspecteurs dan zal, zoals vastgelegd in de IAEA resolutie d.d. 29 november 2004, het IAEA hierover rapporteren. Hierdoor zou het perspectief op totstandkoming van een lange-termijn overeenkomst verminderen. In lijn daarmee heeft de EU tijdens de Bestuursraad van het IAEA van 25 november jl. verklaard dat, indien Iran niet meewerkt, de EU de implicaties van het niet-nakomen van Iraanse verplichtingen onder ogen zal zien.

4. Is het waar dat een Europese diplomaat² heeft gezegd, dat door de Iraanse autoriteiten nog uitleg dient plaats te vinden over zaken die gerelateerd zijn aan de verrijking van uranium? Over welke zaken heeft deze Europese diplomaat het?

Antwoord: De regering heeft kennis genomen van het krantenbericht, maar heeft geen nadere informatie over hetgeen de genoemde diplomaat zou hebben gezegd of zou hebben bedoeld.

5. Zijn de Iraanse autoriteiten tijd aan het rekken om verdachte complexen schoon te maken en om bewijzen van nucleair onderzoek te verwijderen?

Antwoord: Er bestaan op dit moment geen aanwijzingen dat Iran tijd zou rekken om verdachte complexen schoon te maken en om bewijzen van nucleair onderzoek te verwijderen. Dit betekent evenwel niet dat met zekerheid kan worden vastgesteld dat dit ook niet gebeurt.

6. Hoe kunt u verklaren dat er een overeenkomst is met Iran over het stopzetten van de verrijking van uranium, als er tegelijkertijd nog serieuze bedenkingen zijn over mogelijke verrijking van uranium op plaatsen in Iran, die niet gecontroleerd mogen worden?

Antwoord: De overeenkomst draagt er ondermeer toe bij dat het IAEA de opschorting van alle verrijgingsgerelateerde- en opwerkingsactiviteiten verifieert. Het IAEA-onderzoek gaat voort, ook naar de genoemde faciliteiten. De regering meent dat dit onderzoek op dit moment de beste mogelijkheden biedt om een volledig beeld te krijgen van het Iraanse nucleaire programma en ondersteunt dat onderzoek dan ook waar mogelijk. Dit geschiedt ondermeer door het IAEA op de hoogte te stellen van alle relevante informatie waarover de Nederlandse regering beschikt.

Noten: 1. The New York Times, 2 december jl.; 2. zie noot 1

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Beantwoording vragen van het lid Karimi (Groenlinks) aan de minister van Buitenlandse Zaken over inlichtingen aangaande de levering van kernwapentechnologie aan Iran

DVB/NN-006/05 – 20 januari 2005

1. Is het waar dat er een overeenkomst is afgesloten tussen Pakistan en de VS over het geven van inlichtingen aangaande de kernwapen/kernenergietechnologie die door het netwerk van dr. A. Khan aan Iran is geleverd?¹
2. Waarom is het Internationaal Atoomagentschap (IAEA) niet bij deze overeenkomst betrokken? Hoe luidde de reactie van het IAEA op de overeenkomst tussen de VS en Pakistan?

5. Vreest u niet dat door de eerder genoemde bilaterale overeenkomst tussen de VS en Pakistan nuttige en belangrijke informatie over het netwerk en de leveranciers aan het IAEA wordt onthouden? Zo neen, waarom niet? Zo ja, welke actie bent u voornemens te ondernemen opdat het IAEA deze informatie alsnog kan krijgen?

Antwoord: De regering is niet bekend met het bestaan van een dergelijke overeenkomst. De VS ontkent dat er sprake is van een dergelijke overeenkomst en het IAEA stelt niet over informatie terzake te beschikken.

3. Heeft het IAEA inmiddels de mogelijkheid gekregen van dr. A. Khan te ondervragen?

Antwoord: Het IAEA beschikt over de mogelijkheid dr. A. Khan schriftelijk vragen voor te leggen.

4. Deelt u de mening dat informatie over dr. A. Khan en zijn netwerk aan het IAEA behoort te worden overgedragen?

Antwoord: Ja.

Noot: 1. The News International, Pakistan, 20 december jl. 'US to be provided Iran-related N-material: report'.

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Antwoord van de heer Bot, minister van Buitenlandse Zaken, op vragen van het lid Van Bommel (SP) over Amerikaanse militaire plannen tegen Iran (ingezonden 19 januari 2005)

DVB/NN-035/05 – 15 februari 2005

1. Bent u bekend met berichten over geheime Amerikaanse operaties, waarbij sinds de zomer van 2004 militaire inlichtingenoperaties in Iran worden uitgevoerd?¹ Is het waar dat daarbij informatie over ruim dertig nucleaire, chemische en raketinstallaties als potentiële doelen wordt ingewonnen? Bent u bereid informatie in te winnen bij de Amerikaanse autoriteiten over deze operaties? Indien neen, waarom niet?

2. Bent u tevens bekend met het feit dat deze operaties onderdeel uit zouden maken van een plan om deze plaatsen te bombarderen of aan te vallen door commando's? Indien neen, bent u bereid informatie in te winnen bij de Amerikaanse autoriteiten? Indien neen, waarom niet?

3. Is het waar dat daarbij het doel zou zijn Iran's militaire atoomcapaciteit te vernietigen en uiteindelijk zelfs het regime in Iran tot aftreden te dwingen? Bent u bereid informatie in te winnen bij de Amerikaanse autoriteiten over hun plannen terzake? Indien neen, waarom niet? Wat is uw oordeel over deze plannen?

4. Deelt u de mening dat deze plannen, indien de berichten hierover waar zijn, een ernstige verslechtering betekenen voor de kans van slagen van de onderhandelingen door de Europese Unie en het International Atomic Energy Agency (IAEA) met Iran om dit land te bewegen af te zien van verrijking van uranium? Indien neen, waarom niet? Zo ja, wat onderneemt u om de Amerikaanse regering af te doen zien van deze activiteiten?

Antwoord: Ik heb kennis genomen van het krantenartikel van de heer Hersh. Als reactie heeft het Pentagon op 17 januari j.l. een persbericht uitgegeven waarin wordt gesteld dat het artikel zo veel fouten met betrekking tot fundamentele feiten bevat, dat daarmee de geloofwaardigheid van het artikel als geheel wordt ondergraven. Secretary of State Rice heeft recent laten weten dat militaire actie tegen Iran op dit moment niet op de agenda staat.

5. Berust volgens uw informatie de stelling van 'The New Yorker' op waarheid dat de Pakistaanse regering geen vervolging van dr. Abdul Khan door (internationale) juridische autoriteiten hoeft te laten instellen vanwege de atoomproliferatie, omdat deze regering medewerking aan het inwinnen van inlichtingen door de Amerikaanse autoriteiten over de Iraanse atoomcapaciteit heeft toegezegd? Zo ja, deelt u dan de mening dat dit tegen de letter en de geest van het Non-Proliferatieverdrag is? Bent u bereid bij de Pakistaanse autoriteiten aan te dringen op medewerking aan een (strafrechtelijk) onderzoek naar de werkzaamheden van dr. Khan? Indien neen, waarom niet?

Antwoord: Pakistan is geen partij bij het Non-Proliferatieverdrag. Los daarvan voorziet het internationaal recht niet in de mogelijkheid individuen als de heer Khan voor strafbare feiten op dit gebied te vervolgen.

Nederland heeft wel op het hoogste niveau bij de Pakistaanse autoriteiten aangedrongen op medewerking met het IAEA-onderzoek.

Noot: 1. "The coming wars, what the Pentagon can do now in secret", door Seymour Hersh. The New Yorker (Issue of 2005-1-24 and 31, posted 2005-01-17). www.newyorker.com

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Antwoord van de heer Bot, minister van Buitenlandse Zaken, op vragen van het lid Karimi (GroenLinks) over Amerikaanse militaire plannen tegen Iran (ingezonden 21 januari 2005)

DVB/NN-036/05 – 15 februari 2005

1. Was de Nederlandse regering dan wel de AIVD, MIVD of de Europese Unie (EU) op de hoogte van de Amerikaanse verkenningsmissies in Iran en van de operatie die Amerikaanse commando's met steun van Pakistan zeker al sinds de zomer van vorig jaar in Iran uitvoeren?¹ Op welke wijze heeft de Nederlandse regering dan wel de EU gereageerd op de Amerikaanse verkenningsmissies in Iran?
2. In hoeverre heeft de Nederlandse regering aanwijzingen dat de regering-Bush zich voorbereidt op het nemen van militaire stappen, in welke vorm dan ook, tegen Iran? Kunt u de Kamer hierover informeren?
3. Hoe waarschijnlijk acht de Nederlandse regering een Amerikaanse militaire actie tegen Iran gezien de geheime Amerikaanse verkenningsmissies, het feit dat Iran deel uit maakt van de "as van het kwaad" en het geringe vertrouwen van de Verenigde Staten (VS) in de Europese aanpak om Iran te overtuigen de uraniumverrijking te bevrozen?
8. Bent u bereid, al dan niet in EU-verband, opheldering te vragen aan de Amerikaanse regering over de Amerikaanse geheime verkenningsmissies in Iran en over de recente uitlatingen van Bush? Bent u bereid daarbij de VS ervan te weerhouden met militaire middelen, in welke vorm dan ook, Iran aan te vallen? Zo ja, kunt u de Kamer informeren over de uitkomsten hiervan?

Antwoord: Zie het antwoord op vraag 1 t/m 4 van de vragen van het lid Van Bommel 2040506610 d.d. 19 januari 2005.

4. Heeft u het artikel "Ferme taal VS tegen Teheran" gelezen?²

Antwoord: Ja.

5. Heeft de EU een reactie gegeven naar aanleiding van de uitspraken van president Bush dat de VS geen mogelijkheid uitsluit om militaire stappen te nemen als het om Iran gaat? Zo neen, waarom niet? Zo ja, wanneer heeft de EU gereageerd en hoe luidde deze reactie?
6. Welke positie gaat de EU innemen inzake Iran tijdens de topontmoeting van de EU en de VS in februari aanstaande?
7. Op welke wijze is de EU voornemens om de Amerikaanse regering te weerhouden van militaire stappen tegen Iran en om een tweede 'Irak debacle' te voorkomen?

Antwoord: De EU zal zowel tijdens de topontmoeting met de VS als daarna het belang van een diplomatieke oplossing benadrukken en steun vragen voor de aanpak, waarbij Duitsland, Frankrijk en het VK het voortouw hebben.

Noten: 1) The New Yorker, 17 januari jl., Seymour M. Hersh; 2) Algemeen Dagblad, 19 januari jl.

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Antwoord van de heer Bot, minister van Buitenlandse Zaken, op vragen van het lid Van Bommel (SP) over Israëlische plannen om Iran aan te vallen (ingezonden 16 maart 2005)

DAM-161/05 – 13 april 2005

1. Kent u het artikel "Revealed: Israel plans strike on Iranian nuclear plant"?¹
2. Is het waar dat Israël zich militair voorbereidt op een aanval op Iran voor het geval de onderhandelingen tussen de EU-landen en Iran over de Iraanse atoompolitiek mislukken?
3. Acht u het geoorloofd dat het Israëlische kernkabinet een "initial authorisation" voor dergelijke concrete militaire plannen heeft gegeven? Zo ja, waarom? Indien u dit niet geoorloofd acht, op welke wijze wenst u de

Israëlische regering af te brengen van uitvoering van dergelijke plannen? Indien u Israël niet wenst af te houden van dit voornemen, waarom niet?

4. Deelt u de mening dat door een dergelijk plan het gevaar op een grote oorlog in het Midden-Oosten dichterbij komt en dat dit plan ongewenst is? Kunt u dat toelichten?

Antwoord: De regering is niet bekend met Israëlische plannen om Iran aan te vallen in geval de dialoog tussen de EU en Iran over de nucleaire ambities van Iran geen resultaat oplevert. Overigens heeft de Israëlische regering officieel verklaard dat het in vraag 1 aangehaalde bericht onjuist is.

5. Op welke wijze overlegt de EU met de buurlanden van Iran, in het bijzonder met Israël, over het uraniumverrijkingsprogramma van Iran teneinde te voorkomen dat dit conflict eindigt in een oorlog?

Antwoord: Het Iraanse nucleaire programma staat regelmatig op de agenda van zowel bilaterale als EU-besprekingen met derde landen, waaronder buurlanden. Daarbij wordt ingezet op ondersteuning van het diplomatiek overleg met Iran.

6. Ziet u een verband tussen de kernwapenambities van Iran en de dreiging die de kernwapenmacht Israël vormt voor landen in het Midden-Oosten? Indien neen, waarom niet? Zo ja, op welke wijze onderneemt u initiatieven tot ontwapening van het Midden-Oosten en het zetten van vertrouwenwekkende stappen door Israël jegens zijn buurlanden en de overige landen in het Midden-Oosten?

Antwoord: Een dergelijk verband wordt door Iran niet gelegd om de eenvoudige reden dat Iran ontkent kernwapenambities te hebben. Overigens is Nederland voorstander van de totstandkoming van een kernwapenvrije zone in het Midden-Oosten met medewerking van alle betrokken landen, en ondersteunt het initiatieven terzake in bijvoorbeeld de Verenigde Naties.

7. Is het waar dat de drie Europese landen die met Iran onderhandelen over zijn uraniumverrijkingsbeleid, de Amerikaanse regering hebben toegezegd de kwestie aan de Veiligheidsraad voor te leggen als de onderhandelingen niet het gewenste resultaat opleveren? Indien dit waar is, voor welke datum moeten de onderhandelingen resultaat opleveren?

8. Waarom wordt nu reeds aangekondigd dat de EU-landen de kwestie aan de Veiligheidsraad zullen voorleggen? Bent u het eens met deze stap van de drie Europese landen en zo ja, waarom? Indien niet, waarom niet? Acht u de timing ervan gewenst en gelukkig? Indien niet, waarom niet?

Antwoord: Zoals ik aan de Kamer meldde in mijn brief van 18 oktober 2004 (TK 21501-02, nr. 586), was de RAZEB van 11 oktober van dat jaar reeds tot de conclusie gekomen dat een gebrek aan samenwerking door Iran met het IAEA en de weigering om de verrijkingsactiviteiten op te schorten zou moeten leiden tot verwijzing van de kwestie naar de VN-Veiligheidsraad. Zoals vermeld in mijn brief van 17 maart 2005 (TK 21501-02, nr. 611) hebben de drie ministers van de E3 tijdens de RAZEB van 15/16 maart jl. nog eens duidelijk gemaakt dat indien Iran zijn internationale verplichtingen niet nakomt, verwijzing van de kwestie naar de VN-Veiligheidsraad onvermijdelijk zou zijn. Deze drie landen zijn direct betrokken bij de onderhandelingen en kunnen derhalve het beste inschatten of het op deze wijze onder druk zetten van de onderhandelingen positief zal kunnen bijdragen aan het resultaat.

Noot: 1. Uzi Mahnaimi, Sunday Times, 13 maart jl.

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Brief aan de Tweede Kamer inzake Iran/gevolgen presidentsverkiezingen

DAM 326/05 – 19 juli 2005

[...] Het is nog te vroeg om te speculeren over de toekomst van de onderhandelingen tussen Duitsland, Frankrijk, het VK en het EU-Raadssecretariaat (E3/EU) en Iran over het nucleaire programma. De nieuw gekozen president heeft zich in zijn verkiezingscampagne een hardliner betoond en voorstander van hervatting van het uraniumverrijkingsproject. In zijn eerste persconferentie na de verkiezingen bezigde hij evenwel meer verzoenende taal door te verklaren dat de onderhandelingen zouden worden voortgezet. Nederland steunt voortzetting van de onderhandelingen tussen de E3/EU en Iran. Indien Iran zich niet houdt aan het Akkoord van Parijs, zal evenwel doorverwijzing naar de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties moeten volgen. Dit is ook de lijn van de overige EU lidstaten. [...]

CITATEN NEDERLANDSE PERS OVER IRAN'S NUCLEAIRE PROGRAMMA

Algemeen Dagblad – 17 februari

De Israëlische minster Shalom (Buitenlandse Zaken), op bezoek in Londen, zei dat Iran nog zes maanden nodig heeft om de kennis te vergaren die nodig is om een kernwapen te maken. Volgens hem is dat niet alleen een probleem voor Israël, maar voor de hele internationale gemeenschap omdat Iraanse raketten ook Europa kunnen bereiken.

[...]

Teheran ontkent dat het bezig is met de ontwikkeling van kernwapens en zegt dat slechts nucleair onderzoek wordt gedaan voor de ontwikkeling van kernenergie, maar het Internationaal Atoomenergie Agentschap (IAEA) stelt dat er onderzoek wordt gedaan 'dat mogelijk wijst op de wens om kernwapens te ontwikkelen'.

Parool – 17 februari

Volgens Washington wil Iran koste wat kost atoomwapens en laat het daarom geen VN-inspecties toe, hoewel het zich daartoe bij verdrag heeft verplicht. De onderhandelingen met de drie EU-landen zouden niets anders zijn dan tijdrekken.

Volgens de VS en Israël begint de tijd te dringen. De Israëlische minister van Buitenlandse Zaken Silvan Sjalom zei gisteren dat 'Teheran zijn uiterste best doet om een atoombom te vervaardigen'. En hij voegde daaraan toe: "Wij geloven dat ze binnen zes maanden alle tests en experimenten zullen beëindigen, omdat ze dan over de kennis beschikken om een bom te maken."

Algemeen Dagblad – 19 februari

De Russische president Vladimir Poetin is ervan overtuigd dat Iran geen kernwapens heeft.

Volkskrant – 19 februari

'De laatste stappen van Iran bevestigen dat Iran niet van plan is kernwapens te maken', zei Poetin na een ontmoeting met Hassan Rowhani, de chef van de Iraanse Nationale Veiligheidsraad.

Brabants Dagblad – 19 februari

Rusland heeft het volste vertrouwen dat Iran niet van plan is een kernbom te maken.

[...]

„De laatste stappen van Iran hebben ons ervan overtuigd dat Iran geen plannen heeft kernwapens te gaan maken“, verklaarde president Poetin. [...] Iran wordt er door met name Amerika van beschuldigd in het geheim aan een kernwapenprogramma te werken. Bekend is dat het land bezig was met de verrijking van uranium.

De Stentor / Eindhovens Dagblad – 23 februari

Schröder zei 'opgetogen' te zijn dat de Verenigde Staten de Europese pogingen om Iran door onderhandelingen van een nucleair wapen af te houden, steunen. „We hebben een gezamenlijk doel“, aldus de bondskanselier. De VS verdenken Teheran ervan in het geheim een kernwapen te ontwikkelen. Iran ontkent dat ten stelligste.

[...]

De Amerikaan [Bush, red.] benadrukte dat de islamitische republiek „in het belang van de wereldvrede“ absoluut geen kernwapens mag ontwikkelen.

Parool – 25 februari

De Iraanse top heeft ontkend dat het land werkt aan een atoombom. Tegelijkertijd heeft het steeds - in strijd met het Non-Proliferatieverdrag dat het heeft getekend - het recht opgeëist atoomwapens te ontwikkelen.

Washington is ervan overtuigd dat Iran de Europeanen aan het lijntje houdt en tijd probeert te winnen.

NRC Handelsblad – 25 februari

De Amerikaanse regering is ervan overtuigd dat Iran werkt aan een kernwapen. Zij volgt de nucleaire samenwerking tussen Rusland en Iran met argusogen. Rusland heeft in Iran de kernreactor van Bushehr gebouwd en levert kernbrandstof. Maar Poetin heeft bij herhaling gezegd ervan overtuigd te zijn dat Iran niet uit is op een kernwapen.

ANP – 27 februari

Iran zegt dat de installatie is bedoeld voor het opwekken van elektriciteit, maar volgens de Verenigde Staten en Israël is de kerncentrale een dekmantel voor de ontwikkeling van kernwapens.

[...]

De belofte dat Teheran de gebruikte nucleaire brandstof terugstuurt naar Rusland, moet bij Washington de vrees wegnemen dat Iran dit materiaal wil gebruiken om verrijkt uranium te maken dat geschikt is voor kernwapens.

ANP – 27 februari

De Pakistaanse atoomspion Abdul Qadeer Khan heeft achttien jaar geleden Iran aangeboden onderdelen te leveren voor een kernwapenprogramma. Dat zeggen Amerikaanse regeringsfunctionarissen en internationale diplomaten zondag in de Amerikaanse krant The Washington Post.

[...]

Iran, dat toen nog in oorlog was met Irak, kocht volgens de krant tekeningen voor een atoomcentrifuge en instrumenten voor het verrijken van uranium. De Iraanse regering zei onlangs tegenover het Internationaal Atoomenergie Agentschap (IAEA) dat zij afzag van de mogelijkheid om gevoelige apparatuur te kopen voor de bouw van een kernbom.

Volgens de zegslieden zijn er aanwijzingen dat Teheran Khans aanbod als richtlijn gebruikte om elders onderdelen te verkrijgen voor een kernwapenprogramma.

Algemeen Dagblad – 28 februari

Volgens de VS en Israël is de Iraanse kerncentrale een dekmantel voor het ontwikkelen van kernwapens.

Gelderlander – 28 februari

De Verenigde Staten zijn hierover zeer bezorgd. De Amerikaanse regering vreest dat Iran atoomwapens wil bouwen.

[...]

De Russische president Poetin heeft gezegd dat hij er zeker van is dat de Bushehr-centrale in Iran alleen bedoeld is om energie op te wekken en niet om wapens te maken.

NRC Handelsblad – 28 februari

Iran is al sinds 1968 aangesloten bij het non-proliferatie-verdrag (NPV) en werd dienovereenkomstig door de IAEA geïnspecteerd. Maar in augustus 2002 onthulde een oppositiegroep het bestaan van een omvangrijk geheim nucleair programma, onder meer voor de verrijking van uranium en voor de productie van zwaar water. In februari 2003 gaf Iran dit toe en sinds die tijd is de IAEA doende de omvang van het programma in kaart te brengen.

Het afgelopen najaar maakte de organisatie bekend daarmee ongeveer klaar te zijn. Het bleek dat Iran tamelijk ouderwetse ultracentrifuges voor verrijking van uranium samenstelde met behulp van onderdelen die waren geleverd door Pakistan, of door een netwerk van toeleveranciers dat de Pakistaanse metallurg dr.ir. A.Q. Khan had opgebouwd. Gisteren berichtte The Washington Post dat al in 1987 contact tussen Iran en dat netwerk had plaatsgevonden. In Dubai zouden Iran constructietekeningen voor ultracentrifuges en voor een atombom zijn aangeboden. Iran zou alleen informatie over centrifuges hebben gekocht. The Washington Post baseert zijn berichten op gesprekken met diplomaten uit de kringen van de IAEA.

NRC Handelsblad – 28 februari (redactioneel)

Het blijft moeilijk om Iran aan te pakken zolang het zich enigszins houdt aan het verdrag tegen verbreiding van kernwapens. Zelfs het graven van ondergrondse gangen bij de verrijkingsfaciliteiten in Isfahan is toegestaan, al mocht het niet geheim worden gehouden. De opzegtermijn van het nietverspreidingsverdrag is een half jaar. Theoretisch kan Iran zijn kernwapen snel na opzegging van het verdrag klaar hebben.

Trouw – 28 februari

De VS, die Iran ervan verdenken kernwapens te (willen) ontwikkelen, zijn ontstemd over de Russische nucleaire hulp aan Iran, al zei de Russische president Vladimir Poetin vorige week tegen zijn Amerikaanse ambtgenoot George Bush zeker te weten dat de nucleaire ambities van Iran uitsluitend gericht zijn op het opwekken van energie.

Diplomaten bij het Internationaal Atoomenergie Agentschap in Wenen hebben zaterdag gezegd dat Iran waarschijnlijk al sinds het einde van de jaren tachtig over de basiskennis voor het verrijken van uranium beschikt. Iran zou de kennis hebben verworven via het nucleaire netwerk van de Pakistaanse atoomgeleerde Abdul Qadeer Khan, die in de jaren zeventig in Nederland bij Urenco in Almelo werkte.

ANP – 1 maart

De Amerikaanse regering beweert dat de Iraniërs in Parchin proeven hebben uitgevoerd die verband houden met de ontwikkeling van een nucleair wapen.

[...]

Iran zegt dat haar nucleaire activiteiten beperkt blijven tot het opwekken van elektriciteit, maar de Verenigde Staten beschuldigen de islamitische republiek ervan in het geheim uranium op te werken voor een kernwapen.

Volkskrant – 1 maart

De VS zijn ervan overtuigd dat Iran bezig is kernwapens te ontwikkelen. [...] Volgens de VS heeft Iran geen kernenergie nodig omdat het beschikt over grote gas- en olievoorraden. Teheran zegt deze energiebronnen te willen bewaren voor de export. President Poetin zei vorige week zeker te weten dat Iran geen kernwapens wil ontwikkelen.

[...]

Inspecteurs van het Internationale Atoomagentschap van de VN (IAEA) hebben de afgelopen twee jaar in Iran verdachte activiteiten gesignaleerd, maar geen keiharde bewijzen gevonden dat Iran haar nucleaire programma wil gebruiken voor militaire doeleinden. IAEA-hoofd El-Baradei benadrukte maandag dat Iran meer met het bureau moet meewerken, gezien het 'tekort aan vertrouwen'.

Trouw – 2 maart

De Amerikaanse regering beweert dat de Iraniërs in Parchin proeven hebben uitgevoerd die verband houden met de ontwikkeling van een nucleair wapen.

NRC Handelsblad – 3 maart

Washington, dat Iran verdenkt van een geheim kernwapenprogramma, beschuldigde Teheran er gisteren van inspecteurs van het VN-atoomagentschap IAEA te misleiden. Op een minder abrupte toon verweten ook de drie Europese landen die momenteel met Iran onderhandelen over nucleaire waarborgen, Teheran gebrek aan medewerking.

Volkskrant – 3 maart

De Verenigde Staten beschuldigen Iran van het misleiden van VN-inspecteurs. 'Iran is van plan en in staat om afspraken aan zijn laars te lappen en kernwapens te verwerven', zei de gezant van president Bush bij het Internationale Atoomagentschap (IAEA), Jackie Sanders, woensdag.

Europese landen hebben zich gisteren aan de zijde van de Verenigde Staten geschaard in hun kritiek op Iran. Het regime in Teheran zou de belofte breken dat het niet langer uranium verrijkt. Recente onderhoudsactiviteiten geven volgens Frankrijk, Duitsland en Groot-Brittannië 'reden tot ernstige zorg'.

De VS verwijten de islamitische staat al lange tijd dat deze in het geheim aan de productie van atoomwapens werkt. Teheran houdt vol dat het nucleaire programma bedoeld is voor energieopwekking en andere vreedzame doelen.

Ook het hoofd van het Atoomagentschap IAEA voerde woensdag de druk op het Iraanse regime op. 'Het is nu aan Iran om duidelijkheid te geven over de nucleaire ambities', aldus directeur-generaal Mohammed ElBaradei. Hij vindt dat Teheran 'absolute openheid van zaken' moet geven en moet samenwerken met het VN-agentschap.

'Iran heeft medewerkers van de IAEA eind vorig jaar de toegang tot een verdachte militaire faciliteit ontzegd en ook een tweede verzoek voor een inspectie geweigerd', aldus Pierre Goldschmidt, plaatsvervangend secretaris-generaal van het IAEA. Volgens Goldschmidt gaat Iran door met de bouw van een reactor voor de productie van plutonium in de stad Arak, ondanks herhaalde verzoeken de bouw te stoppen.

Telegraaf – 3 maart

Europese landen hebben zich gisteren gevoegd bij de Verenigde Staten in hun ongezouten kritiek op Iran. Het regime in Teheran zou zich niet houden aan de belofte dat het niet langer uranium verrijkt. Recente onderhoudsactiviteiten geven volgens Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk reden "tot ernstige zorg".

De VS verwijten de islamitische republiek al lange tijd dat ze in het geheim aan de productie van atoomwapens werkt. Teheran houdt vol dat het nucleaire programma bedoeld is voor energieopwekking en andere vreedzame doelen.

[...]

De Amerikaanse regering beschuldigde Iran gisteren van het misleiden van VN-inspecteurs. Volgens Bush' gezant bij het Internationaal Atoomenergie Agentschap (IAEA), Jackie Sanders, is Iran van zins én in staat om "op cynische wijze het non-proliferatieregime te manipuleren" met het doel kernwapens te verwerven.

Parool – 4 maart

Iran is bezig met de aanleg van een aantal zeer diep gelegen bunkers om zijn atoomprogramma te beschermen tegen aanvallen met zware bommen, de zogenoemde 'bunker busters'.

Dat hebben diplomaten van het Internationaal Atoomenergie Agentschap (IAEA) in Wenen gisteren gezegd.

De Amerikaanse president George Bush beschuldigde Teheran er opnieuw van dat het atoomwapens ontwikkelt en daarmee 'zijn verplichtingen jegens de internationale gemeenschap ontduikt'. Bush zei gisteren tijdens een bezoek

aan het hoofdkwartier van de CIA: "De hele wereld zegt tegen ze: we willen niet dat jullie kernwapens ontwikkelen, maar daar luisteren ze niet naar."

[...]

De secretaris-generaal van het IAEA, Mohammed ElBaradei, zegt dat Teheran in het verleden activiteiten geheim heeft gehouden die kunnen resulteren in de productie van kernwapens. En zijn plaatsvervangend secretaris-generaal, Pierre Goldschmidt, zei dat Iran het IAEA eind vorig jaar de toegang tot een verdachte militaire faciliteit ontzegd en ook een tweede verzoek voor een inspectie geweigerd.

Goldschmidt zei verder dat Iran doorgaat met de bouw van een zwaarwaterreactor voor de productie van plutonium in de stad Arak, ondanks herhaalde verzoeken de bouw te stoppen. Hij zei ook dat Iran het IAEA de facto onderzoek onmogelijk maakt naar de aankoop van uitrusting die voor een wapenprogramma kan worden gebruikt. Daarnaast heeft Iran het agentschap veel te laat verwittigd van de aanleg van tunnels in de stad Isfahan voor de opslag van kernmateriaal.

[...]

Iran ontkent dat het bezig is met de ontwikkeling van atoomwapens en zegt dat het nucleaire onderzoek slechts gericht is op de ontwikkeling van kernenergie.

Haagsche Courant – 1 maart

De Verenigde Staten beschuldigen Iran ervan het nucleaire programma te gebruiken voor de ontwikkeling van een kernwapen.

[...]

Europa wil het conflict met Iran uitsluitend met diplomatieke middelen oplossen en het land alternatieven bieden als het afziet van een kernwapenprogramma. Bush had voor zijn reis naar Europa alle opties, ook militaire, opgehouden om te voorkomen dat Iran kernwapens zou ontwikkelen.

Provinciale Zeeuwsche Courant – 1 maart

De VS zijn tegen de hulp die Rusland biedt bij het bouwen van een kerncentrale in Iran. De Amerikanen denken dat Iran er op den duur ook kernwapens wil maken.

Nederlands Dagblad – 3 maart

Washington verklaart al geruime tijd Iran ervan te verdenken in het geheim te werken aan de productie van atoomwapens. Teheran houdt echter vol dat zijn nucleaire programma bedoeld is voor energieopwekking en andere vreedzame doelen.

De Amerikaanse regering beschuldigde Iran er gisteren van, VN-inspecteurs te misleiden. Volgens de gezant van de Amerikaanse president Bush bij het Internationaal Atoomenergie Agentschap (IAEA), Jackie Sanders, is Iran van plan en in staat „op cynische wijze het non-proliferatieregime te manipuleren" met het doel kernwapens te verwerven.

ANP – 5 maart

Recente onderhoudsactiviteiten geven volgens Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk reden „tot ernstige zorg". De VS verwijten Iran al langer dat het aan de productie van atoomwapens werkt.

[...]

De zwaarwaterfabriek in Arak, 240 kilometer ten zuiden van Teheran, moet een reactor gaan voeden die plutonium zou kunnen maken voor een kernbom.

ANP – 9 maart

De Amerikaanse inlichtingendiensten hebben onvoldoende gegevens om een betrouwbaar oordeel te kunnen vellen over de voortgang of het gevaar van het wapenprogramma van Iran. Dat is de opvatting van een speciale Amerikaanse onderzoekscommissie.

[...]

Ze komt tot de slotsom dat er reden is tot zorg, maar dat harde conclusies over de nucleaire ambities van Teheran niet kunnen worden getrokken.

In de afgelopen weken heeft zowel Bush als CIA-baas Goss hard uitgehaald naar Iran. Het islamitische land zou kernwapens willen maken of daaraan al bezig zijn. Deze harde taal lijkt vooralsnog niet te worden gestaafd met harde bewijzen. Teheran zelf heeft steeds gezegd dat het wel een kernprogramma heeft, maar alleen voor vreedzame doeleinden, namelijk de opwekking van kernenergie.

Parool – 9 maart

De Amerikaanse inlichtingendiensten hebben onvoldoende inzicht in het Iraanse wapenprogramma om er een betrouwbaar oordeel over te kunnen vellen.

Dat is de opvatting van een speciale onderzoekscommissie onder leiding de gepensioneerde federale rechter Laurence Silberman, die in opdracht van president Bush deze maand een rapport zal uitbrengen over de verspreiding van nucleaire, biologische en chemische wapens.

Volgens The New York Times van vandaag concludeert Silbermans negenkoppige commissie dat harde conclusies over de nucleaire ambities van Teheran niet getrokken kunnen worden.

In de afgelopen weken hebben zowel Bush als CIA-chef Goss hard uitgehaald naar Iran. Het islamitische land zou kernwapens willen vervaardigen of al met de productie ervan bezig zijn. Teheran zelf heeft steeds gezegd dat het wel een kernprogramma heeft, maar alleen voor vreedzame doeleinden.

[...]

[Maar] in tegenstelling tot het geval-Irak laat het Internationaal Atoomagentschap van de VN, dat geen onbelemmerde toegang krijgt tot de Iraanse nucleaire installaties, zich sceptisch uit over Irans vreedzame bedoelingen.

NRC Handelsblad – 9 maart

De informatie van de Amerikaanse inlichtingendiensten over Irans wapenprogramma's zijn onvoldoende om er een betrouwbaar oordeel op te kunnen baseren over de voortgang daarvan. Dat heeft een Amerikaanse presidentiële commissie geconcludeerd die onderzoek doet naar de kwaliteit van de informatie over Iraks vermeende massavernietigingswapens vóór de oorlog in Irak, zo heeft The New York Times gisteren op zijn website gemeld. Een woordvoerder van de negen leden tellende commissie wilde alleen zeggen dat het rapport nog niet compleet is. De regering van president George Bush beschuldigt Iran van een geheim nucleair wapenprogramma en heeft gebruik van geweld daartegen niet willen uitsluiten. Iran zegt dat zijn programma zuiver civiel is.

ANP – 11 maart

Washington verdenkt het Iraanse regime ervan in het geheim te werken aan een kernwapen. Teheran ontkent dat.

NRC Handelsblad – 11 maart

Dat Khan centrifuges aan Iran heeft geleverd, is nu extra pijnlijk door de oplopende ruzie over het Iraanse kernwapenprogramma. Washington beschuldigt Teheran ervan verrijkt uranium te willen gebruiken voor atoombomben. Iran zegt dat het uitsluitend streeft naar vreedzaam gebruik van kernenergie.

Trouw – 12 maart

Amerika verdenkt Iran van het maken van kernwapens.

Twentsche Courant Tubantia – 12 maart

Volgens Iran is de uraniumverrijking bedoeld voor energie-opwekking, en niet voor de productie van kernwapens. Amerika verdenkt Iran ervan in het geniep kernwapens te ontwikkelen.

Parool – 12 maart

Als Iran zijn pogingen tot het produceren van kernwapens doorzet, heeft de EU 'geen andere keuze dan de zaak aanhangig te maken bij de VN-Veiligheidsraad', zo heeft de EU aan Teheran laten weten.

NRC Handelsblad – 12 maart

Washington verdenkt het Iraanse regime ervan in het geheim te werken aan een kernwapen. Teheran ontkent dat en zegt dat het programma bestemd is voor het opwekken van energie.

Volkskrant – 12 maart

Zijn bezwerende taal gaat onder in oorlogstaal en Powell levert in zijn nadagen daaraan zelf nog een inspirerende bijdrage door in november 2004 voor waar te verklaren dat Iran bezig is zijn raketten om te bouwen en geschikt te maken voor nucleaire lading. Het blijkt, niet voor het eerst, gebaseerd op voos inlichtingenwerk.

[...]

De Europeanen hebben plechtig moeten beloven dat ze de zaak naar de Veiligheidsraad brengen als bewezen wordt wat de VS al lang weten, namelijk dat Iran de boel zal flessen, geen grondige inspecties zal toestaan en doorgaat met de opbouw van een kernwapenarsenaal.

ANP – 13 maart

Het IAEA ontdekte eind vorig jaar sporen van hoogverrijkt uranium, dat onder meer gebruikt kan worden voor kernwapens, bij een elektriciteitscentrale in Iran. Begin juni werd opnieuw hoogwaardig uranium gevonden bij een andere nucleaire installatie. Volgens Teheran is het besmette materiaal geïmporteerd uit Pakistan en is dat land ook de bron van de besmetting.

De Verenigde Staten zagen de vondst van hoogverrijkt uranium als bewijs dat Iran er een geheim kernwapenprogramma op na houdt. Teheran spreekt dit ten stelligste tegen en zegt dat zijn nucleaire programma alleen bedoeld om energie op te wekken voor civiele toepassing.

Algemeen Dagblad – 15 maart

Als Iran niet van zijn nucleaire programma afziet, zal Israël de uranium-opwerkingsfabriek in Natanz vanuit de lucht en over land aanvallen en vernietigen.

[...]

Het afgelopen weekeinde dreigde de Amerikaanse vice-president Dick Cheney Iran dat het kan rekenen op 'hardere acties' als het niet van zijn nucleaire programma afziet.

[...]

De VS en Israël zijn er van overtuigd dat Iran bezig is met de ontwikkeling van een kernwapen. The Sunday Times heeft uit welingelichte Israëlische kringen vernomen dat nog dit jaar het stadium wordt bereikt waarop Iran in staat zal zijn uranium te verrijken.

Haagsche Courant – 16 maart

Washington, dat Iran ervan beschuldigt atoomwapens te willen ontwikkelen, heeft het land lange tijd hard, desnoods militair, willen aanpakken.

[...]

De Iraanse regering op haar beurt ontkent al jaren in het geheim kernwapens te ontwikkelen en stelt dat de nucleaire activiteiten alleen zijn bedoeld voor de opwekking van energie.

De Stentor – 18 maart

Hoewel de Iraanse machthebbers keer op keer benadrukken dat hun atoomprogramma uitsluitend vreedzame doelen moet gaan dienen, is het wantrouwen in Washington groot. De Amerikaanse regering sluit niet uit dat Teheran ook een kernwapen wil ontwikkelen.

NRC Handelsblad – 19 maart

De leiders van Frankrijk, Duitsland, Spanje en Rusland hebben gisteren in Parijs gezegd dat ze alle vier het verlangen delen dat Iran stopt met het ontwikkelen van nucleaire wapens.

[...]

Poetin zei gisteren dat, hoewel zijn land Iran bijstaat in het wapenprogramma, Teheran „moet tonen dat het het verwerven van nucleaire wapens volledig afwijst“.

[...]

Amerika is fel gekant tegen het atoomprogramma van Teheran.

„We hebben er allemaal belang bij dat Iran geen nucleaire wapens heeft“, zei de Duitse bondskanselier Schröder.

„Ze moeten die niet produceren. Ze moeten die niet bezitten. Maar niemand kan ontkennen dat een land het recht heeft om nucleaire energie te hebben voor civiele en vreedzame doeleinden.“

Trouw – 19 maart

Oekraïne heeft erkend dat het twaalf kruisraketten aan Iran en zes aan China leverde in 2001.

De Oekraïense justitie zei in The Financial Times gisteren dat de raketten geen kernlading bevatten, maar daarvoor wel geschikt zijn.

[...]

De VS beschuldigen Iran ervan dat het in het geheim doorgaat met een nucleair wapenprogramma. Iran beweert dat het alleen om kernenergie gaat. Rusland steunt Iran in deze bewering, en de Russische president Poetin ligt hierover in de clinch met de Europese landen en de VS.

Trouw – 19 maart

Israël ziet de Iraanse pogingen om een atoombom te ontwikkelen als een immense dreiging.

[...]

In zekere zin staat het streven van Iran om eigen nucleaire wapens te ontwikkelen aan de wieg van de toenadering tussen Israël en de Palestijnen.

[...]

„De kans dat Iran ons echt gaat aanvallen met nucleaire wapens, acht ik niet groot“, zegt professor Ephraim Kam, een Midden-Oosten-kenner en oud-inlichtingenofficier. „Irans beweegreden om nucleaire wapens te ontwikkelen was in oorsprong defensief. Het was een reactie op de bewapening in Irak. In een later stadium zag Teheran het ook als een afschrikking tegen de VS en Israël. Maar Teheran weet ook dat de VS een aanval op Israël niet onbeantwoord zullen laten. Nog afgezien van het feit dat Israël zelf met zijn nucleaire arsenaal over de

mogelijkheid beschikt terug te slaan.' Redenen genoeg voor Iran, zo meent Kam, om eventuele toekomstige bommen in de kelder te houden.

Trouw – 19 maart

Iran is niet ver meer af van een eigen atoombom.

[...]

Nog heeft Iran geen kernwapens, daar is iedereen het over eens. Het land zegt gewoon een vreedzaam programma voor kernenergie te hebben, net als Duitsland of Finland. Het wil verder zelf het uranium verrijken dat als brandstof kan dienen voor kerncentrales, omdat het er niet van op aankan dat andere landen het altijd leveren.

Niets aan de hand dus?

Toch wel, want er is reden tot wantrouwen. In het verleden heeft Iran belangrijke onderdelen van zijn atoomprogramma verzwegen voor de internationale atoomwaakhond, de IAEA. Haar directeur, El Baradei, concludeerde deze week dan ook dat Iran 'gezien meer dan twintig jaar verzwegen (nucleaire) programma's' nu uit eigen beweging openheid moet geven.

Van die openheid komt echter niets terecht. De gesprekken met en de inspecties in Iran gaan moeizaam. Zo moeizaam, dat veel landen -en zeker de VS- zich bevestigd zien in hun visie dat Iran verrijkt uranium niet alleen als brandstof voor kernreactoren wil gebruiken, maar ook voor kernwapens.

Trouw – 19 maart

Iran werkt aan kernenergie. De Verenigde Staten vrezen dat de stap naar een kernbom klein is.

[...]

Iran werkt hard aan kernenergie, naar het zegt zuiver voor vreedzame doeleinden. Amerika vreest dat Iran een atoombom maakt, dus president Bush heft zijn sabel.

Parool – 19 maart

Rusland en Iran tekenden vorige maand een overeenkomst over nucleaire samenwerking, maar de Russen bezweren dat een kerncentrale die bij het Iraanse Bushehr wordt gebouwd uitsluitend civiele doeleinden heeft. De VS beschuldigen Iran ervan kernwapens te ontwikkelen. Zij sluiten gewapend ingrijpen tegen het land niet uit.

Algemeen Dagblad – 19 maart

Volgens het hoofd van de atoomwaakhond van de Verenigde Naties staat vast dat het communistische regime in Pyongyang plutonium heeft dat geschikt is voor een kernbom.

„In Iran hebben we dergelijk materiaal niet gezien”, aldus el-Baradei. Volgens hem staat niet eens vast of het land een nucleair programma heeft.

Volkskrant – 22 maart

De Verenigde Staten moeten Iran garanties bieden op het gebied van veiligheid om Teheran zo ver te krijgen dat het afziet van de ontwikkeling van kernwapens. Dat zei de directeur van het Internationaal Atoomagentschap, Mohamed ElBaradei, gisteren in Parijs.

Trouw – 24 maart

De pogingen van Groot-Brittannië, Duitsland en Frankrijk om Teheran te bewegen af te zien van verdere ontwikkeling van een programma voor het verrijken van uranium, begonnen in oktober 2003. Verrijkt uranium kan gebruikt om energie te produceren, maar ook om kernwapens te maken. Iran zegt dat het alleen vreedzame bedoelingen heeft en heeft onder meer aangeboden waarnemers van het internationaal atoomagentschap toe te laten voor extra inspecties.

Gelderlander – 24 maart

De EU en ook de Verenigde Staten zijn bang dat Iran zijn nucleaire programma niet alleen gebruikt voor de opwekking van kernenergie, zoals Teheran beweert, maar ook voor het ontwikkelen van kernwapens.

ANP – 25 maart

Het Internationaal Atoomenergie Agentschap IAEA krijgt bij het onderzoek naar de vermeende productie van kernwapens door Iran mogelijk toch hulp van Pakistan. President Pervez Musharraf overweegt de atoomwaakhond van de VN voor tests onderdelen van centrifugemachines te leveren.

Eerder weigerde de regering in Islamabad dat nog. De IAEA hoopt door de tests te achterhalen of sporen van hoogverrijkt uranium, die op Iraans materiaal zijn aangetroffen, inderdaad afkomstig zijn uit Pakistan, zoals Teheran beweert.

Hoogverrijkt uranium kan eventueel gebruikt worden voor de productie van een atoomwapen.

Eindhovens Dagblad / Provinciale Zeeuwsche Courant – 13 april

Deze islamitische staat [Iran, red.] werkt volgens de Verenigde Staten aan een kernbom en de EU probeert via diplomatie de Iraanse regering te bewegen kerntechnologie uitsluitend voor civiele doeleinden te gebruiken.

ANP – 14 april

Hij [Sharon, red.] zei verder dat er „onmiddellijk” actie ondernomen moet worden tegen Teheran en dat een internationale coalitie een einde moet maken aan Irans nucleaire programma. „Er is nog maar weinig tijd, omdat Iran technologisch spoedig het punt zal hebben bereikt waarop geen terugkeer meer mogelijk is”, zo zei hij.

Teheran heeft altijd gezegd dat het niet geïnteresseerd is in een kernbom en dat het de nucleaire installaties nodig heeft voor het opwekken van elektriciteit.

Algemeen Dagblad – 14 april

Israël is door informatie van zijn inlichtingendienst gealarmeerd over de vorderingen die Iran maakt bij het ontwikkelen van technologie voor een atoombom. Iran zal volgens Sharon spoedig een 'point of no return' bereiken.

[...]

Iran houdt vol dat zijn programma alleen is bedoeld om elektriciteit op te wekken. Israël en de Verenigde Staten zijn ervan overtuigd dat Teheran in het geheim voorbereidingen treft om een kernwapen te ontwikkelen. Vice-admiraal Lowell Jacoby, hoofd van de Amerikaanse spionagedienst van het Pentagon, zei in februari in het Congres dat Iran rond 2010 een kernbom kan hebben. Directeur el-Baradei van de IAEA, de nucleaire waakhond van de VN, verwacht dat de Iraniërs al over twee tot drie jaar een kernwapen bezitten.

Twentsche Courant Tubantia – 19 april

De Israëlische militaire inlichtingendienst denkt dat Iran al binnen een paar maanden het punt bereikt waarop het voor de ontwikkeling van een kernwapen niet langer afhankelijk is van andere partijen. De Amerikanen daarentegen rekenen in jaren.

ANP – 28 april

Poetin riep Teheran op meer te doen om de wereld ervan te overtuigen dat het islamitische land niet bezig is met het ontwikkelen van een atoombom, zoals Washington beweert.

Rusland en Iran werken samen op nucleair gebied. Poetin benadrukte echter dat deze samenwerking beperkt blijft tot uitsluitend vreedzame activiteiten, zoals het opwekken van elektriciteit. Israël, de Verenigde Staten en de Europese Unie vrezen dat Teheran dit programma in het geheim aanwendt voor de ontwikkeling van een atoombom.

Trouw – 28 april

Washington vermoedt dat Iran kernwapens ontwikkelt en wil het liefst dat de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties hierom sancties tegen het land instellen.

ElBaradei is voorstander van een zachtere aanpak en hoopt via inspecties te verifiëren dat Iran geen kernwapens ontwikkelt, maar enkel energie opwekt met zijn nucleaire faciliteiten.

Algemeen Dagblad – 29 april

Het zou het thema worden van het gesprek dat de minister [van Buitenlandse Zaken van Iran, red.] gisteren met journalisten had in een Haags hotel: het Westen begrijpt Iran verkeerd. Het schrijnendst komt dit naar voren in de kwestie rond de nucleaire ambities van Teheran. De Verenigde Staten en Israël weten zeker dat die niet vreedzaam zijn. En Frankrijk, Duitsland en Groot-Brittannië willen dat Iran voor alle zekerheid afziet van uraniumverrijking - een procédé dat een voorwaarde is voor het maken van een kernbom, maar ook niet-militaire toepassingen kent.

Trouw – 29 april

„We willen geen kernbom, we pleiten er juist voor om van het Midden-Oosten een kernwapenvrije zone te maken”, zegt Kamal Kharrazi, de Iraanse minister van buitenlandse zaken.

[...]

De Amerikanen willen voorkomen dat volgend jaar bij Bush de eerste Iraanse kerncentrale gaat draaien, en er de komende twintig jaar nog een aantal bij komt. Daarvoor is veel verrijkt uranium nodig, dat de Iraniërs zelf willen produceren. Maar omdat uranium dan ook zo verrijkt kan worden dat er een atoombom mee kan worden gemaakt, en Iran zijn kernprogramma jarenlang geheim heeft gehouden voor het Internationaal Atoomagentschap (IAEA), zijn de VS mordicus tegen.

[...]

En dat de IAEA toch inmiddels al duizend inspecties heeft uitgevoerd. „Die zegt dat er geen aanwijzingen zijn dat we kernwapens maken", zegt hij, verzwijgend dat het agentschap het vanwege de geheime activiteiten in het verleden evenmin aandurft Iran geheel vrij te pleiten.

Gevraagd naar garanties dat Iran die kernwapens ook echt niet gaat maken, zegt Kharrazi bereid te zijn de atoomwaakhond permanent te laten controleren 'dat er niets illegaals gebeurt'. Volgens hem moet ook het feit dat het gebruik van kernwapens tegen de islam is een garantie zijn, maar dat maakt weinig indruk omdat juist de geestelijke leiding zichzelf hardst opstelt.

Volkskrant – 29 april

De Russische president heeft zijn standpunt ten aanzien van Iran iets verhard door te zeggen dat dat land meer moet doen om de wereld ervan te verzekeren dat het geen kernwapens ontwikkelt.

Volkskrant – 29 april

Iran dreigt opnieuw uranium te gaan verrijken. Daarmee voedt het land de angst in het Westen dat het een atoombom wil ontwikkelen.

Telegraaf – 29 april

[...] ondergrondse Iraanse nucleaire installaties, waar mogelijk in het geheim aan een kernbom wordt gewerkt. Poetin gaf toe dat druk op Iran om geen kernwapens te maken nodig is, maar deed geen toezeggingen om af te zien van Russische leveranties.

NRC Handelsblad – 29 april

Iran is een van de grootste olieproducerende landen, dus waarom heeft het in vredesnaam kerncentrales nodig? Dat is een van de vragen die in het Westen worden gesteld bij het Iraanse nucleaire programma - puur vreedzaam volgens Iran, dekmantel voor een geheim kernwapenprogramma volgens de Verenigde Staten en Israël. Europa vertrouwt de Iraniërs ook niet helemaal.

[...]

Kharrazi bezwoer dat Iran er geen geheim kernwapenprogramma op nahoudt. Daarvoor zijn religieuze redenen: er is volgens hem een fatwa, islamitisch decreet, uitgevaardigd die productie en gebruik van dergelijke wapens verbiedt. „Wij zijn niet voor kernwapens", aldus Kharrazi, „die moeten worden afgeschaft". Afgezien daarvan heeft het IAEA meer dan duizend inspecties in Iran uitgevoerd. „IAEA-chef Mohamed ElBaradei heeft verklaard dat er geen bewijs is dat Iran materiaal voor illegale doeleinden heeft gebruikt."

ANP – 30 april

Parijs, Londen en Berlijn proberen de Iraanse regering ertoe over te halen een deel van haar nucleaire programma te schrappen uit angst dat Teheran anders mogelijk een kernwapen zou kunnen ontwikkelen.

Trouw – 2 mei

De Amerikaanse onderminister voor wapenbeheersing Stephen Rademaker zei vorige week dat de conferentiedeelnemers gewoon moeten 'eisen' dat Iran en Noord-Korea hun kernwapenprogramma's opgeven en dat ze „Noord-Korea's schandalige gedrag" moeten veroordelen.

Omdat Noord-Korea er niet bij is, zal Rademaker vooral Iran, dat wel naar New York komt, in het beklagdenbankje proberen te zetten. Hij zal 'Irans lange geschiedenis van bedrog en schendingen' van het verdrag uitgebreid uit de doeken doen.

[...]

De VS willen ook dat landen die al een nucleaire industrie hebben zich verplichten geen verrijkingstechnologie aan niet-nucleaire staten te leveren. Noord-Korea en Iran zouden die kennis, die voor energieopwekking gebruikt kan worden, misbruiken voor wapenprogramma's.

NRC Handelsblad – 2 mei

Iran ontkent al langer dat het probeert kernwapens te maken.

[...]

De Verenigde Staten beschuldigen Iran ervan aan een atoombom te werken onder de vlag van een civiel programma.

ANP – 3 mei

De spanningen tussen Iran en de 'grote drie' van Europa waren het afgelopen weekeinde opgelopen, nadat Iran vrijdag had gedreigd het verrijkingproces, dat essentieel is voor de ontwikkeling van een kernwapen, weer op te pakken.

[...]

Verrijkt uranium kan uiteindelijk worden gebruikt als brandstof voor kernreactoren, maar ook om een nucleair wapen te bouwen. De regering in Teheran houdt vol dat het verrijgingsproces alleen maar vreedzame doeleinden dient, maar de EU en de Verenigde Staten zijn bang dat Iran in het geheim aan een atoomwapen werkt.

Volkskrant – 3 mei

Tijdens de conferentie zal veel aandacht zijn voor de kernwapenpolitiek van Iran en Noord-Korea. Waar het regime in Teheran vermoedelijk nog bouwt aan een kernbom, daar beschikken de machthebbers in Pyongyang al over enkele kernraketten. De VS trachten beide landen te dwingen hun inspanningen te staken. Annan heeft Iran maandag op het hart gedrukt af te zien van de ontwikkeling van een atoombom.

Volkskrant – 3 mei

Kofi Annan, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, riep Iran op af te zien van de ontwikkeling van een kernbom.

[...]

De Verenigde Staten willen een conferentie die zich concentreert op het acute gevaar van Iran en Noord-Korea als nieuwe atoomstaten.

Eindhovens Dagblad – 3 mei

De bewindsman [minister Fischer, red.] noemde de opschorting van de verrijking „het fundament“ onder de gesprekken.

Iran dreigde afgelopen weekeinde het proces - essentieel voor de ontwikkeling van een kernwapen - weer op te pakken.

[...]

Verrijkt uranium kan uiteindelijk worden gebruikt als brandstof voor kernreactoren, maar ook om een nucleair wapen te bouwen. De regering in Teheran houdt vol dat het verrijgingsproces alleen maar vreedzame doeleinden dient, maar de EU en de Verenigde Staten zijn bang dat Iran in het geheim werkt aan een atoomwapen.

Haagsche Courant – 4 mei

Iran heeft gisteren aangekondigd te zullen doorgaan met 'alle legale nucleaire activiteiten'. Die kunnen volgens velen echter ook toegepast worden om kernwapens te maken.

[...]

Kharrazi zei dat de Verenigde Staten ook niet hun kernwapens hebben geschrapt, zoals in het Nonproliferatieverdrag uit 1970 is vastgelegd, en dat de Amerikanen bovendien niet-nucleaire landen met hun kernwapens bedreigen. De Iraanse minister stelde dat ook het schrappen van het Iraanse uraniumverrijgingsprogramma geen enkele objectieve garantie biedt dat zijn land geen kernwapens kan maken. Hij stemt daarom wel in met inspecties door de atoomorganisatie van de VN, het IAEA.

[...]

De spanningen tussen Iran en de 'grote drie' van Europa waren het afgelopen weekeinde opgelopen, nadat Iran vrijdag had bedreigd het verrijgingsproces, dat essentieel is voor de ontwikkeling van een kernwapen, weer op te pakken.

NRC Handelsblad – 6 mei

De Nederlands-Duitse producent van kunststoffen Basell is voor 4,4 miljard euro verkocht aan een groep Amerikaanse en Indiase investeerders. De eventuele verkoop van Basell aan een Iraans staatsbedrijf zou door de Amerikaanse regering zijn geblokkeerd.

[...]

Persbureau Reuters citeerde een ambtenaar van de regering-Bush die zei dat de Verenigde Staten bezorgd waren omdat Basell „een multinational is met een hoge graad van technologie en Iran een staat die terrorisme sponsort en bekend staat als ontwikkelaar van kernwapens“.

ANP – 12 mei

De EU vreest net als de Verenigde Staten dat Iran in het geheim werkt aan een atoombom. [...]

De ingewijden gaan er echter vanuit dat Iran nucleair materiaal nog niet gaat opwerken. Dat proces is essentieel voor het verkrijgen van een kernwapen.

Trouw – 13 mei

De EU wil echter dat Iran geheel afziet van de productie van deze kernbrandstof, omdat die ook gebruikt kan worden voor kernwapens. Daarbij speelt mee dat Teheran zijn kernprogramma decennialang geheim heeft

gehouden, en de IAEA weliswaar geen bewijzen heeft dat het land een kernbom aan het maken is, maar evenmin zeker is dat dit niet zo is.

Trouw – 13 mei

Iran vindt dat het het volste recht heeft om kernenergie te produceren, maar met name de Amerikanen denken dat het land in het geheim verder wil werken aan de ontwikkeling van een atoombom.

Telegraaf – 14 mei

De praktijk is dat landen als Iran en - met name - Noord-Korea zich bezig blijken te houden met het ontwikkelen en testen van kernwapens.

ANP – 18 mei

De EU vreest dat Iran in het geheim aan een atoomwapen werkt en probeert de regering in Teheran via onderhandelingen zover te krijgen dat het een deel van het nucleaire programma schrapt.

Reformatorisch Dagblad – 20 mei

Jafarzadeh heeft als lid van de Nationale Coalitie van het Iraanse Verzet in 2002 het bestaan onthuld van twee geheime kerninstallaties in Iran, waardoor de verdenking postvatte dat Iran kernwapens probeert te ontwikkelen.

[...]

Hoeveel grafiet Iran heeft geïmporteerd en over welke periode, kon geen van beide informanten zeggen. Maar de diplomaat zei dat voor een kerncentrale een enorme hoeveelheid grafiet is vereist - tot 1000 ton voor een reactor van 250 megawatt. Voor kernwapens is maar weinig grafiet nodig - niet meer dan een kilo per wapen.

ANP – 25 mei

Iran liet in mei weten weer te willen beginnen met het verrijken van uranium. De Iraanse regering zegt dat te doen uit vreedzame overwegingen. Het land wil kernenergie voor de opwekking van stroom gebruiken. De VS en de EU vrezen dat Iran een kernwapen maakt.

NRC Handelsblad – 26 mei 2005

Europa en de Verenigde Staten, die over de schouder van de EU meekijken, vrezen dat Iran verborgen achter zijn vreedzame programma kernwapens ontwikkelt. Duitsland, Frankrijk en Groot-Brittannië proberen daarom namens de EU Iran te bewegen tot garanties dat het geen kernwapens bouwt, met name een definitieve stopzetting van het verrijkingsprogramma.

[...]

Iran, dat zegt dat zijn nucleaire programma zuiver is bedoeld voor vreedzame doeleinden, is bereid garanties te geven. Maar het wil vooralsnog niet instemmen met stopzetting van zijn uraniumverrijkingsprogramma.

Trouw – 27 mei 2005

Iran koestert al jaren de wens om lid te worden van de WTO, maar de VS wilden daar niets van weten omdat ze het land ervan verdenken kernwapens te ontwikkelen en steun te geven aan het terrorisme. De VS gebruikten daarom eerder hun vetorecht. Iran spreekt tegen dat het kernwapens ontwikkelt.

Volkskrant – 27 mei 2005

Iran houdt vol dat zijn atoomprogramma alleen bedoeld is voor de opwekking van energie. Het zegt dat de besmetting die op het Iraanse materiaal is gevonden, afkomstig is uit Pakistan, waar de centrifuges oorspronkelijk vandaan komen. De VS denken dat Iran informatie achterhoudt en in het geheim werkt aan kernwapens.

Trouw – 28 mei 2005

'Twijfelgeval' Iran staat zwaar onder verdenking dat het een kernwapen ontwikkelt - met toegelaten technologie en goederen, die zowel geschikt zijn voor kernenergie-opwekking als voor het bouwen van een kernwapen.

Trouw – 10 juni 2005

De regering-Bush vindt dat hij [ElBaradei, red.] veel te mild is geweest jegens Iran. El Baradei had dit land voor de Veiligheidsraad moeten slepen omdat het geen open kaart speelt over zijn nucleaire activiteiten, meent Washington. Maar volgens de jurist is er geen enkel bewijs dat Iran in het geniep kernwapens aan het ontwikkelen is. Toch is het opvallend dat de toon die El Baradei aanslaat, is verhard. De laatste tijd dringt hij bij Teheran aan op 'absolute transparantie' over het atoomprogramma en volledige medewerking met het IAEA.

ANP – 12 juni

Iran onderhandelt in het geheim met Noord-Korea over de aanleg van een netwerk van ondergrondse bunkers waarin het geheime Iraanse kernwapenproject kan worden schuilgehouden. Dat meldt de Britse krant The Sunday Telegraph.

ANP – 13 juni

Iran heeft Saudi-Arabië in het weekeinde ervan verzekerd dat het Iraanse kernenergieproject volstrekt in overeenstemming met internationale verdragen en vreedzaam is. De voornaamste Iraanse onderhandelaar over nucleaire zaken Roahani zei zondag dat de burens van Iran geen zorgen hoeven te hebben over de Iraanse kernenergieprojecten.

[...]

Volgens Washington wil Iran kernwapens ontwikkelen.

ANP – 14 juni

Iran heeft onvoldoende informatie verstrekt over de cruciale vraag hoe ver het land gevorderd is in zijn pogingen om centrifuges te gebruiken voor de verrijking van uranium. Dat zei directeur Mohammed el-Baradei van het Internationaal Atoomenergie Agentschap (IAEA) dinsdag.

[...]

El-Baradei wil dat inspecteurs van het IAEA toestemming krijgen om terug te keren de nucleaire locaties Lavizan-Shian en Parchin. Hij zei dat het IAEA in Parchin „belangwekkende plaatsen" wil bezoeken.

Op beide locaties hebben de Iraniërs volgens Washington mogelijk onderzoek gedaan naar de ontwikkeling van kernwapens.

ANP – 15 juni

Iran heeft toegegeven dat het langer geëxperimenteerd heeft met de productie van plutonium, dat kan dienen als brandstof voor atoomwapens, dan het tot dusver wilde erkennen. Dat staat in een woensdag uitgelekt rapport aan het Internationaal Atoomenergie Agentschap (IAEA).

[...]

Het IAEA begon in februari 2003 een onderzoek naar het Iraanse nucleaire programma. Teheran zegt dat dit alleen bedoeld is voor energieopwekking. De Verenigde Staten denken echter dat de islamitische republiek in het geheim aan kernwapens werkt en zijn civiele nucleaire programma, dat Teheran twintig jaar lang verborgen hield, als dekmantel gebruikt.

NRC Handelsblad – 16 juni

Iran had het IAEA eerder meegedeeld dat het zijn experimenten met plutonium, dat kan worden gebruikt bij de fabricage van atoomwapens, in 1993 had gestaakt. Maar Iraanse regeringsfunctionarissen hebben enkele maanden geleden onthuld dat er ook in 1995 en 1998 dergelijke experimenten zijn gedaan. Volgens diplomaten in Wenen heeft Iran het nucleaire nonproliferatieverdrag geschonden door deze informatie achter te houden.

Deze nieuwe feiten bewijzen op zich niet dat Iran in het geheim aan kernwapens werkt, zoals met name de Verenigde Staten menen. Maar dergelijke inconsistenties versterken de verdenkingen. Iran houdt vol dat het alleen een vreedzaam nucleair programma heeft. Plutonium kan ook worden gebruikt in vreedzame programma's om energie op te wekken.

Volkskrant – 17 juni

'Het is duidelijk dat Iran niet alles heeft verteld over zijn vroegere of huidige nucleaire activiteiten', zei Jackie Sanders, de Amerikaanse ambassadeur bij de IAEA. 'Wij zullen ons er niet bij neerleggen dat Iran in staat is kernwapens te maken.'

[...]

Zij deed een beroep op Iran af te zien van verdere pogingen om uranium te verrijken en van zijn plannen voor de bouw van een zwaarwaterreactor - twee ambities die allebei kunnen resulteren in de productie van een kernbom.

Algemeen Dagblad – 23 juni

Israël ontkent nog altijd kernwapens te hebben, maar er is niemand die dat gelooft. Noord-Korea beweert ook al over de kernbom te beschikken en van Iran wordt aangenomen dat het probeert kernwapens te ontwikkelen.

Haagsche Courant – 27 juni

Uraniumverrijking is essentieel voor het produceren van kernenergie of een kernwapen.

Amerika heeft altijd beweerd dat Iran geen energie wil opwekken, maar een kernbom wil bouwen. Zeker omdat Iran 's werelds op een na grootste gas- en olie reserves heeft, menen de Amerikanen dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat Iran zoveel waarde hecht aan het ontwikkelen van veel duurere nucleaire energie.

Een extra reden voor het wantrouwen van de Amerikanen is dat Iran haar nucleaire programma 22 jaar lang geheim heeft gehouden.

NRC Handelsblad – 27 juni

De Europese Unie toonde zich met name bezorgd dat de komende president weerstand zal bieden aan de internationale inspanningen om Iran ertoe te bewegen het verrijken van uranium op te geven als waarborg dat zijn nucleaire programma niet voor de ontwikkeling van kernwapens wordt aangewend. Desbetreffende onderhandelingen tussen drie Europese landen en Iran, met Washington, dat Iran van een geheim kernwapenprogramma beschuldigt als argwanende toeschouwer, zijn tot eind volgende maand opgeschort in verband met de Iraanse presidentsverkiezingen.

Gelderlander – 28 juni

Iran zegt het programma nodig te hebben voor de eigen energievoorziening, maar Washington en de EU verdenken Teheran ervan kernwapens te willen ontwikkelen.

De onderhandelingen met de EU draaien rond het proces van verrijking van uranium, een stof die gebruikt kan worden om kernwapens te maken.

Trouw – 28 juni

De EU - dat wil zeggen Duitsland, Frankrijk en Groot-Brittannië (de E3) - probeert met bijvoorbeeld beloftes van handel Teheran ervan te weerhouden technologie te ontwikkelen die niet alleen voor opwekking van kernenergie kan worden gebruikt - zoals Iran claimt - maar ook voor de productie van kernwapens.

ANP – 3 juli

Rohani onderhandelde de afgelopen twee jaar met de Europese Unie. De EU probeert Iran af te brengen van het plan om uranium te gaan verrijken. Verrijkt uranium kan ook gebruikt worden voor de bouw van kernwapens. Iran zegt het programma nodig te hebben voor de eigen energievoorziening, maar Washington en de EU verdenken Teheran ervan kernwapens te willen ontwikkelen.

ANP – 1 augustus

Een belangrijke nucleaire installatie in Isfahan wordt heropend. Volgens Mohammadi werken Iraanse kernfysici er samen met inspecteurs van de VN-atoomwaakhond IAEA.

Er worden volgens Iran onder meer bewakingscamera's geïnstalleerd in Isfahan. Die moeten ervoor zorgen dat het IAEA de werkzaamheden kan volgen en erop kan toezien dat Teheran niet in het geheim werkt aan de ontwikkeling van kernwapens.

[...]

De VS beschuldigen het land ervan uranium te verrijken om kernwapens te maken. Teheran ontkent dat en zegt dat het alleen uranium verrijkt om energie op te wekken.

Algemeen Dagblad – 1 augustus

De Verenigde Staten beschuldigen Iran ervan het verrijkt uranium te willen gebruiken voor het maken van kernwapens.

Telegraaf – 1 augustus

In de fabriek in de centraal gelegen Iraanse plaats Isafan wordt het ruwe uranium, dat overigens afkomstig is uit mijnen in Iran zelf, verwerkt tot het zogenoemde uraniumhexafluoridegas. Dit gas is nodig in centrifuges om uranium te verrijken. Met verrijkt uranium kan elektriciteit worden opgewekt, maar kunnen ook kernwapens worden gemaakt.

Volgens de westerse wereld, de VS voorop, ambieert Iran het verkrijgen van een nucleair wapen. Als Iran daarin zou slagen, zou dat het machtsevenwicht in het Midden-Oosten drastisch veranderen. Momenteel beschikt in het Midden-Oosten alleen Israël over kernwapens.

Trouw – 1 augustus

Verrijkt uranium kan gebruikt worden voor het maken van kernwapens. Iran zegt dat al zijn nucleaire activiteiten zijn bedoeld voor het opwekken van elektriciteit, maar de Verenigde Staten en Europa zijn bang dat het land een kernmogendheid wil worden.

ANP – 2 augustus

De VS beschuldigen het land ervan uranium te verrijken om kernwapens te maken. Teheran ontkent dat en zegt dat het alleen uranium verrijkt om energie op te wekken.

BN/De Stem / Gelderlander – 2 augustus

De islamitische republiek legde zijn nucleaire programma in november 2004 onder zware internationale druk stil. De VS beschuldigen het land ervan, uranium te verrijken om kernwapens te maken. Teheran zegt dat alleen energie op te wekken.

Trouw – 2 augustus

Verrijkt uranium is nodig voor het produceren van kernenergie. Teheran bezweert alleen die vreedzame optie na te streven. Maar de Verenigde Staten en Europa vrezen dat Iran plannen heeft een stap verder te gaan, en uranium nog meer verrijkt zodat het kan worden gebruikt voor de aanmaak van kernwapens.

Volkskrant – 2 augustus

Teheran houdt vol dat zijn nucleaire programma enkel en alleen voor vreedzame doelen is bestemd. Maar zeker de VS en Israël vrezen dat dat slechts een dekmantel is om kernwapens te kunnen ontwikkelen.

ANP – 3 augustus

Iran wil nu zaterdag beginnen met de verwerking van uraniumerts tot het gas uraniumhexafluoride. Dat is een eerste stap in het proces van de verrijking van uranium, zodat het gebruikt kan worden als brandstof voor kerncentrales, maar ook kan dienen als grondstof voor kernwapens.

De Verenigde Staten beschuldigen Iran ervan dat het een atoombom wil maken. Teheran ontkent dat en zegt dat het alleen uranium wil verrijken om energie op te wekken.

Haagsche Courant – 3 augustus

Iran wil beginnen met het omzetten van uraniumerts in gas, het basismateriaal voor een verrijkingsproces. Verrijkt uranium kan worden gebruikt voor het maken van kernwapens. De hervatting van het nucleaire programma is volgens Iran 'onomkeerbaar'.

De islamitische republiek legde zijn nucleaire programma in 2004 onder zware internationale druk stil. De VS beschuldigen het land ervan uranium te verrijken om kernwapens te maken. Teheran ontkent dat en zegt dat het alleen uranium verrijkt om energie op te wekken.

BN/De Stem – 3 augustus

Het Westen vreest dat Iran zijn nucleair programma hervat om kernbommen te maken. Het land ontkent dat.

Telegraaf – 3 augustus

Het Westen is bang dat Iran met het programma kernwapens wil produceren, en dat zou het machtsevenwicht in het Midden-Oosten ernstig verstoren. Momenteel heeft alleen Israël kernwapens, zo wordt algemeen aangenomen, hoewel Israël dat zelf bevestigt noch ontkent.

Volkskrant – 3 augustus

Volgens de VS is het vreedzame nucleaire programma van Iran een dekmantel voor de ontwikkeling van kernwapens.

Reformatorisch Dagblad – 3 augustus

De Amerikaanse belangrijkste inlichtingendiensten zijn ervan overtuigd dat Iran vastbesloten is om kernwapens te produceren. Maar het zal zeker nog tien jaar duren voordat het zover is.

Dit blijkt uit de jongste National Intelligence Estimate betreffende Iran. Het document is opgesteld door de inlichtingendienst CIA, de militaire inlichtingendienst DIA en verschillende andere inlichtingendiensten.

[...]

Volgens de laatste informatie is Teheran verder van de productie van kernwapens verwijderd dan men aanvankelijk aannam.

[...]

Dat betekent volgens Tom Casey overigens niet dat de Iraanse nucleaire ambities nu minder bedreigend zouden zijn. „Wij hebben herhaaldelijk gezegd dat Irans intentie om die wapens te produceren al destabiliserend kan werken op het hele Midden-Oosten, en daar verandert weinig aan”, aldus Casey.

Washington hoopt dat Europa de Iraniërs ervan kan weerhouden kernwapens te produceren. Lukt dat echter niet, dan moet de kwestie worden voorgelegd aan de VN-Veiligheidsraad, met mogelijke sancties als consequentie.

Tijdens zijn recente bezoek aan Washington drong de Israëlische premier Ariel Sharon aan op actie, omdat Teheran volgens hem „binnen twee jaar” over kernwapens zou beschikken. Die analyse kreeg weinig steun in Washington.

[...]

Teheran ontkent intussen in alle toonaarden dat het uit is op de productie van kernwapens. Irans nucleaire programma zou alleen bedoeld zijn voor civiel gebruik. Een bewering waar deskundigen in Europa en Amerika niet veel geloof aan hechten.

NRC Handelsblad – 5 augustus

Volgens de Amerikaanse krant The New York Times van vandaag gaat het om voorstellen over nauwe samenwerking tussen Europa en Iran bij een nucleair programma voor vreedzame doeleinden, in het bijzonder lichtwaterreactoren en nucleaire brandstoffen voor de opwekking van stroom. Ook zou de Europese Unie de politieke en economische betrekkingen met Iran willen intensiveren. In ruil hiervoor zou Teheran moeten afzien van het ontwikkelen van kernwapens, een ambitie die het bewind in Teheran volgens het Westen heimelijk koestert.

Telegraaf – 6 augustus

Teheran en het Westen liggen met elkaar in de clinch over het nucleaire programma van Iran, dat volgens de VS bedoeld is om kernwapens te maken. Iran zegt echter dat het uitsluitend kernenergie voor burgerdoeleinden produceert.

Volkskrant – 6 augustus

Landen als Brazilië, India en Pakistan in het bestuur van het Atoomagentschap hebben meer begrip voor de (vreedzame) nucleaire ambities van Iran. De VS zijn echter ervan overtuigd dat het een dekmantel is voor de ontwikkeling van kernwapens. Die zou Iran over vijf tot tien jaar kunnen produceren.

NRC Handelsblad – 8 augustus

Europa wil heropening van de conversiefabriek in Isfahan juist voorkomen. Het is onderdeel van het pakket voorstellen over samenwerking met Iran bij de toepassing van kernenergie voor uitsluitend vreedzame doeleinden (elektriciteit). Het is opgesteld na ruggespraak met Washington. Kern is dat Europa de levering van de noodzakelijke brandstoffen voor de Iraanse kerncentrales garandeert, mits Teheran afziet van de verrijking van uranium en de opwerking van (gebruikte) brandstofstaven uit kerncentrales. Beide procédés (verrijking en opwerking) kunnen ook de weg openen naar de productie van kernwapens. Europa en de Verenigde Staten willen die optie blokkeren.

Trouw – 8 augustus

Volgens Iran dient zijn nucleaire programma slechts vreedzame doeleinden, maar het Westen vreest dat Iran op weg is atoomwapens te fabriceren.

Volkskrant – 8 augustus

Voor de Verenigde Staten wantrouwen Iran. Volgens Washington kan het met de grondstof uit de centrale in Isfahan op termijn kernwapens maken. De Duitse bondskanselier Schröder toonde zich zondag ook 'zeer bezorgd' over de opstelling van Ahmadinejad. 'Iran is het pad van de confrontatie opgegaan'. Dat beeld werd gisteren bevestigd door het bezoek van de Syrische president Bashar al-Assad aan Teheran. De VS vinden zowel Iran als Syrië een gevaar voor de stabiliteit in de regio.

Haagsche Courant – 9 augustus

De Verenigde Staten vrezen dat Teheran in het geheim werkt aan de ontwikkeling van kernwapens en hebben herhaaldelijk gedreigd de kwestie voor te leggen aan de VN-Veiligheidsraad. Die kan, in tegenstelling tot het IAEA, economische sancties opleggen. Iran begon gisteren ondanks zware druk van het Westen weer met een nucleair programma – een stap die volgens de VS uiteindelijk kan leiden tot een atoombom.

Volkskrant – 9 augustus

Khan heeft de centrifuge-kennis vervolgens doorverkocht aan Libië, Noord-Korea en Iran. Ook die landen gebruiken de technologische informatie voor de ontwikkeling van kernwapens, is het vermoeden.

Volkskrant – 9 augustus

In Isfahan vinden de eerste stappen naar uraniumverrijking plaats. In een andere fabriek, in de stad Natanz, kan het basismateriaal worden omgezet in verrijkt uranium voor het opwekken van energie of, na verdere behandeling, het produceren van kernwapens.

Iran heeft steeds gezegd dat het uranium alleen licht wil verrijken. De VS en de drie grote EU-landen zijn echter doodsbenauwd dat de islamitische republiek in het geheim aan een kernbom werkt. De Franse minister Douste-Blazy zei dat de stap alleen maar meer twijfels oproept over de ware bedoelingen van Iran.

Volkskrant – 9 augustus

Net als Irak heeft Iran jarenlang geprobeerd zijn atoomprogramma geheim te houden. En net als in Irak ontbreken voorsnog harde bewijzen dat Iran daadwerkelijk kernwapens ontwikkelt.

NRC Handelsblad – 9 augustus

In de fabriek in Isfahan wordt vast uranium omgezet in gas (uraniumhexafluoride). Dit procédé kan voorafgaan aan uraniumverrijking die op haar beurt de weg opent naar de productie van niet alleen brandstof voor kerncentrales, maar ook van spijstof voor kernwapens.

De Europese Unie spant zich, geruggesteund door de Verenigde Staten, in om de islamitische republiek daarvan af te houden.

Trouw – 10 augustus

„Ik heb nieuwe initiatieven en voorstellen die ik zal presenteren nadat mijn regering geïnstalleerd is, zei Ahmadinejad gisteren aan de telefoon tegen VN-topman Kofi Annan. „We zijn bereid de onderhandelingen te hervatten, die door ons op geen enkel moment zijn geschaad. De zaterdag aangetreden president wilde daarmee de kou uit de lucht halen voor de bijeenkomst van het Internationaal Atoomagentschap IAEA die gisteren begon. Daar wordt een reactie voorbereid op de hervatting maandag van een deel van het Iraanse nucleaire programma, namelijk de productie van het gas dat de basis is voor de verrijking van uranium. Volgens Amadinejad heeft Iran daar alle recht toe.

De Amerikanen en Europeanen bestrijden dat, en eisen dat Iran zijn streven zelf brandstof voor kerncentrales te produceren opgeeft omdat dit ook kan leiden tot de ontwikkeling van een kernbom. Ook de Russen, die de Iraanse kerncentrale in Boesjer bouwen en een belangrijke leverancier van kernbrandstof zijn, hebben Teheran opgeroepen de verrijkingsactiviteiten te staken.

Volkskrant – 10 augustus

Het plan van de EU-trojka voorzag in economische en militaire steun als Teheran zou afzien van uraniumverrijking, en tevens in een gegarandeerde levering van verrijkt uranium uit het buitenland. Iran zegt dat voor stroomopwekking te willen gebruiken, maar het Westen vreest dat het land de grondstof voor het vervaardigen van kernwapens wil gebruiken.

NRC Handelsblad – 10 augustus

De Amerikaanse president George W. Bush zei dat het een „positief teken" is, dat Iran de onderhandelingen wil voortzetten. Tegelijkertijd zei Bush nog steeds sterke vermoedens te hebben dat Iran kernwapens wil produceren.

[...]

Iran hervatte maandag nabij Isfahan de omzetting van vast uranium in gas (uraniumhexafluoride), de grondstof voor verrijking van uranium. Verrijkt uranium dient als brandstof voor kerncentrales voor de elektriciteitsvoorziening, maar kan ook worden gebruikt voor kernwapens.

Trouw – 11 augustus

De Verenigde Naties en de Europese Unie zijn bang dat de nucleaire activiteiten van de islamitische republiek, waaronder het opwerken van uranium, kunnen leiden tot de productie van atoomwapens.

Algemeen Dagblad – 11 augustus

De Europese Unie en de Verenigde Staten willen niet dat Iran de technologie verwerft om uranium te verrijken. Die technologie maakt het immers mogelijk een kernbom te maken. Iran zal echter nooit zijn recht opgeven uranium te verrijken voor 'vreedzame toepassingen'.

Algemeen Dagblad – 11 augustus

De Verenigde Staten en de Europese Unie zijn mordicus tegen de hervatting. Zij vrezen dat Iran erop uit is kernwapens te produceren. De EU probeerde gisteren vergeefs een resolutie aangenomen te krijgen die de hervatting veroordeelt. Het crisisoverleg in de Raad van Gouverneurs van het IAEA over de kwestie werd opgeschort tot vandaag. In deze raad zijn 35 landen vertegenwoordigd.

Iran houdt bij hoog en bij laag vol dat het louter weer aan de slag gaat in Isfahan omdat het kernenergie wil opwekken en dat het slechts vreedzame bedoelingen heeft. President Bush gelooft daar echter weinig van. Hij zei dinsdag nog dat hij bijzonder achterdochtig is aangaande Irans intenties.

NRC Handelsblad – 11 augustus

Directe aanleiding voor het spoedberaad was dat Iran deze week in Isfahan de omzetting van vast uranium naar gas (uraniumhexafluoride) heeft hervat. Dit procédé gaat vooraf aan de verrijking van uranium tot brandstof voor kerncentrales en splijfstof voor kernwapens.

Duitsland, Frankrijk en Groot-Brittannië stelden de IAEA-leden gisteren voor een klemmend beroep te doen op Iran om de fabriek in Isfahan onmiddellijk stil te leggen. Het voorstel heeft de steun van de Europese Unie en de Verenigde Staten. Het kan volgens diplomaten in Wenen ook rekenen op adhesie van Rusland en China.

Oppositie is er, behalve van Iran, onder meer van Cuba en Syrië, alsmede van Argentinië, Brazilië en Zuid-Afrika. De laatstgenoemde landen zeiden te vrezen dat hun eigen nucleaire plannen in de knel komen als de IAEA het kernprogramma van Iran afwijst.

[...]

IAEA-chef Mohamed ElBaradei waarschuwde daarentegen voor „het gevaar van verspreiding van activiteiten op het gebied van nucleaire brandstoffen in de wereld, omdat men dan dicht komt bij de mogelijkheid om kernwapens te maken". ElBaradei zei „een nieuw raamwerk" te willen dat wel kernenergie toestaat, maar niet de productie van kernbrandstoffen.

Volkskrant – 11 augustus

De uraniumcentrale bij Isfahan, vierhonderd kilometer ten zuiden van Teheran, werd eind vorig jaar na internationale druk door het IAEA verzegeld. Het Westen vermoedde dat Iran het uranium dat in de fabriek werd verrijkt zou gaan gebruiken voor de productie van kernwapens. Iran ontkende dit ten stelligste, maar ging akkoord met tijdelijke sluiting en onderhandelingen met de Europese Unie.

Haagsche Courant – 11 augustus

De EU diende gisteren bij het IAEA een resolutie in waarin Iran wordt gevraagd alle verrijkingsactiviteiten te staken. Maar in de Raad van Gouverneurs van het agentschap kon men het daar niet over eens worden. De niet-gebonden landen willen geen eenzijdige stappen tegen Iran. Zolang er maar garanties zijn dat geen kernwapenactiviteiten worden ontplooid, mag Iran kernenergie gebruiken voor vreedzame doeleinden, is daar de stemming.

Reformatorisch Dagblad – 11 augustus

Iran heeft eerder deze week al delen van zijn atoomprogramma hervat, maar nu de zegels zijn verwijderd, kan in het complex bij Isfahan geconcentreerd uraniumerts weer worden omgezet in UF-6 gas. Dit gas kan in centrifuges worden verrijkt. Laagverrijkt uranium wordt gebruikt als brandstof in kerncentrales, maar hoogverrijkt uranium kan worden gebruikt voor de productie van atoomwapens. Iran heeft gezegd voorlopig nog geen UF-6 gas te zullen verrijken.

NRC Handelsblad – 12 augustus

Na een productiepauze van negen maanden is de fabriek in Isfahan, die vast uranium omzet in gas (uraniumhexafluoride), weer opgestart. Dit procédé kan voorafgaan aan verrijking van uranium, die op haar beurt de weg opent naar de productie van brandstofstaven voor kerncentrales én de aanmaak van splijfstof voor kernwapens.

[...]

De VS en Europa willen voorkomen dat Iran zich langs deze civiele weg toegang verschafft tot kernwapens, met alle risico's van een onbeheersbare wapenwedloop in een lichtontvlambare regio vandien. Maar zonder bewijs daarvoor staan ze volkenrechtelijk nogal zwak.

Trouw – 12 augustus

Terwijl de IAEA probeert te voorkomen dat een ondertekenaar van het non-proliferatieverdrag, Iran, atoomwapens verwerft, heeft Groot-Brittannië zijn beleid versoepeld tetaag gen een atoommogendheid die het verdrag nooit ondertekende: India. Voortaan zal dat land gemakkelijker nucleaire technologie van de Britten kunnen kopen. Eerder versoepelden de VS het beleid al.

Volkskrant – 12 augustus

Iran wordt ervan verdacht kernwapens te willen produceren, wat dus in strijd zou zijn met het NPV. Maar Teheran heeft dit altijd ontkend en wijst ook nu op het vreedzame doel waarvoor het uranium wordt verrijkt. IAEAinspecteurs kregen de afgelopen dagen alle ruimte om de centrale te voorzien van observatiecamera's.

Brabants Dagblad – 12 augustus

Vooral bij de VS bestaat de vrees dat Teheran aan kernwapens werkt.

Algemeen Dagblad – 12 augustus

Washington vreest dat Iran in het geheim aan een kernwapen werkt. Teheran ontkent dat en zegt kerncentrales nodig te hebben voor opwekking van stroom.

Reformatorisch Dagblad – 13 augustus

Zowel de Europese Unie als de Verenigde Staten zijn bang dat Iran een nucleair programma voor het opwekken van energie gebruikt als dekmantel om atoomwapens te ontwikkelen.

Reformatorisch Dagblad – 18 augustus

Iran houdt vast aan het recht op een nucleair programma om energie op te wekken. De Verenigde Staten geloven niet dat het olierijke Iran daadwerkelijk kernenergie nodig heeft en beschuldigen het islamitische regime in Teheran ervan in het geheim aan de ontwikkeling van kernwapens te werken. Iran legde eind vorig jaar al zijn nucleaire activiteiten onder zware internationale druk stil. Onderhandelingen met de "grote drie" van de Europese Unie, Groot-Brittannië, Duitsland en Frankrijk, over definitieve stopzetting van het Iraanse nucleaire programma, liepen echter vorige maand vast.

Teheran hervatte daarop de productie van uraniumhexafluoride, het basismateriaal voor de verrijking van uranium. Verrijkt uranium kan dienen als brandstof voor kerncentrales, maar kan ook worden gebruikt voor de productie van een atoombom.

BRIEFING ONTWIKKELINGEN IRAN-EU ONDERHANDELINGEN - VERHARDING EU POSITIE ONDER AMERIKAANSE DRUK

Karel Koster - Utrecht – 16 maart 2005

Er lijkt sprake te zijn van een stroomversnelling rondom de onderhandelingen tussen Iran en de EU 3 (Frankrijk, Verenigd Koninkrijk en Duitsland). De volgorde van gebeurtenissen zoals gerapporteerd in de media:

Dr. Khan Acted on his Own: Rashid: Centrifuges for Iran

ISLAMABAD, (Dawn, March 11) - Federal Information Minister Sheikh Rashid Ahmed said on Thursday that Dr Abdul Qadeer Khan had provided centrifuges to Iran.

"He had given centrifuges to Iran in his individual capacity and the government of Pakistan had nothing to do with it," the minister said in response to a question at a seminar here.

[www.dawn.com/2005/03/11/top1.htm]

Iran-EU Nuclear Talks Over but Apparently Still Deadlocked

Iran-EU nuclear talks over but apparently still deadlocked – 11 March 2005

GENEVA (AFP, Mar. 11) - Nuclear talks between Iran (news - web sites) and the EU ended apparently still deadlocked over Europe's demand that Tehran give up uranium enrichment, a fuel process which can also make atom bombs.

The talks, which began Tuesday in Geneva, were the most recent round in negotiations on Iran's nuclear program that began in December, a month after Iran agreed to a temporary suspension of enrichment to back up its claim that its atomic program is strictly peaceful.

[news.yahoo.com/news?tmpl=story&u=/afp/20050311/wl_mideast_afp/euirannucleartalksend_050311160205]

Bush Extends Iran Sanctions Amid N-dispute

(AFP, Mar.11) - US President George W Bush on Thursday renewed sanctions barring US firms and citizens from oil dealings with Iran, citing an "unusual and extraordinary threat" from Tehran.

In a decree released by the White House, Bush accused Iran of "support for international terrorism, efforts to undermine the West Asia peace process, and acquisition of weapons of mass destruction and the means to deliver them."

[www.hindustantimes.com/news/181_1274908,00050001.htm]

U.S. Will Back European Efforts on Iran

by Ann Gearan

WASHINGTON (AP, Mar.11) - The Bush administration will support European diplomatic efforts to end Iran (news - web sites)'s purported nuclear weapons ambitions by offering modest economic incentives to the Tehran regime. The administration agreed to drop objections to Iran's eventual membership in the World Trade Organization and agreed to allow some sales of civilian aircraft parts to Tehran, Secretary of State Condoleezza Rice (news - web sites) said Friday.

Rice said in a statement that the administration will consider allowing the spare parts sales on a case-by-case basis. Many of the sales would be from European Union countries.

[news.yahoo.com/news?tmpl=story&u=/ap/20050311/ap_on_go_ca_st_pe/us_iran_20]

Bovenstaand wijst erop dat nieuwe onthullingen (oa uit Maleisië - zie Financial Times 12 maart 2005) over leveranties van nucleaire technologie aan Iran een Pakistaanse verklaring tot gevolg hebben gehad waarin dit wordt erkend (zie boven). Dit heeft vermoedelijk bijgedragen aan een verharding van de posities in de onderhandelingen vorige week. In deze onderhandelingen is sprake van een nauwere onderling afstemming van de VS en de EU 3+, in lijn met afspraken gemaakt door president Bush en de regeringen van de betrokken landen vorige maand.

Deze coördinatie van standpunten houdt in dat marginale economische concessies (WTO etc zie boven) vergezeld worden van verhoging van de druk op Iran.

Er zijn een reeks aanwijzingen dat de positie van de EU in de onderhandelingen met Iran wezenlijk veranderd is als gevolg van de coördinatie met de VS. De door de meeste media aangehaalde 'concessies' van de VS in de vorm van een mogelijk lidmaatschap van de wereldhandelsorganisatie en mogelijke handelsconcessies zijn vermoedelijk uitgeruild tegen een wijziging in de onderhandelingspositie die in een drietal artikelen in de Duitse Tageszeitung en de New York Times/International Herald Tribune zijn uiteen gezet. In de IHT van 120305 staat het volgende (cruciale delen zijn door mij vetgemaakt - KK):

"Iran's senior negotiator, Hassan Rowhani, said at a news conference in Tehran last weekend that the country would never agree to a permanent cessation of enrichment. But the senior American official involved in the

administration's negotiations with Europe said that, after some heated internal debate, **"the Europeans are now with us in the view that we could never monitor their enrichment activity reliably enough"** to ensure that Iran was not producing bomb-grade uranium.

Some European diplomats have argued that point in recent weeks, **saying that Iran could not be prohibited from enrichment while other signers of the treaty were permitted to produce nuclear fuel.** But the American official insisted "that argument is now over." Some officials in the Bush administration have said they believe that Iran would not agree to give up enrichment, no matter what incentives Bush offered.

They see the president's decision to dangle what amount to modest American economic incentives as part of an effort to speed along the negotiating process so that Iran's intentions become clear.

At that point, in the view of hawks on the issue inside the White House and the Pentagon, the Europeans would be bound to take the issue to the Security Council. These officials would only speak anonymously because such delicate negotiations hang in the balance."

De Amerikaanse anonieme woordvoerder vertelt dus dat de Europeanen de positie hebben verlaten waarin erkend werd dat Iran haar verrijkingsactiviteiten in principe kon handhaven (vet gemarkeerd), zoals ook vastgelegd in het Non-Proliferatie Verdrag. Dit kwam overeen met de Iraanse positie, dat men vast wil houden aan het recht op uraniumverrijking en het wil voortzetten. Het mogelijke compromis was dan dat dit alleen onder strikte internationale controle zou plaatsvinden, om te verhinderen dat het verrijkingsproces niet werd opgezet (met name door het in serie gebruiken van grote aantallen centrifuges) om uranium te produceren tot een zuiverheidsgraad geschikt voor een bom.

Deze Amerikaanse verklaring komt overeen met in de Tageszeitung door Andreas Zumach aangehaalde Amerikaanse verklaringen als zou de EU twee wezenlijke concessies hebben gedaan: (cruciale delen vet - KK)

"EU schwenkt auf US-Kurs

Im Streit um das iranische Atomprogramm gibt das EU-Verhandlungstrio einige wesentliche Positionen auf

GENF taz – 12. März 2005

Im Konflikt um das iranische Atomprogramm ist die EU, die in dieser Frage von dem Trio Deutschland, Frankreich und Großbritannien vertreten wird, in wesentlichen Punkten auf die härtere Linie der Bush-Administration eingeschwenkt. Nach übereinstimmenden Angaben europäischer und US-amerikanischer Diplomaten ist die EU nunmehr bereit, im UNO-Sicherheitsrat Sanktionen gegen Iran zu verhängen, sollte Teheran der Forderung nicht nachkommen, sein Programm zur Urananreicherung selbst zum "zivilen" Zwecke der nuklearen Energiegewinnung endgültig einzustellen. Da Teheran diese Forderung strikt ablehnt, ging am Donnerstag in Genf auch die dritte Verhandlungsrunde zwischen dem EU-Trio und Iran ergebnislos zu Ende. Sollte Teheran diese Forderung doch erfüllen, würde sich Washington nicht mehr der Lieferung von Ersatzteilen für iranische Zivilflugzeuge widersetzen und würde das Beitrittsgesuch Irans zur Welthandelsorganisation (WTO) unterstützen.

Eine offizielle Mitteilung der Bush-Administration über diese "Annäherung" zwischen USA und EU wurde noch gestern erwartet. Von einer Aufhebung der bilateralen Wirtschaftssanktionen der USA gegen Iran ist allerdings nicht die Rede.

Im Zuge dieser "Annäherung" hat die EU zwei wesentliche Positionen aufgegeben, wie von US-Diplomaten "mit großer Zufriedenheit" vermerkt wird. Die EU erwägt nicht mehr, die Forderung nach endgültiger Einstellung der Urananreicherung nicht nur selektiv gegenüber Iran, sondern auch gegenüber anderen Unterzeichnerstaaten des Atomwaffensperrvertrages zu erheben, die (wie z. B. Brasilien, Südafrika und Südkorea) dieses Verfahren praktizieren.

Zudem hat sich die EU der Behauptung Washingtons angeschlossen, wonach sich mit den im Rahmen des Atomwaffensperrvertrages vorgesehenen Kontrollinstrumenten "nicht verlässlich sicherstellen" lasse, dass Iran sein Programm zur Urananreicherung nicht für militärische Zwecke missbraucht.

Andreas Zumach"

Dus Iran wordt als apart geval behandeld, en niet samen met andere landen die in een soortgelijke positie verkeren. Dit is dus een stap om Iran te isoleren. En er wordt erkend (net als in de IHT, boven) dat controle op eventueel kernwapengerichte verrijkingsactiviteiten niet mogelijk zijn.

In de New York Times van 15 maart 2005 (IHT 16 maart 2005) worden ondersteunende uitspraken aangehaald van president Bush die de Amerikaanse positie bevestigen. Nationale Veiligheidsadviseur Hadley bevestigt wederom de wijziging in de EU positie (cruciale delen vetgemaakt door mij - KK)

(.....)

"In what amounts to a reinterpretation of the Nuclear Nonproliferation Treaty, Mr. Bush now argues that there is a new class of nations that simply cannot be trusted with the technology to produce nuclear material even if the treaty itself makes no such distinction.

So far the administration has not declared publicly that its larger goal beyond Iran is to remake a treaty whose intellectual roots date back to the Eisenhower administration, under the cold war banner of "Atoms for Peace." To state publicly that Iran is really a test case of Mr. Bush's broader effort, one senior administration official said, "would complicate what's already a pretty messy negotiation."

But just three days before the White House announced its new approach to Iran - in which it allowed Europe to offer broader incentives in return for an agreement to ask the United Nations for sanctions if Iran refuses to give up the ability to make nuclear material - Mr. Bush issued a statement that left little doubt about where he was headed.

The statement was advertised by the White House as a routine commemoration of the treaty's 35th anniversary, and a prelude to a meeting in May in New York to consider its future. It never mentioned Iran by name. **But after lauding the past accomplishments of the treaty, also known as the N.P.T., in limiting the spread of nuclear arms, Mr. Bush went on to say, "We cannot allow rogue states that violate their commitments and defy the international community to undermine the N.P.T.'s fundamental role in strengthening international security.**

"We must therefore close the loopholes that allow states to produce nuclear materials that can be used to build bombs under the cover of civilian nuclear programs."

On Sunday, his new national security adviser, Stephen J. Hadley, took the next step, making clear the connection to the current crisis with Iran. Yes, he said on CNN, the Iranians say their nuclear work is entirely for peaceful purposes. He cited no new evidence of a secret Iranian project to build a bomb, though that is what the Central Intelligence Agency and officials like Mr. Hadley insist is happening. (Inspectors from the International Atomic Energy Agency say they join in the suspicion, but have no compelling evidence.)

But Mr. Hadley emphasized that Iran's leaders "keep their secrets very well." They hid much of their enrichment activity from international inspectors for 18 years, then insisted that it was not really for weapons, he said. He said that "raises serious suspicions" about Iran's true intent. Now, he said, the Europeans have come around to the view that "the best guarantee is for them to permanently abandon their enrichment facilities.""

(.....)

Relevant zijn verder een reeks dreigementen gelekt via de Sunday Times (13 maart 2005) en elders. Daar werd gedetailleerd uit de doeken gedaan hoe een eventuele militaire aanval op de Iraanse nucleaire installaties zou plaatsvinden. In dit artikel wordt ook de Iraanse positie herbevestigd, dat het zijn nucleaire programma met vreedzame doeleinden wil voortzetten.

[www.timesonline.co.uk/article/0,,2089-1522978,00.html]

[207.44.245.159/article8254.htm]

Revealed: Israel plans strike on Iranian nuclear plant

Uzi Mahnaimi - "The Times" – 13 March 2005

Israel has drawn up secret plans for a combined air and ground attack on targets in Iran if diplomacy fails to halt the Iranian nuclear programme.

The inner cabinet of Ariel Sharon, the Israeli prime minister, gave "initial authorisation" for an attack at a private meeting last month on his ranch in the Negev desert.

Israeli forces have used a mock-up of Iran's Natanz uranium enrichment plant in the desert to practise destroying it. Their tactics include raids by Israel's elite Shaldag (Kingfisher) commando unit and airstrikes by F-15 jets from 69 Squadron, using bunker-busting bombs to penetrate underground facilities.

The plans have been discussed with American officials who are said to have indicated provisionally that they would not stand in Israel's way if all international efforts to halt Iranian nuclear projects failed.

Tehran claims that its programme is designed for peaceful purposes but Israeli and American intelligence officials — who have met to share information in recent weeks — are convinced that it is intended to produce nuclear weapons.

The Israeli government responded cautiously yesterday to an announcement by Condoleezza Rice, the US secretary of state, that America would support Britain, France and Germany in offering economic incentives for Tehran to abandon its programme.

In return, the European countries promised to back Washington in referring Iran to the United Nations security council if the latest round of talks fails to secure agreement.

Silvan Shalom, the Israeli foreign minister, said he believed that diplomacy was the only way to deal with the issue. But he warned: "The idea that this tyranny of Iran will hold a nuclear bomb is a nightmare, not only for us but for the whole world."

Dick Cheney, the American vice-president, emphasised on Friday that Iran would face “stronger action” if it failed to respond. But yesterday Iran rejected the initiative, which provides for entry to the World Trade Organisation and a supply of spare parts for airliners if it co-operates.

“No pressure, bribe or threat can make Iran give up its legitimate right to use nuclear technology for peaceful purposes,” said an Iranian spokesman.

US officials warned last week that a military strike on Iranian nuclear facilities by Israeli or American forces had not been ruled out should the issue become deadlocked at the United Nations.

Additional reporting: Tony Allen-Mills, Washington

Conclusie:

- de concessies aan Iran (WTO, eventuele handelsconcessie) werken naar de media als camouflage voor een verharding van de EU - VS lijn
- Deze verharding vond op twee manieren plaats: ten eerste de onderlinge ondersteuning van VS en EU, ten tweede het creëren van een uitzonderingspositie voor Iran.
- Dreigementen met een militaire aanval werden indirect voortgezet, oa door het lek naar de Sunday Times.

De implicatie van het laatste is dat de rechten die Iran heeft als ondertekenaar van het NPV worden tenietgedaan. Daarmee wordt de facto het NPV deels ontmanteld in het geval Iran. Dit is een gevolg van de opstelling van EU en VS en uitermate schadelijk in het zicht van de toetsingsconferentie van het NPV in mei in New York. (vooronderstelling is dat de positie van de EU drie en de EU als geheel overeenkomen).

DOCUMENTEN IAEA / E3 / IRAN

IAEA

Statement to the Board of Governors

by Mr. Pierre Goldschmidt, IAEA Deputy Director General, Head of the Department of Safeguards
Vienna – 1 March 2005

Distinguished representatives, ladies and gentlemen,

As mentioned by the DG in his introductory statement, under this sub-item, in addition to the report on Egypt to which I have nothing to add I will now briefly inform you of the progress made in our verification activities in the Islamic Republic of Iran and on the issue of Small Quantities Protocols.

Implementation of Safeguards in the Islamic Republic of Iran

In November 2004, the Secretariat provided a comprehensive report (GOV/2004/83) on the Agency's verification of Iran's compliance with its NPT safeguards agreement and its voluntary suspension of enrichment related and reprocessing activities. This oral update provides a summary of developments since then.

Verification Activities

Since the November 2004 meeting of the Board of Governors, Iran has facilitated in a timely manner Agency access to nuclear material and facilities under its Safeguards Agreement and Additional Protocol. During this period, the Agency has carried out inspections at facilities in Tehran, Natanz and Esfahan, as well as complementary access at three locations.

Centrifuge Programme

The Agency is expecting some progress with regard to the contamination issue: it has agreed with the Member State concerned on the modalities for sampling a number of old centrifuge components, which could provide information on the origin of the low enriched and high enriched uranium particle contamination found at various locations in Iran. In January 2005, an Agency team again visited locations in another Member State where, according to Iran, the centrifuge components had been stored prior to their shipment to Iran. Environmental samples were collected from these locations and will also be analysed.

Although there has been no new information on the outstanding questions related to the P-2 centrifuge programme, there have been developments in four other areas related to the Agency's verification of Iran's P-1 centrifuge enrichment programme, specifically in connection with: an early offer for centrifuge related technology and sample components; the genesis of the mid-1990s offer for P-1 centrifuge documentation and components for 500 centrifuges; shipping documents related to the delivery of those components and documentation; and technical discussions held between Iran and the intermediaries concerning centrifuge enrichment. I will briefly describe each of these developments.

During a meeting on 12 January 2005 in Tehran, Iran showed the Agency a handwritten one-page document reflecting an offer said to have been made to Iran in 1987 by a foreign intermediary. While it is not entirely clear from the document precisely what the offer entailed, Iran has stated that it related to centrifuge technology acquisition. This document suggests that the offer included the delivery of: a disassembled sample machine (including drawings, descriptions, and specifications for production); drawings, specifications and calculations for a "complete plant"; and materials for 2000 centrifuge machines. The document also reflects an offer to provide auxiliary vacuum and electric drive equipment and uranium re-conversion and casting capabilities. Iran stated that only some of these items had been delivered, and that all of those items had been declared to the IAEA. This information is still being assessed. The Agency has requested that all documentation relevant to the offer be made available for the Agency's review.

In response to questions about the procurement history associated with shipments in the mid-1990s of P-1 centrifuge components and documentation, Iran informed the Agency in October 2004 that, around 1994, the Atomic Energy Organization of Iran (AEOI) had been advised that an intermediary had made an offer to an Iranian company unrelated to the AEOI to deliver P-1 centrifuge documentation and components for 500 centrifuges.

Responding to Agency inquiries in that context, in a letter dated 9 January 2005, Iran stated that, following AEOI's having been advised of the offer, "instruction [had been] given by high authority that no other entity or organisation other than AEOI was allowed to conduct centrifuge enrichment project and enter into negotiations". As a response to the Agency's request, Iran has said that no written documentation relevant to the initial offer to the Iranian company was available.

As regards the deliveries in the mid-1990s of the 500 sets of P-1 components and additional bellows, the Agency has on a number of occasions requested copies of all relevant shipping documents. Under cover of a letter

transmitted to the Agency on 17 January 2005, Iran provided copies of some shipping documents said to have been related to "2 consignments in 1994 and 1995", which are now being assessed, particularly with respect to the dates and contents of the shipments. The Agency has requested that Iran search for any additional information related to the procurement of centrifuge components and technology, in particular information related to shipments that took place around 1997.

In response to the Agency's request for documentation related to Iran's technical discussions with intermediaries concerning centrifuge enrichment in the mid- to late 1990s, during the 12 January 2005 meeting in Tehran, Iran also provided the Agency with copies of a number of documents, which are now being assessed.

Other Matters

As regards plutonium separation, as mentioned in the last report to the Board, the Agency, in September 2004, took a second set of samples from the plutonium solution for analysis using different analytical techniques in different laboratories with a view to confirming the date of the separation. The measurement results have been received by the Agency and are being assessed.

The Agency has continued implementing the measures of the Additional Protocol. Complementary access at the Uranium Conversion Facility (UCF) site on 15 December 2004 revealed underground excavation activities which Iran had failed to report in a timely manner to the Agency as required under Code 3.1. of the Subsidiary Agreements to its Safeguards Agreement (i.e. at the time the decision was taken to authorize or carry out such construction). Through a letter received by the Agency on 13 December 2004, Iran submitted an updated Design Information Questionnaire (DIQ) for UCF providing preliminary design information for a tunnel that was being constructed at the UCF site. In the DIQ entry related to the purpose and nature of the tunnel, Iran indicated that, "in order to increase capacity, safety and security of nuclear material, a storage is considered and will be constructed". Iran also indicated that the modifications had been initiated in September 2004.

On 8 February 2005, the Agency conducted complementary access at the Gchine mine, in the South of Iran near Bandar Abbas, and its associated mill. To better understand the complex arrangements governing the current and past administration of the mine, the Agency has requested that the original contract between the AEOI and the engineering company that constructed the mill at Gchine be made available for the Agency's review, along with other related documentation.

In its resolution adopted on 18 September 2004 (GOV/2004/79), the Board of Governors called on Iran, "as a further confidence-building measure, voluntarily to reconsider its decision to start construction of a research reactor moderated by heavy water". No visit to the site of this reactor has taken place since the Board adopted that resolution. Iranian officials have indicated that the Heavy Water Research Reactor (IR-40) project is progressing.

Transparency Visits

As indicated in the Director General's November 2004 report, "in accordance with Agency practice in connection with its evaluation of other States' nuclear programmes, the Agency has discussed with Iranian authorities open source information relating to dual use equipment and materials which have applications in the conventional military area and in the civilian sphere as well as in the nuclear military area".

In this context, the Agency is continuing to assess information related to the Lavisan site. As reported at the November 2004 Board meeting, Iran had provided information to the Agency in October 2004 in response to Agency inquiries about efforts by the Physics Research Centre (PHRC), located at the Lavisan-Shian site between 1989 and 1998, to acquire dual use material and equipment that could be useful in uranium enrichment and conversion activities. The Agency has also requested to discuss this matter in detail with two officials who had been involved in the procurement activities of the PHRC. In response to the Agency's request for additional information and clarification from Iran in connection with this matter, in a Note Verbale dated 27 February 2005, Iran stated that:

- "1. The PHRC of Lavisan was not involved in activities declarable under the NPT Safeguards.
2. The dual use items such as those in question could be used in conventional activities, which Iran is not obliged to declare under the Comprehensive Safeguards and the Additional Protocol".

In connection with Parchin, as indicated in the Director General's previous report, in October 2004, the Agency reiterated its previous requests to be permitted to visit the Parchin site. In response to security concerns expressed by Iran about such a visit, the Agency, in a note dated 25 October 2004 proposed specific modalities under which the visit could take place. In a meeting in Vienna on 7 January 2005, Iran agreed, in the interest of transparency, to permit the Agency to visit Parchin. Out of the four areas identified by the Agency to be of potential interest, the Agency was permitted to select one area. The Agency was requested to minimize the number of buildings to be visited in that area and selected five buildings. The Agency was given free access to those buildings and their surroundings, and permission to take environmental samples (which are currently being analysed). In the course of that visit, the Agency also reiterated its request to visit another area of particular interest on the Parchin site before the end of February. In a Note Verbale dated 27 February 2005 Iran indicated that "the expectation of the

Safeguards Department in visiting specified zone and points in Parchin Complex are fulfilled and thus there is no justification for any additional visit".

As a result of its limited scope visit to Parchin, the Agency is able to inform the Board that it saw no relevant dual use equipment or materials in the location visited. The Agency is awaiting the results of environmental sampling analysis to ascertain whether any nuclear material had been used in the area visited.

Suspension

Pursuant to the Board's resolution on 29 November 2004 (GOV/2004/90), and previous resolutions, the Agency has continued its activities to verify all elements of Iran's voluntary suspension of all enrichment related and reprocessing activities.

Prior to 22 November 2004, the Agency had already established a baseline inventory of all UF₆, essential centrifuge components, key raw materials and equipment, and the assembled centrifuge rotors at declared workshops said by Iran to have been involved in the manufacturing of centrifuge components, and had applied containment and surveillance measures to these items. The Agency has continued to monitor the suspension at the Natanz site, including the Pilot Fuel Enrichment Plant (PFEP) and the Fuel Enrichment Plant. A number of solenoid valves that had been removed from PFEP prior to 22 November 2004 have been cleaned of corrosive products and stored by Iran at the facility, and are being monitored by the Agency. The 20 sets of centrifuge components that Iran had initially intended to use for research and development purposes remained under surveillance at PFEP.

The Agency has also monitored centrifuge component production capabilities at the declared workshops, selected randomly during Agency visits to Iran.

During visits to Faryand Technique in December 2004 and January 2005, the Agency noted that quality control activities were being carried out with regard to some centrifuge components (such as stator bellows, springs and casing supports) which were items declared to the IAEA, but had not been placed under IAEA seals. In response to the Agency's request for clarification concerning these activities, by letter of 13 February 2005, Iran informed the Agency that although these activities were not considered by Iran to be covered by the voluntary suspension of centrifuge enrichment related activities, Iran had decided to put them temporarily on hold until the matter could be discussed, inter alia, with the EU 3.

The Agency has also continued its verification of Iran's voluntary suspension of conversion activities at UCF. As reported previously, in August 2004, Iran introduced about 37 tons of uranium ore concentrate (UOC or yellowcake) into the process area of UCF as feed material for facility testing. As of 22 November 2004, all of the UOC had been dissolved and converted into intermediate products, principally ammonium uranyl carbonate (AUC) and UF₄, and part of the intermediate UF₄ had been converted into UF₆. On 22 November 2004, the Agency installed seals and other tamper indicating devices to verify that no additional feed is introduced in the process and that there is no further production of UF₆.

Iran continued to convert the AUC into UF₄, which took longer than initially planned. On 18 February 2005, Iran completed this conversion work, and is now planning to conduct clean-out operations, which will take several weeks. The UF₄ produced therefrom has been verified by the Agency and is now under Agency seal. The UF₆ that was produced and removed from the process into cylinders has been verified and sealed and placed under Agency surveillance. To ensure that there is no undeclared withdrawal of the UF₆ remaining in the UCF process lines, the Agency has sealed and installed cameras at the UF₆ withdrawal stations. Physical inventory verification at UCF is scheduled to take place after the clean-out operations are completed in April 2005.

[...]

Iran

Letter to the Director-General of the IAEA

Verbal Note No.: 350-1-17/928 – Vienna – 1 August 2005

URGENT

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations and other International Organizations in Vienna presents its compliments to the Secretariat of the IAEA and has the honour to state the following:

Since early 1980s, Iran's peaceful nuclear program and its inalienable right to nuclear technology have been the subject of the most extensive and intensive campaign of denial, obstruction, intervention and misinformation.

- Valid and binding contracts to build nuclear power plants were unilaterally abrogated;
- Nuclear material rightfully purchased and owned by Iran were illegally withheld;

- exercise of Iran's shareholder's right in several national and multinational nuclear power corporations were obstructed;
- Unjustified and coercive interventions were routinely made in order to undermine, impede and delay the implementation of Iran's nuclear agreements with third parties; and
- Unfounded accusations against Iran's exclusively peaceful nuclear program were systematically publicized.

While Iran's rights under the NPT have continued to be grossly and systematically violated, and while major state parties to the Treaty have persisted in their non-compliance with many of their obligations under Articles I, IV and VI of the Treaty in general, and under paragraph 2 of Article IV vis-a-vis Iran in particular, Iran nevertheless continued diligently to comply with all its obligations under the Treaty. At the same time and merely in order to prevent further illegal and illegitimate restrictions on the exercise of its rights, Iran was forced to be discrete in its legal activities, avoiding to disclose the details of programs, which, in nearly all cases, it was not any way obliged to disclose in accordance with its obligations under its safeguards agreement with the IAEA.

In October 2003, Iran entered into an agreement with France, Germany and the United Kingdom with the explicit expectation to open a new chapter of full transparency, cooperation and access to nuclear and other advanced technologies.

Iran agreed to a number of important transparency and voluntary confidence building measures and immediately and fully implemented them.

- It signed and immediately began full implementation of the Additional Protocol;
- It opened its doors to one of the most expansive and intrusive IAEA inspections;
- It provided a detailed account of its peaceful nuclear activities, all of which had been carried out in full conformity with its rights and obligations under the NPT;
- It began and has continuously maintained for the past 20 months a voluntarily suspension of its rightful enrichment of Uranium as a confidence building measure;
- It further expanded in February and November 2004, following agreements with E3/EU in Brussels and Paris respectively, its voluntary suspension to incorporate activities which go well beyond the original Agency's definition of "enrichment" and even "enrichment-related" activities.

Iran has worked closely with the Agency, during the course of the last two years, to deal with the issues and questions raised about its peaceful nuclear program. All significant issues, particularly those related to the sources of HEU, have now been resolved. Indeed, except for few questions, mostly speculative, nothing more remains to close this Chapter.

The Agency's thorough inspections of Iran repeatedly confirmed Iran's statement that any amount of inspection and scrutiny will never show the slightest diversion into military activity. The Director-General confirmed in Paragraph 52 of his November 2003 report that "to date, there is no evidence that the previously undeclared nuclear material and activities referred to above were related to a nuclear weapons programme." After one more year and over a thousand person-days of the most rigorous inspections, the Director-General again confirmed in Paragraph 112 of his November 2004 report that "all the declared nuclear material in Iran has been accounted for, and therefore such material is not diverted to prohibited activities."

Regrettably, Iran received very little, if anything, in return and instead has repeatedly expanded its voluntary confidence building measures only to be reciprocated by broken promises and expanded requests. The October 2003 promises of the E3 on nuclear cooperation and regional security and non-proliferation have yet to be even addressed. The February 2004 commitment by the E3 to "work actively to gain recognition at the June 2004 Board of the efforts made by Iran, so that the Board works thereafter on the basis of Director-General reporting if and when he deems it necessary, in accordance with the normal practice pertaining to the implementation of Safeguards Agreements and the Additional Protocol", in response to Iran's expansion of its suspension to include assembly and component manufacturing was not fulfilled, until Iran agreed in November 2004 to the expansion of voluntary suspension to include the Uranium Conversion Facility which had been originally defined by the Secretariat of the IAEA as outside the scope of any definition of "enrichment-related activities". And the E3/EU has yet to honor its recognition, in the Paris Agreement of November 2004, of "Iran's rights under the NPT exercised in conformity with its obligations under the Treaty, without discrimination."

After over three months of negotiations following the Paris Agreement, it became evident the E3/EU simply wanted prolonged and fruitless negotiations, thereby prejudicing the exercise of Iran's inalienable right to resume its legal enrichment activities, and did not have the intention or the ability to present its proposals on objective guarantees on peaceful nature of Iran's nuclear program, as well as firm guarantees on economic, technological and nuclear cooperation and firm commitments on security issues.

In a further testament to Iran's desire to ensure the success of the negotiations, so that Iran's rightful nuclear program could also enjoy the support and confidence of the West, Iran suggested to the E3/EU to ask the IAEA to develop technical, legal and monitoring modalities for Iran's enrichment program as objective guarantees to ensure

that Iran's nuclear program will remain exclusively for peaceful purposes. While one member of E3/EU accepted the suggestion, lack of consensus among the E3 prevented resort to the IAEA as an authoritative and impartial framework for solving the impasse.

Finally, on March 23, 2005, Iran offered a collection of solutions for objective guarantees suggested by various independent scientist and observers from the United States and Europe. The package included:

1. Strong and mutually beneficial relations between Iran and the EU/E3, which would provide the best guarantee for respect for the concerns of each side;
2. Confinement of Iran's enrichment program, in order to preclude through objective technical guarantees any proliferation concern:
 - a. Open fuel cycle, to remove any concern about reprocessing and production of plutonium;
 - b. Ceiling of enrichment at LEU level;
 - c. Limitation of the extent of the enrichment program to solely meet the contingency fuel requirements of Iran's power reactors;
 - d. Immediate conversion of all enriched Uranium to fuel rods to preclude even the technical possibility of further enrichment;
 - e. Incremental and phased approach to implementation in order to begin with the least sensitive aspects of the enrichment program and to gradually move to enrichment as confidence in the program would be enhanced;
3. Legislative and regulatory measures
 - a. Additional Protocol;
 - b. Permanent ban on the development, stockpiling and use of nuclear weapons through binding national legislation;
 - c. Enhancement of Iran's export control regulations;
4. Enhanced monitoring
 - a. Continued implementation of the Additional Protocol; and
 - b. Continuous on-site presence of IAEA inspectors at the conversion and enrichment facilities to provide unprecedented added guarantees.

Extraneous pressures prevented timely and serious consideration by E3/EU of this proposal which has the potential of providing a framework in which concerns of all sides are reasonably allayed. Even Iran's further effort to salvage the process by suggesting the negotiated commencement of implementation of phase 1 of that proposal on limited resumption of the work of the UCF - which had never had any past alleged failures, and is virtually proliferation free — with additional confidence building and surveillance and monitoring measures was misconstrued by the E3/EU as an ultimatum.

In order to correct any wrong perception about an ultimatum and to ensure that no opportunity was spared for an agreed settlement, Iran agreed to extend the period of full suspension for another two months, in response to a commitment made by the E3/EU ministers in Geneva to finally present their comprehensive package for the implementation of the Paris Agreement by the end of July or early August 2005, that is nearly nine months after the Agreement.

Iran made it clear in Geneva that any proposal by the E3/EU must incorporate E3/EU's perception of objective guarantees for the gradual resumption of the Iranian enrichment program, and that any attempt to turn objective guarantees into cessation or long-term suspension were incompatible with the letter and spirit of the Paris Agreement and therefore unacceptable to Iran.

Eager to salvage the negotiations, in a message to the Ministers, Iran offered the most flexible solution to the E3/EU as they were finalizing their package:

- Commencement of the work of Esfahan plant (UCF) at low capacity and under full scope monitoring, while arrangements for import of the feed material and export of the product are worked out with you and other potential partners; (Negotiations on these arrangements have already started and preliminary agreement has been reached.)
- Further negotiations on a mutually acceptable arrangement for an initial limited operation at Natanz or allowing the Agency to develop an optimized arrangement on numbers, monitoring mechanism and other specifics for such an initial limited operation at Natanz;
- Negotiations for full scale operation of Natanz would continue on the premise that it would be synchronized with the fuel requirements of light water reactors.

Against all its sincere efforts and maximum flexibility, Iran has not received a proposal as of today, and all public and diplomatic information, particularly the letter of 29 July 2005 of the E3 Ministers, indicate that the content of the eventual proposal will be totally unacceptable. We have been informed that the proposal not only fails to address Iran's rights for peaceful development of nuclear technology, but even falls far short of correcting the illegal and unjustified restrictions placed on Iran's economic and technological development, let alone providing

firm guarantees for economic, technological and nuclear cooperation and firm commitments on security issues. While we had made it crystal clear that no incentive would be sufficient to compromise Iran's inalienable right to all aspects of peaceful nuclear technology, such offers of incentives are in and of themselves demeaning and totally incommensurate with Iran and its vast capabilities, potentials and requirements.

It is now self-evident that negotiations are not proceeding as called for in the Paris Agreement, due to E3/EU policy to protract the negotiations without the slightest attempt to move forward in fulfilling their commitments under the Tehran or Paris Agreements. This protracted continuation is solely geared to serve the purpose of keeping the suspension in place for as long as it takes to make the cessation a *fait accompli*. This is contrary to the letter and spirit of the Paris Agreement and is not in line with principles of good faith negotiations.

After such long period of negotiations and so much that Iran has done to restore confidence and the flexibility that it has shown, there is no pretext for any further delay in the implementation of the first phase of Iran's proposal, by limited resumption of UCF at Esfahan, which is free from any past alleged failures, and is virtually proliferation free. With additional proposed arrangements, it should leave no excuse for anyone.

It must be underlined that all States party to the NPT, without discrimination, have an inalienable right to produce nuclear energy for peaceful purposes. As this right is "inalienable", it cannot be undermined or curtailed under any pretext. Any attempt to do so, would be an attempt to undermine a pillar of the Treaty and indeed the Treaty itself.

Iran, like any other Non-Nuclear-Weapon State, has no obligation to negotiate and seek agreement for the exercise of its "inalienable" right, nor can it be obligated to suspend it. Suspension of Uranium enrichment, or any derivative of such suspension, is a voluntary and temporary confidence-building measure, effectuated by Iran in order to enhance cooperation and close the chapter of denials of access to technology imposed by the west on Iran. It is not an end in itself, nor can be it construed or turned into a permanent abandonment of a perfectly lawful activity, thereby perpetuating, rather than easing, the pattern of denial of access to technology.

The suspension has been in place for nearly 20 months, with all its economic and social ramifications affecting thousands of families. The E3/EU has failed to remove any of its multifaceted restrictions on Iran's access to advanced and nuclear technology. In a twist of logic, it has attempted to prolong the suspension, thereby trying to effectively widen its restrictions instead of fulfilling its commitments of October 2003 and November 2004 to remove them.

As the IAEA Board of Governors has underlined, suspension "is a voluntary, non-legal binding confidence building measure". When the Board itself explicitly recognizes that suspension is "not a legally-binding obligation", no wording by the Board can turn this voluntary measure into an essential element for anything. In fact the Board of Governors has no factual or legal ground, nor any statutory power, to make or enforce such a demand, or impose ramifications as a consequence of it. In light of the above, Iran has decided to resume the uranium conversion activities at the UCF in Esfahan on 1 August 2005.

The Agency is hereby requested to be prepared for the implementation of the Safeguards related activities in a timely manner prior to the resumption of the UCF activities.

The Islamic Republic of Iran wants to ensure that no effort is spared in order to reach a negotiated resumption of its enrichment activities. It is therefore, prepared to continue in good faith and in an expeditious and result-oriented manner, its negotiations with E3/EU. Meanwhile, Iran will continue to maintain its voluntary suspension of all enrichment-related activities. It is to be noted that the UCF was not originally considered by the Agency to be included in such category. Iran is committed to non-proliferation and elimination of nuclear weapons, and considers nuclear weapons and capability to produce or acquire them as detrimental to its security. Iran will continue to abide by its obligations under the NPT and will continue to work actively for the establishment of a zone free from weapons of mass destruction in the Middle East.

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations and other International Organizations in Vienna requests the Secretariat this Note to be officially circulated as INFCIRC document and avails itself of this opportunity to renew to the Secretariat of the IAEA the assurances of its highest consideration.

IAEA – E3

Information Circular

INFCIRC/651 – 8 August 2005

Communication dated 8 August 2005 received from the Resident Representatives of France, Germany and the United Kingdom to the Agency

The Director General has received a communication from the Resident Representatives of France, Germany and the United Kingdom, dated 8 August 2005, attaching the text of a letter dated 5 August 2005 sent by the Ministers of Foreign Affairs of France, Germany and the United Kingdom, and the High Representative of the European Union,

to the Secretary of the Supreme National Security Council of the Islamic Republic of Iran. The letter transmits proposals for a Framework for a Long-Term Agreement between the Islamic Republic of Iran and France, Germany and the United Kingdom, with the Support of the High Representative of the European Union. The communication from the Permanent Missions and, as requested therein, the text of the letter and its enclosure, are herewith attached for the information of all Member States.

Letter to the Director-General of the IAEA

Vienna, 8 August 2005

Excellency,

We would like to inform you that on 5 August the Ministers of Foreign Affairs of our three countries and the High Representative of the European Union wrote to Dr Rouhani, Secretary of the Supreme National Security Council of the Islamic Republic of Iran transmitting proposals for a Framework for a Long-Term Agreement between the Islamic Republic of Iran and France, Germany and the United Kingdom, with the support of the High Representative of the European Union.

We attach a copy of the letter and its enclosure and would be grateful if you would arrange for these documents to be circulated to the Members of the Agency as an Information Circular.

Please accept, Excellency, the assurances of our highest consideration.

Patrick Villemur (Ambassador, Permanent Representative of France)

Peter Jenkins (Ambassador, Permanent Representative of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland)

Herbert Honsowitz (Ambassador, Permanent Representative of the Federal Republic of Germany)

Letter from E3 Ministers and EU High Representative to Dr. Rouhani

5 August 2005

We agreed when we met you in Geneva on 25 May that we would put forward proposals at this time for a long term agreement between Iran and the E3/EU to address the outstanding issues in our negotiations. We have the pleasure of enclosing these proposals with this letter. They reflect extensive discussions among our Governments, and we hope you and your colleagues will study them carefully.

The proposals should be seen as a package. We have sought to take into account as many as we can of the points you and your negotiating team have made to us over the last months. In particular, the proposals:

- reaffirm Iran's inalienable rights to the peaceful use of nuclear energy, exercised in conformity with the NPT;
- offer Iran assurances of fuel supply for her light water power and research reactors;
- meet Iran's desire to expand international co-operation in the civil nuclear field;
- would lead to a new political and security relationship between Iran and Europe based on co-operation; and
- would create a new framework for expanded economic and technological co-operation.

We fully understand the importance of these issues for Iran, and that Iran will have further ideas that you and your colleagues will want to discuss in the negotiations. As ever, we remain open to discussion of all proposals which could lead to the conclusion of satisfactory long-term arrangements.

As we set out in our letter of 2 August, we were disappointed to learn that Iran has asked the IAEA to arrange for the removal of seals at the UCF at Esfahan with a view to restarting work on uranium conversion. We have therefore had no choice but to set in motion procedures for the convening of an extraordinary meeting of the IAEA Board of Governors. However, if Iran were to make clear that it will not proceed as it has indicated and will enter into discussions on the enclosed proposal, we are ready not to continue with this process.

We therefore hope that you will be ready to engage with our proposals, and that we can look forward to hearing your reactions at the proposed meeting of senior officials on 31 August in Paris, and we will be able to chart the way forward when we meet at ministerial level in New York in the margins of the UN General Assembly. Until we agree on new arrangements, the Tehran Joint Statement of October 2003 and the Paris Agreement of November 2004 will remain the basis for our work. Our aim remains to reach agreement on long term arrangements as soon as we practicably can, and to continue the process of building a new relationship between Iran and Europe.

Framework for a long-term agreement between the Islamic Republic of Iran and France, Germany & the United Kingdom, with the support of the High Representative of the European Union

I. Preamble

1. The introduction would provide the political chapeau for the overall agreement, setting out the principles on which a long-term relationship between the E3/EU and Iran would be based. The E3/EU propose that it should comprise the following elements.

2. The E3/EU and Iran would:

- a. stress the importance of developing relations of trust and cooperation between the E3/EU and Iran for the preservation of international peace and stability;
- b. define the relationship between the E3/EU process and the EU/Iran negotiations on a Political Dialogue Agreement and a Trade & Cooperation Agreement as complementary and mutually reinforcing;
- c. commit themselves to establishing a long-term relationship in the security and political field based upon shared principles and conditional on both sides' adherence to all the principles and commitments set out in the overall agreement;
- d. welcome Iran's commitment that, in accordance with Article II of the Treaty on the Non Proliferation of Nuclear Weapons, it does not and will not seek to acquire nuclear weapons or other weapons of mass destruction;
- e. recall that Article IV of the Treaty on the Non Proliferation of Nuclear Weapons stipulates that nothing in the Treaty shall be interpreted as affecting the inalienable rights of all the Parties to the Treaty to develop research, production and use of nuclear energy for peaceful purposes without discrimination and in conformity with Articles I and II of the Treaty;
- f. affirm that a final agreement on long-term arrangements providing objective guarantees that Iran's nuclear programme is exclusively for peaceful purposes would lead immediately to a higher state of relations based on a process of collaboration in different areas;
- g. underline their determination to strengthen their long-term relationship through an enhanced programme of economic and technological co-operation, particularly through early completion of negotiations between Iran and the European Union on a Trade & Co-operation Agreement, and the associated Political Dialogue Agreement.

II Political and security co-operation general principles

3. This section would define the principles on which the long-term relationship would be based. The E3 and Iran would reaffirm their commitment to the Charter of the United Nations, and recall the United Nations Millennium Declaration and other appropriate international instruments. The E3/EU propose that, within the context of an overall agreement, this section could include, inter alia, the following mutual commitments in conformity with the Charter of the United Nations:

- a. to fulfil in good faith obligations in accordance with the Charter of the United Nations, under the generally recognised principles and rules of international law, and under relevant international agreements;
- b. to the principle of the resolution of disputes by peaceful means and in conformity with the principles of justice and international law;
- c. to refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations;
- d. to the principle of the sovereign equality of all States;
- e. to co-operation between States in the various spheres of international relations;
- f. to promote respect for and observance and protection of human rights and fundamental freedoms for all without distinction of any kind;
- g. to affirm their commitment to prohibiting discrimination on any ground such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status; and
- h. to establish conditions under which justice and respect for States' obligations under treaties and international law can be maintained;

4. Within the context of an overall agreement and Iran's fulfilment of its obligations under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (NPT), the United Kingdom and France would be prepared to reaffirm to Iran the unilateral security assurances given on 6 April 1995, and referred to in United Nations Security Council Resolution 984 (1995).

Specifically:

- a. the United Kingdom and the French Republic would reaffirm to Iran that they will not use nuclear weapons against non-nuclearweapon States Parties to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons except in the case of an invasion or any attack on them, their dependent territories, their armed forces or other troops, their allies or on a State towards which they have a security commitment, carried out or sustained by such a non-nuclearweapon State in association or alliance with a nuclear-weapon State; and
- b. the United Kingdom and the French Republic would recall and reaffirm their intention, as Permanent Members of the Security Council, to seek immediate Security Council action to provide assistance, in accordance with the Charter, to any non-nuclear weapon State, party to Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, that is a victim of an act of aggression or an object of a threat of aggression in which nuclear weapons are used.

Areas of co-operation of special interest

5. As part of an overall agreement the E3/EU propose that both parties should make commitments in the following areas.

Non-proliferation

6. The E3/EU and Iran would:

- a. recall the statement of the President of the United Nations Security Council on 31 January 1992 and United Nations Security Council Resolution 1540 (2004) and reaffirm that the proliferation of nuclear, chemical and biological weapons, as well as their means of delivery, constitutes a threat to international peace and security; express grave concern that illicit trafficking in nuclear, chemical and biological weapons, as well as their means of delivery and related materials, which adds a new dimension to the issue of proliferation of such weapons and also poses a threat to international peace and security; co-operate to take appropriate and effective measures against such activities; and stress the importance of effective national export controls;
- b. reaffirm their commitment to abide by security and nonproliferation treaties to which they are party, and recall the need for more consistent monitoring, effective implementation and, where necessary, firmer enforcement of such treaties;
- c. stress the importance of universal adherence to and full implementation of and compliance with disarmament and nonproliferation treaties and of the full implementation of the IAEA safeguards agreements and additional protocols; work towards the conclusion of a Fissile Material Cut-Off Treaty; where it has not already been done, conclude an Additional Protocol; become party to the Comprehensive Nuclear Test Ban Treaty; and subscribe to the Hague International Code of Conduct against Ballistic Missile Proliferation;
- d. reaffirm their commitment to the objective of an effectively verifiable Middle East zone free of weapons of mass destruction, nuclear, biological and chemical, and their means of delivery, consistent with the resolution on the Middle-East adopted at the 1995 NPT review and extension conference, United Nations Security Council Resolution 687 (1991), and the relevant resolutions of the United Nations General Assembly.
- e. confirm that the prevention of proliferation of WMD should not hamper international co-operation for peaceful purposes, in accordance with the relevant international obligations, while underlining that the goal of peaceful utilisation must not be used as a cover for proliferation.

Regional security

7. The E3/EU recognise that they share a number of specific security concerns and interests with Iran and the important role Iran can potentially play in ensuring regional security and stability. As part of an overall agreement, the E3/EU would welcome an expanded dialogue and relationship on these issues. To this end, the E3/EU would, as part of an overall agreement, commit to working with Iran to encourage confidencebuilding measures and regional security arrangements. Such discussions would take place in close consultation with all the States of the region. The E3/EU and Iran would recognise that any regional security arrangements must take account of the legitimate interests of all the countries in the region, thus contributing to the stability and security of the region as a whole.

8. In this context, the E3/EU would recall their and Iran's past and present contributions to the reconstruction of Afghanistan and Iraq, and reaffirm their determination to strengthen co-operation in these areas, and to work together to support the political process in both these countries with the goal of establishing democratic and stable states, based on the rule of law, which coexist with their neighbours, and by preventing any support and encouragement for groups that use violence for political ends.

Terrorism

9. The E3/EU and Iran would commit themselves to supporting the declaration on terrorism proposed by the Secretary General for the United Nations Millennium Summit, recognising that this definition might evolve before or during the Summit itself. This states that 'the targeting and deliberate killing of civilians and non-combatants cannot be justified or legitimised by any cause or grievance, and ... that any action which is intended to cause death or serious bodily harm to civilians or noncombatants, when the purpose of such an act, by its nature or context, is to intimidate a population or to compel a government or an international organisation to do or to abstain from any act constitutes an act of terrorism'. To this end, the E3/EU and Iran would commit themselves to:

- a. combat by all means, in accordance with the Charter of the United Nations, threats to international peace and security caused by terrorist acts;
- b. complement international co-operation by taking additional measures to prevent and suppress, through all lawful means, the financing and preparation of any act of terrorism, in the framework of full implementation of United Nations Security Council Resolution 1373; and
- c. refrain from organising, instigating, assisting or participating in terrorist acts in another State or acquiescing in organised activities in their territories directed towards the commission of such acts.

Combating drug trafficking

10. The E3/EU recognise that Iran has been and will continue to be a key international partner for the EU in stemming the flow of opiates to Europe and therefore commit to developing co-operation on issues related to: illicit drug production, drug trafficking, chemical precursors trafficking, money-laundering, drug demand reduction, preventative and educational measures, treatment and rehabilitation of drug abusers, and assistance in drafting national legislation.

11. In support of this goal the E3/EU will:

- a. actively support efforts to establish an EU Action Plan with Iran, building on the 'EU commitments to action';
- b. actively support international programmes designed to tackle Iran's drug problem;
- c. take steps with Iran to implement joint projects in close consultation with Afghanistan and Iraq to establish border police structures, training of police officers and border management. As a first step, the E3/EU will focus their co-operation on enhancing capacities for Afghan/Iranian co-operation in the fields of cross-border police cooperation, intensified communication on both sides of the border, as well as the training of customs officers, and on the development of projects on demand and harm reduction in Iran.

Implementation mechanism

12. In the course of the negotiation the E3/EU and Iran would establish an appropriate consultation and co-operation mechanism with a view to developing a long-term relationship on political and security issues, taking into account the continuing EU-Iran negotiations on a Political Dialogue Agreement.

13. To this end, the E3/EU propose the creation of a high-level committee on political and security issues, which would be made up of representatives from respective Foreign Affairs and Defence authorities. This Committee, which would meet periodically, would review progress on this part of the agreement and provide a forum for discussing issues of regional, international and mutual interest. The Committee would report regularly to the appropriate EU bodies and to the Government of Iran.

III. Long-term support for Iran's civil nuclear programme principles

14. The E3/EU recognise Iran's rights under Article IV of the NPT to develop research, production and use of nuclear energy without discrimination in conformity with its obligations under the NPT.

15. The E3/EU recognise Iran's right to develop a civil nuclear power generation programme to reduce its dependence on oil and gas and to choose the most appropriate mix of energy sources to meet its needs as it perceives them, consistent with its international obligations.

16. The E3/EU therefore declare, within the context of an overall agreement and a mutually acceptable agreement on long-term arrangements, their willingness to support Iran to develop a safe, economically viable and proliferation-proof civil nuclear power generation and research programme that conforms with its energy needs.

17. The E3/EU fully support long-term co-operation in the civil nuclear field between Iran and Russia.

Framework

18. Within the context of an overall agreement, co-operation between the E3/EU and Iran in the civil nuclear field would move forward within the following framework:

- a. Iran would have access to the international nuclear technologies market where contracts are awarded on the basis of open competitive tendering, recognising the right of companies to determine their own commercial strategies and choices;
- b. co-operation would be conditional on Iran's full implementation of its relevant international obligations and commitments, including the long-term arrangements agreed between the E3/EU and Iran, resolution by the IAEA of all questions raised under Iran's Safeguards Agreement and Additional Protocol, and continued cooperation with the IAEA;
- c. under United Nations Security Council Resolution 1540, and based on respective national, European and international norms, the E3/EU and Iran are obliged to implement export controls. The E3 would commit themselves to implementing these controls in a nondiscriminatory way, bearing in mind the new context that would be created by the confidence building measures and commitments undertaken by Iran under an overall agreement.

Iranian access to the international nuclear fuel market and co-operation in nuclear energy

19. In line with these principles, and in the context of an overall agreement and growing confidence between the E3/EU and Iran, the E3 would support the development of Iran's civil nuclear programme in the following areas:

- a. in the field of civil nuclear research through implementation of the E3/EU's offer of an expert mission to help identify the requirement for a research reactor in Iran and how best to meet that requirement. The E3/EU would ensure Iran faced no discriminatory obstacles to filling the requirements jointly identified; and
- b. in other fields of peaceful use of nuclear energy, excluding fuelcycle related activity, the E3/EU would commit themselves not to impede participation in open competitive tendering.

20. The E3 Governments also support the development of co-operation in the following main areas, to be included in a final agreement:

a. in fields such as radio-isotope production, basic research and the peaceful use of nuclear energy in the fields of medicine and agriculture, subject to further expert discussion between the two sides;

b. in establishing co-operation between regulatory authorities in the E3/EU and Iran and the IAEA in order to assist with the design and implementation of international standard nuclear safety and security regimes. This could include formalised co-operation between regulators to share developed expertise and offering advice on security aspects such as the implementation of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Materials, after Iran's accession to the Convention in its amended version. These areas of cooperation could be refined during the proposed visit of Iranian experts to the E3/EU.

21. To this end, the E3/EU will actively support commencement of negotiations on an agreement between EURATOM and Iran. This would create a framework for closer co-operation between Iran and all EU Member States.

Fuel assurances

22. The E3/EU recognise that Iran should have sustained access to nuclear fuel for the Light Water Reactors forming Iran's civil nuclear industry. These arrangements are currently provided for through bilateral agreements and contracts with states/companies with which it is engaged in nuclear co-operation. The E3/EU note that under the Iran/Russia agreement on nuclear co-operation, Russia has committed itself formally to supplying nuclear fuel for the life-time of Russian-built reactors in Iran. But the E3/EU stand ready to explore additional ideas in this context.

23. In order to provide Iran with additional assurances that external supplies of fuel could be relied upon in the long term, the E3/EU would propose to develop with Iran a framework which would provide such assurance, without prejudicing any future multilateral arrangements developed under IAEA auspices.

24. Both the E3/EU and Iran would aim to have IAEA (or possibly other international) endorsement for any framework developed, and the IAEA might be invited to monitor the operation of the mechanism and certify its operation on objective principles.

25. Any fuel provided would be under normal market conditions and commercial contracts and subject to proliferation proof arrangements being agreed for safety, transport and security of the fuel, including the return of all spent fuel.

26. The framework could involve a combination of the following mutually reinforcing measures:

a. E3/EU – Iran ad hoc mechanism

27. This would involve establishment of a specific mechanism to be agreed between the E3/EU and Iran should the contracted supplier not be in a position to provide the fuel pursuant to its agreements with Iran for noncommercial reasons not connected with proliferation or safeguards related concerns and Iran faced serious difficulty in procuring the nuclear fuel necessary for the safe and sustained functioning of its Light Water reactors. In such an event, the E3/EU and Iran would immediately convene an ad hoc senior officials meeting to assess the situation, and identify and review relevant measures. The E3/EU Governments would, in parallel convene a meeting with relevant companies to review what action could be taken to avoid any shortage of energy. The IAEA could, as appropriate, be invited to such meetings for advisory purposes.

28. The mechanism might seek initially to restore fuel supplies from the contracted supplier. If this was not possible, it could seek to identify an alternative fabricator capable of producing the required design of reactor fuel. If no such fabricator could be identified, possibilities would be investigated to establish and licence a new fabrication line, outside Iran, able to meet the future fuel supply needs at market prices. Any such alternative supply mechanism would be dependent on satisfactory arrangements being established for long-term management of spent fuel outside Iran.

29. The E3/EU would commit themselves to exploring ways with industry to provide assured enrichment services at market prices for fuel fabrication outside Iran if the usual enrichment services provider were unable to meet its contractual obligations for non-commercial reasons; how such a commitment would be formally presented remains to be defined.

b. Establishment of a buffer store

30. In order to provide the necessary time for a solution to be found through the E3/EU – Iran ad hoc mechanism without adversely impacting the operation of Iran's nuclear power reactors, the E3/EU commit themselves to assisting in the establishment of a buffer store of fuel, sufficient to maintain supplies at the contracted rate for a period of 5 years. This store would be physically located in a mutually acceptable third country, and would be available to draw from while long-term arrangements are put in place. The E3/EU would welcome early discussion with Iran on establishment, maintenance and use of the buffer store.

c. Multilateral arrangements

31. The E3/EU and Iran would engage with the IAEA and others to develop international mechanisms following on from the ideas identified in the “Multilateral Nuclear Approaches” report on security of fuel supply.

Confidence building

32. The E3/EU reaffirm Iran’s inalienable right to the peaceful use of nuclear energy, exercised in conformity with the NPT. In this context, the support of E3 countries for expanding international co-operation in Iran’s civil nuclear sector and for the development of a safe, economically viable and proliferation proof civil nuclear power generation and research programme will present Iran with new opportunities.

33. Effective long-term co-operation between Iran and the international community in the civil nuclear field along the lines set out in this document will, however, require the continued building of confidence over a significant period.

34. As Iran will have an assured supply of fuel over the coming years, it will be able to provide the confidence needed by making a binding commitment not to pursue fuel cycle activities other than the construction and operation of light water power and research reactors. This commitment would be reviewed jointly in line with the review mechanism envisaged in Paragraph 58.

35. The E3/EU would expect Iran to invite the IAEA to agree a mechanism to verify the implementation of the final agreement.

36. As an essential element of this mechanism for international confidence building, Iran would undertake to:

a. make a legally binding commitment not to withdraw from the NPT and to keep all Iranian nuclear facilities under IAEA safeguards under all circumstances;

b. ratify its Additional Protocol, in accordance with its existing commitment, by the end of 2005;

c. in the meantime, fully implement the Additional Protocol pending its ratification and to co-operate proactively and in a transparent manner with the IAEA to solve all outstanding issues pursuant to the Safeguards Agreement and Additional Protocol including by allowing IAEA inspectors to visit any site or interview any person they deem relevant to their monitoring of nuclear activity in Iran; and

d. agree arrangements for the supply of fresh fuel from outside Iran and commit to returning all spent fuel elements of Iranian reactors to the original supplier immediately after the minimum cooling down period necessary for transportation.

37. In line with IAEA Board Resolutions, the E3/EU would also expect Iran to stop construction of its Heavy Water Research Reactor at Arak, which gives rise to proliferation concerns. The E3/EU repeat their existing offer to send an expert mission to Iran to help identify research requirements and the most suitable type of equipment to meet those requirements.

38. The E3/EU would work with Iran to establish a group to identify alternative uses for the equipment, installations, facilities and materials whose use, construction, testing or development would not form part of Iran’s long-term civil nuclear industry. The group could consider alternative areas of employment for the scientists, technicians and workers currently employed in these facilities.

Consultation mechanism

39. The E3/EU and Iran would conduct regular consultations on the peaceful uses of nuclear energy and the development of the Iranian civil nuclear programme through a specific consultation mechanism to be agreed.

IV. Economic and technological co-operation principles

40. The E3/EU consider that an overall agreement would lead to the development of a programme of economic and technological co-operation with Iran, complementing the envisaged EC/Iran Trade & Co-operation Agreement, which will constitute the main vehicle for the long-term development of economic relations between Europe and Iran.

Energy co-operation

41. The E3/EU would recognise the fundamental importance of energy cooperation to their long-term relationship with Iran. As part of an overall agreement:

a. the E3/EU and the European Commission would be prepared to issue a policy declaration that they regard Iran as a long-term source of fossil energy for the European Union and recognise the growing importance of Iranian gas supplies to Europe in the coming years;

b. the E3/EU and the European Commission would commit to developing a strategic energy partnership through the Trade and Co-operation Agreement and in this context through the High Level Working Group on Energy;

c. in the context of the High Level Working Group on Energy and in the framework of the Memorandum of Understanding of 19 October 2002 between the European Commission and the Iranian Ministry of Petroleum on co-operation in the energy sector, the European Commission would explore the possibility of opening the EU-Iran Management and Technology Centre with a view to commissioning joint studies on areas in which the EU and Iran

can develop co-operation in the energy sector as well as providing technical support for the implementation of the policy declaration mentioned in Paragraph 41a;

d. the E3/EU and Iran, as well as the Commission, would discuss possible future oil and gas pipeline projects.

Promotion of trade and investment

42. The E3/EU recognise the importance of the proposed EC/Iran Trade & Co-operation Agreement to developing the long-term commercial and economic relationship between the EU and Iran, noting that this will facilitate market access, promote commercial exchanges, and open up a wide range of further co-operation activities in the economic, commercial and other fields.

43. As part of any overall agreement the E3/EU would therefore commit themselves to working to bring the current negotiations between Iran and the European Community on a Trade & Co-operation Agreement, and the associated Political Dialogue Agreement, to an early conclusion.

44. The E3/EU and Iran would agree to continue and strengthen mutually beneficial practices in the areas of export credits and investment guarantees, particularly in light of the additional confidence that an overall agreement and a closer political and economic relationship would give to investors and export credit agencies alike.

WTO accession

45. The E3/EU welcome Iran's successful application to open WTO accession talks, recalling that this has been a significant benefit of the dialogue initiated by the Paris Agreement.

46. The E3/EU confirm their continued political support for Iranian accession to the WTO and their willingness to offer technical support to assist Iran in making the necessary technical adjustments to its economy. Working with the WTO Secretariat and Commission, the E3 would agree to offer assistance to help Iran with WTO compliance, including on tariff structures, technical barriers to trade, rules of origin, intellectual property, and other areas as appropriate.

Promoting trade and transfer of technology:

Export controls

47. The E3/EU note that enhanced confidence regarding the civilian end-use of goods transferred to Iran, including through the establishment of export control systems, would facilitate decisions on individual licences. The E3/EU also recognise that effective export control systems will make a significant contribution to developing mutually beneficial economic relations and state that they apply international export control regimes and respective national and European regulations on a non-discriminatory basis. The E3/EU therefore agree to convene a joint export control workshop in Tehran, which would allow for exchanges on the implementation of United Nations Security Council Resolution 1540 and national/EC laws.

48. As a follow up the E3/EU is also prepared to offer support to Iran in establishing an efficient system of export controls.

49. Civil aviation. The E3/EU would continue to promote the sale of aircraft parts to Iran and be willing to enter into discussion about open procurement of the sale of civil passenger aircraft to Iran.

Scientific and technological co-operation

50. Recognising the benefits of scientific and academic co-operation to both sides, the E3/EU commit to developing long-term scientific co-operation with Iran.

51. In this context, the European Union, through the Commission, would agree to send an expert team to Iran to draw up Iran's 'Scientific Profile', within the context of the EC/Iran Trade & Co-operation Agreement.

52. The E3/EU would agree to facilitate Iran's access to advanced technologies, respecting national law and international commitments regarding export control; they would strengthen existing and encourage new scientific co-operation between scientists, universities and scientific institutes. This co-operation should cover both fundamental and applied research.

53. In the field of environmental technologies, the E3/EU would be prepared to develop co-operation with Iran in the fields of water supply, waste management, protection of natural habitats and preparedness for natural disasters.

54. In the field of communications and information technology, the E3/EU would be prepared to co-operate with Iran to improve internet connection stability.

55. The E3/EU would also be interested in developing and deepening cooperation with Iran through relevant international fora, particularly in the field of air pollution.

56. Education and vocational training. The E3/EU would be prepared, through their relevant agencies, to co-operate with Iran in developing its system of vocational education.

Building a structure of economic and technological co-operation

57. The E3/EU and Iran would look to invigorate co-operation through a mechanism, to be agreed, to complement any wider EU/Iran structures agreed under the Trade & Co-operation Agreement, and cover other areas of mutual interest, although of lower priority than those set out above, including but not exclusively:

- Air transport safety. The E3/EU would co-operate in the fields of air traffic management, certification, accident, investigation and airport security.
- Railway transport. The E3/EU would co-operate with Iran in establishing a transport master plan; they will encourage and support co-operation with Iran in the area of railway rolling stock, signalling and high speed technology.
- Maritime transport. The E3/EU would facilitate the negotiation of a maritime transport agreement with Iran.
- Seismology and seismic mapping. The E3 would, through their relevant institutions contribute to a seismic mapping exercise, with a focus on the most densely populated areas of Iran and work to develop co-operation in the fields of risk and disaster management.
- Infrastructure. The E3/EU would facilitate access to European technology related to constructing earthquake resistant buildings.
- Agriculture and food industry. The E3/EU would be prepared to offer co-operation in ecological agriculture, including natural herbicides and pesticides, food safety; and the regulations and trade aspects of sanitary and phytosanitary standards.
- Tourism. The E3/EU would be prepared to assist Iran in developing its reputation as a tourist destination and support co-operation in the development of new tourist resorts.

V. Review mechanism

58. The E3/EU and Iran would agree to implement the agreement in good faith. The agreement would be subject to review, at Ministerial level, every ten years. Any change to these arrangements would be subject to explicit agreement by both the E3/EU and Iran.

59. The E3/EU would be willing to circulate the final agreement as an IAEA Information Circular (INFCIRC) and UN Document for information and with a view to possible endorsement by the international community.

Iran

Response of the Islamic Republic of Iran to the Framework Agreement proposed by EU3/EU

August 2005

The proposal presented by the E3/EU on August 5, 2005 is a clear violation of international law and the Charter of the United Nations, the NPT, Tehran Statement and the Paris Agreement of November 15, 2004.

The proposal self-righteously assumes rights and licenses for the E3 which clearly go beyond or even contravene international law and assumes obligations for Iran which have no place in law or practice.

The proposal incorporates to a series of one sided and self serving extra-legal demands from Iran, ranging from accepting infringements on its sovereignty to relinquishing its inalienable rights.

- It seeks to intimidate Iran into accepting intrusive and illegal inspections which go well beyond the Safeguards Agreement or the Additional Protocol as well as the provisions of the IAEA Statute and its mandate;
- It asks Iran to abandon most of its peaceful nuclear program;
- It also seeks to establish a subjective, discriminatory and baseless set of criteria for Iranian nuclear program.
 - Such criteria would effectively dismantle most of Iran's peaceful nuclear infrastructure;
 - Criteria that if applied globally, would only monopolize the nuclear industry for the Nuclear-Weapon States.

The proposal – in spite of its size – has absolutely no firm guarantees or commitments and does not even incorporate meaningful or serious offers of cooperation to Iran.

- It amounts to an elongated but substantively shortened and self-serving revised version of an offer proposed by E3 and rejected by Iran prior to the Paris Agreement in October 2004 in Vienna.
- In the area of security, the proposal does not go beyond repeating UN Charter principles and previously made general commitments.
 - The proposal even attempts to make E3's commitment to those general principles of international law optional, partial, and conditional.
- In the area of technology cooperation it fails to include even an indication – let alone guarantees – of the E3/EU's readiness to abandon or ease its violations of international law and the NPT with regard to Iran's access to technology. For instance, while under the NPT, the E3 is obliged to facilitate Iran's access to technology, the proposal makes a conditional and ambiguous offer "not to impede".

- In the area of economic cooperation, it only includes a conditional recital of already existing commitments and arrangements.

The proposal not only violates the Paris Agreement, but in fact makes a mockery of that agreement.

- The proposal never even mentions the terms “objective guarantees”, “firm guarantees” or “firm commitments”, thereby indicating the total departure of its authors from the foundations of the Paris Agreement;
- The proposal equates “objective guarantees” with termination of Iran’s hard gained peaceful nuclear program.
- At the same time, it equates “firm guarantees and firm commitments” with vague, conditional, and partial restatements of existing obligations.

In sum, the proposal is extremely long on demands from Iran and absurdly short on offers to Iran and it shows the lack of any attempt to even create a semblance of a balance. It amounts to an insult on the Iranian nation, for which the E3 must apologize.

Islamic Republic News Agency

Iran, "holder of peaceful nuclear fuel cycle technology"

10 August 2005

Vienna - Iran is a nuclear fuel cycle technology holder, a capability which is exclusively for peaceful purposes, said a statement issued by the Islamic Republic at the emergency meeting of the Board of Governors of the International Atomic Energy Agency (IAEA) in Vienna on Tuesday evening.

The Supreme Leader of the Islamic Republic of Iran, Ayatollah Ali Khamenei, has issued the fatwa (religious decree) that the production, stockpiling, and use of nuclear weapons are forbidden under Islam and that Iran shall never acquire these weapons, it added.

The full text of the statement is as follows:

"Madam chair, colleagues,

"We meet when the world is remembering the atomic bombings of the civilians in Hiroshima (Aug 6) and Nagasaki (Aug 9) 60 years ago. The savagery of the attack, the human suffering it caused, the scale of the civilian loss of life turning individuals, old and young, into ashes in a split second, and maiming indefinitely those who survived should never be removed from our memory. It is the most absurd manifestation of irony that the single state who caused this single nuclear catastrophe in a twin attack on our earth now has assumed the role of the prime preacher in the nuclear field while ever expanding its nuclear weapons capability.

"We as members of the Non-Aligned Movement (NAM) are proud to underline that none of the NPT members of the NAM rely on nuclear weapons in any way for their security. That is not the case of many other states who either possess nuclear weapons or are members of nuclear-armed alliances and it is such states that have taken on the self-assigned role of denying Iran its legal rights under the NPT to access the peaceful uses of nuclear technology in conformity with the treaty's non-proliferation obligations.

"Indeed, it is not only Iran but also many members of NAM that are denied the peaceful uses of nuclear technology by some of the NPT nuclear-weapon states and their allies through the mechanisms of export controls and other denial arrangements. In 1995, they adopted the so-called "Iran clause" under which they agreed to deny Iran nuclear technology under any circumstances.

"You can then understand why Iran after being denied nuclear technology in violation of the NPT had no other option but to rely on indigenous efforts with precaution on full transparency and we succeeded in developing our nuclear technology. Iran is a nuclear fuel cycle technology holder, a capability which is exclusively for peaceful purposes.

"The Leader of the Islamic Republic of Iran, Ayatollah Ali Khamenei has issued the fatwa that the production, stockpiling, and use of nuclear weapons are forbidden under Islam and that the Islamic Republic of Iran shall never acquire these weapons. President Mahmoud Ahmadinejad, who took office just recently, in his inaugural address reiterated that his government is against weapons of mass destruction and will only pursue nuclear activities in the peaceful domain. The leadership of Iran has pledged at the highest level that Iran will remain a non-nuclear-weapon state party to the NPT and has placed the entire scope of its nuclear activities under IAEA safeguards and Additional Protocol, in addition to undertaking voluntary transparency measures with the agency that have even gone beyond the requirements of the agency's safeguard system.

"Nuclear energy is expected to become once again a primary source of energy, with the rising demand for oil and gas and the ensuing increase in the prices, which incidentally can sharply accelerate for any political provocation.

We should add to this the concerns about the environment, and the world will have no alternative but to revert back to nuclear energy, at least for decades to come. This implies that many countries in the developing world would have to acquire or produce their own facilities for nuclear energy as well as nuclear fuel. The moves towards restrictions on nuclear fuel production under the pretext of non-proliferation are bound to make the developing countries dependent on an exclusive cartel of nuclear fuel suppliers -- a cartel that has a manifest record of denials and restrictions for political and commercial reasons.

"For Iran, as the chief target of denials, it is only reasonable to continue to develop and expand its nuclear fuel production capability to meet its requirements for nuclear energy. This process takes time, it takes years to complete. To meet our needs five to ten years from now, we need to start today if today is not already late. For Iran it is a strategic economic goal to be a supplier of the nuclear fuel and energy for its domestic needs and beyond. We are a major player in the oil and gas sector. We will be a player in the nuclear field.

"Iran's communication of August 1, 2005 to the director general and distributed in IAEA document INFCIRC/648 contains a summary of the events relevant to Iran's peaceful nuclear program. For more than two years, after the full declaration of our entire scope of nuclear activities and accepting the most intensive on-site robust verification carried out by the agency, we have maintained our full cooperation with the agency's safeguards inspectors and to their credit last November the agency confirmed in Paragraph 112 of the DG's report that "all the declared nuclear material in Iran has been accounted for, and therefore such material is not diverted to prohibited activities." You will recall that the director general confirmed in Paragraph 52 of his November 2003 report that to date, there is no evidence that the previously undeclared nuclear material and activities referred to above were related to a nuclear weapons program.

"In the same spirit, we are cooperating with the agency to reach the broader conclusion, through the application of the verification measures contained in the Additional Protocol, to demonstrate conclusively the absence of any undeclared nuclear material and activities in our country. A feat achieved so far by only six member states with nuclear program

"As mentioned in INFCIRC/648, in October 2003, Iran entered into an agreement with France, Germany, and the United Kingdom with the explicit expectation to open a new chapter of full transparency, cooperation and access to nuclear and other advanced technology. Iran agreed to a number of important transparency and voluntary confidence-building measures and immediately and fully implemented them.

"More relevant to the meeting today, Iran began and has continuously maintained for the past 20 months a voluntary non-legally binding suspension of its civilian uranium enrichment activities as a confidence-building measure. In February and November 2004, following agreements with E3/EU in Brussels and Paris respectively, Iran again voluntarily extended the scope of its suspension to incorporate activities that go well beyond the agency's definition of "enrichment" and "enrichment-related" activities.

"In the past several months after the Paris Agreement was reached, we offered every opportunity and every perceivable flexibility to the E3/EU to come to an agreement on the resumption of the operation of the UCF plant in Isfahan, the least sensitive segment of the nuclear fuel production. But occasional flexibility from our counterparts was retracted time and again due to intransigence or lack of willingness and ability to arrive at an agreement thereby frustrating the hopes for an agreement all together.

"Let me recall that installation, erection, and commissioning of the Isfahan UCF have all been made in full compliance with our safeguard obligations. There has not been any failure in this regard.

Questions and issues raised by the agency about this segment of the process have been comprehensively and conclusively dealt with. Since September 2004 there is no outstanding issue about the UCF and the facility is routinely under safeguards. There is no ground whatsoever, therefore, for any concern over safeguarded operation of this facility.

"Iran requested the agency to be prepared for the implementation of the required monitoring and surveillance measures in a timely manner to allow the resumption of activities at UCF. Iran did this in an open and transparent manner. The agency informed us that surveillance measures would be in operation by Wednesday morning. Iran has agreed not to remove the seals until that time.

"The E3/EU has yet to honor its recognition, in the Paris Agreement of November 2004, "Iran's rights under the NPT exercised in conformity with its obligations under the treaty, without discrimination." The Paris Agreement is founded on an equal exchange of objective and firm guarantees between Iran and Europe to for the basis of a mutually acceptable agreement. The recent proposal of the E3/EU never even mentions the terms "objective guarantees", "firm guarantees" or "firm commitments", thereby indicating the total departure of its authors from the foundations of the Paris Agreement.

The proposal replaces "objective guarantees" with termination of Iran's hard gained peaceful nuclear program. At the same time, it equates "firm guarantees and firm commitments" with vague, conditional, and partial restatements of existing obligations.

"Iran's proposal to the E3/EU on objective and firm guarantees was fully consistent with the terms of the Paris Agreement. The E3/EU rejected that reasonable and generous proposal. This proposal, on the other hand, was so

inadequate and demeaning that could only be flatly rejected. Therefore, it is not reasonable nor fair to expect Iran to continue with its voluntary and non-legally binding suspension of "enrichment-related activities" for much longer. Nothing in our current and projected actions is illegal or contrary to any of Iran's international legally-binding obligations." Now:

* Will Iran resume safeguarded operations at UCF?

Absolutely, it is within our rights. We will restart UCF under agency monitoring at a date for our choice.

* Will Iran give up its civilian uranium enrichment capability?

Absolutely not. Our suspension was voluntary and non-legally binding and can be terminated at any time of our choosing. However, for the present, we will maintain suspension at Natanz.

* Is the E3/EU proposal for a framework agreement satisfactory?

As we have said, the E3/EU proposal is wholly inadequate and runs counter to the letter and spirit of Paris Agreement.

* Is Iran threatening to leave the NPT or agency safeguards?

Never. We have repeatedly stated our firm commitment remain a member of the NPT and of agency safeguards in good standing.

* If Iran resumes operations at UCF, the E3/EU say that they will support the US to refer Iran to the Security Council for its past failures or for resumption of enrichment-related activities?

As we have said, first, Iran's suspension of its enrichment-related activities in conformity with the NPT is purely on a voluntary and non-legally binding basis; second, the agency's original definition of enrichment did not include conversion activities. The statute stipulates referral to the Security Council, not on the grounds of failures, but only if and when diversion to prohibited purposes has been established. No evidence has been found of any diversion through intrusive and sustained inspections as the director general has reported; hence no legal basis for referral.

By limiting the activity to the UCF in Isfahan, Iran has demonstrated maximum restraint. We have sustained, for now, all other confidence-building measures, leaving the door open for negotiations despite the failures so far. We still believe that an agreed arrangement on our nuclear program, including for the UCF, is both possible and accessible. The decision here can trigger a trend of confrontation, which is bound to escalate and where every one stands to lose. If that is what the E3/EU have opted for, they should shoulder the responsibility for consequences. If E3/EU choose negotiations, and are prepared to do so in good faith and without preconditions, we will entertain the same.

Thank You.”

IAEA – Board of Governors

Implementation of the NPT Safeguards Agreement in the Islamic Republic of Iran and related Board resolutions

GOV/2005/64 - Resolution adopted on 11 August 2005

The Board of Governors,

(a) Recalling the resolutions adopted by the Board on 29 November 2004 (GOV/2004/90), 18 September 2004 (GOV/2004/79), 18 June 2004 (GOV/2004/49), 13 March 2004 (GOV/2004/21), 26 November 2003 (GOV/2003/81) and on 12 September 2003 (GOV/2003/69) and the statement by the Board of 19 June 2003 (GOV/OR.1072),

(b) Recalling that in the resolution adopted on 18 September 2004 (GOV/2004/79) the Board considered it necessary, to promote confidence, that Iran immediately suspend all enrichment-related activities, including the production of feed material, including through tests or production at the UCF,

(c) Recalling that in its resolution adopted on 29 November 2004 (GOV/2004/90) the Board noted with interest the agreement between Iran, France, Germany and the UK with the support of the High Representative of the EU, made public on 15 November 2004 (INFCIRC/637),

(d) Reaffirming that, as underlined in the resolution adopted on 29 November 2004 (GOV/2004/90), the full and sustained implementation of the suspension notified by Iran to the Director General on 14 November, as a further voluntary, non-legally binding confidencebuilding measure, to be verified by the Agency, is essential to addressing outstanding issues,

(e) Noting that outstanding issues relating to Iran's nuclear programme have yet to be resolved, and that the Agency is not yet in a position to conclude that there are no undeclared nuclear materials or activities in Iran,

(f) Recalling the Director General's assessment in GOV/2004/83 that all the declared nuclear material in Iran had been accounted for, and that such material had not been diverted to prohibited activities,

(g) Recognising the right of states to the development and practical application of atomic energy for peaceful purposes, including the production of electric power, consistent with their Treaty obligations, with due consideration for the needs of developing countries, and

(h) Stressing the need for effective safeguards to prevent nuclear material being used for prohibited purposes, in contravention of legally binding agreements, and underlining the vital importance of effective safeguards for facilitating cooperation in the field of nuclear energy,

1. Expresses serious concern at the 1 August 2005 notification to the IAEA that Iran had decided to resume the uranium conversion activities at the Uranium Conversion Facility in Esfahan, at the Director General's report that on 8 August Iran started to feed uranium ore concentrate into the first part of the process line at this facility and at the Director General's report that on 10 August Iran removed the seals on the process lines and the UF₄ at this facility;

2. Underlines the importance of rectifying the situation resulting from the developments reported by the Director General and also of allowing for further discussions in relation to that situation;

3. Urges Iran to re-establish full suspension of all enrichment related activities including the production of feed material, including through tests or production at the Uranium Conversion Facility, on the same voluntary, non-legally binding basis as requested in previous Board resolutions, and to permit the Director General to re-instate the seals that have been removed at that facility;

4. Requests the Director General to continue to monitor closely the situation and to inform the Board of any further developments as appropriate;

5. Requests the Director General to provide a comprehensive report on the implementation of Iran's NPT Safeguards Agreement and this resolution by 3 September 2005; and

6. Decides to remain seized of the matter.

BASIC NOTITIE

British American Security Information Council (BASIC)

Basic notes - occasional papers on international security policy

Preliminary analysis of E3/EU proposal to Iran

By Paul Ingram – 11 august 2005

"a lot of gift wrapping around a pretty empty box"

-undisclosed EU diplomat, quoted in Reuters, 27 July 2005

This is a preliminary analysis of the full E3/EU 'Framework for a Long-Term Agreement' presented to Iran on 5 August 2005. The IAEA Board decision today to request Iran to reverse its decision and suspend its enrichment process makes it all the more important that the Europeans reconsider and strengthen their offer to the Iranians to maximise the chance of a positive resolution to this stand off.

In general this document is **vague on incentives and heavy on demands**. It proposes new processes of further dialogue with the potential for cooperation in a number of areas, but few concrete offers. The demands upon Iran in contrast are specific and uncompromising. The language and speed of the Iranian response suggests they either feel betrayed by the E3/EU's perceived failure to offer more significant incentives or that they had predetermined to reject any offer which did not show flexibility on the crucial question of uranium enrichment.

Given the strength of Iranian statements over the last few months that have indicated their intention to exercise their perceived right to the nuclear fuel cycle has been incumbent upon the E3/EU to offer significant and specific incentives to persuade Iran not to follow this path. **In any event, their proposal is not impressive.**

Given that the demands made of Iran opt for the most extensive and complete shut-down of Iran's current nuclear fuel cycle activities, the document appears designed to fit closely with US requirements. Although the document talks of building trust between Europe and Iran, there is little within it that offers a great deal of trust at this stage, even when that trust would not require significant risk. Even the establishment of a buffer store of nuclear fuel is proposed to be physically located in a third country, rather than in Iran under safeguards. **The E3/EU do not seem to have had the courage to offer either the substantial, detailed incentives or a creative, compromise solution on enrichment which could reasonably have been expected to receive Iran's endorsement.**

The offers

The significant EU incentives appear to be:

1. Granting access to "the international nuclear technologies market where contracts are awarded on the basis of open competitive tendering" to which Iran has hitherto been barred and allowing Iran to export nuclear technology under certain controls.
2. A draft EU/Iran Trade and Cooperation agreement and Political Dialogue Agreement.
3. An assured supply of nuclear fuel for Iranian reactors from Russia, based on a unspecified framework to be negotiated.
4. Unspecified support for the development of Iran's civil nuclear programme, and negotiations on an agreement between Iran and EURATOM.
5. A general commitment to work with Iran to develop regional security arrangements and confidence-building measures, which could prove of value to Iran.
6. Continued support for Iranian accession to the WTO.

The efficacy of these incentives lies in the detail, but the detail is far from well advanced. Other offers are made within the document, but look still less substantial. For example, the E3/EU offer contains security assurances, but these are simply reaffirmed international obligations. To be meaningful in taking away Iranian strategic incentives to possess nuclear weapons, such security assurances would need to include the US, and go further towards a more watertight non-aggression pact that involved criteria on the deployment of forces within the region. If the experience at May's NPT conference is anything to go by, the Iranians will be asking what concrete assurances they can be given that EU members are abiding by their own commitments towards nuclear disarmament referred to in the E3/EU document, given existing UK and French plans to continue deploying nuclear weapons.

The reaffirmed support from the E3/EU for an effective and verifiable Middle East zone free of weapons of mass destruction and their means of delivery will be welcomed by Iran. But the Iranians will be asking what Europe proposes to do about undeniable Israeli deployment of hundreds of nuclear warheads within the region if they are to avoid accusations of double-standards and demonstrate they are serious about such an objective.

Other offers of cooperation in confidence-building measures and regional security arrangements, in trade and investment development, in economic and technical cooperation, and in tackling issues such as terrorism and drug trafficking will be welcomed as significant. However, they will not be seen by the Iranians as incentives linked to

the abandonment of nuclear facilities, but rather foreign policy collaboration that benefits both sides and should be on the agenda in any case.

The demands

In contrast, the demands made of Iran are a great deal more clear and specific:

1. That Iran makes "a binding commitment not to pursue fuel cycle activities other than the construction and operation of light water power and research reactors." This means no uranium conversion, or enrichment, no fuel reprocessing and the closure of the heavy water reactor at Arak. The EU3 clearly recognises that this implies the shut-down of major facilities including Natanz and Isfahan, and the loss of a substantial capital investment, so promises to "establish a group to identify alternative uses for the equipment, installations, facilities and materials".
2. Resolution of all questions raised under Iran's Safeguards Agreement and Additional Protocol, and continued cooperation with the IAEA, with all facilities under safeguards under all circumstances.
3. Ratify the NPT Additional Protocol by the end of 2005, and in the meantime to fully implement it.
4. Agree to arrangements for the supply of nuclear fuel elements from outside Iran and their return to the supplier after their use in the reactor.
5. Strict national export controls under UNSCR 1540 based on international norms, with assistance from EU officials in setting up procedures.
6. A legally-binding commitment not to leave the NPT.

Conclusion

It is not too late for the commitments within the document to be developed further by the E3/EU, but it would be a mistake for them to believe the ball is in the Iranian court. While many EU demands are reasonable, the key sticking point remains the demand to abandon all fuel-cycle activities. If the EU were prepared to compromise upon this particular point in return for compliance with other demands, the negotiations would be on a good deal more solid ground.

On the other hand, the undiplomatic language in the official Iranian response to the Framework Agreement shows more than just a widening gap between the two sides. It has the whiff of finality about it and suggests that Iran is now unlikely to change its mind, irrespective of what the EU may now put on the table. The Iranian two-page response contains no conciliatory statements whatsoever, but adopts a hard line from start ("The proposal presented by the E3/EU on August 5, 2005 is a clear violation of international law and the Charter of the United Nations, the NPT, Tehran Statement and the Paris Agreement of November 15, 2004") to finish ("It amounts to an insult on the Iranian nation, for which the E3 should apologize").

This may suggest that the damage of a weak E3/EU response is irreversible. However, further negotiations are the only viable game in town, and both sides should swallow hard, restrain from actions that will further exacerbate tensions and continue the ongoing process. Indeed, the messages from Tehran have been mixed. In contrast to the official response, Mohammed Ahmadinejad, the Iranian President, said yesterday that he was about to make his own proposals. They ought now to abide by the IAEA Board's request today to resume their suspension of enrichment activities and reinstate the seals on the equipment at Isfahan. But it is also now time that the Europeans raised the negotiations and involved heads of state in a summit to hammer out proposals that could be mutually beneficial.

The chances of persuading Iran that their future does not lie in a full nuclear power programme will also be dramatically weakened if EU states and the US themselves decide to expand their own nuclear power programmes.

OVERZICHT LANDEN MET NUCLEAIRE INSTALLATIES

Staat	Kernwapens	Nucleaire installaties e.d.
Algerije	Verdacht van mogelijk kernwapenprogramma	2 onderzoeksreactoren uraniumvoorraden verdacht van het hebben van een opwerkingsfabriek met de mogelijkheid 3 kilo wapengeschikt plutonium per jaar te produceren
Argentinië	Kernwapenprogramma is stopgezet	2 nucleaire reactoren + 1 onder constructie
Armenië		1 nucleaire reactor (1 gesloten)
Australië		1 onderzoeksreactor (sluiting in 2006; 1 gesloten, 1 afgebroken) + 1 onder constructie (in gebruik in 2006) Diverse uraniummijnen
Bangladesh		1 onderzoeksreactor + 1 nucleaire reactor onder constructie
België	Amerikaanse kernwapens op Vliegbasis Kleine Brogel	7 nucleaire reactoren (1 gesloten) + 4 onderzoeksreactoren (2 gesloten) 5,6 ton plutonium in eigen land + buitenland
Brazilië	Kernwapenprogramma is stopgezet	2 nucleaire reactoren + 4 onderzoeksreactoren Uraniummijnen + uraniumverrijking Ca. 2 ton plutonium
Bulgarije		Onderzoeksreactor gesloten; hoogverrijkt uranium naar Rusland getransporteerd
Canada	Van 1963 tot 1984 Amerikaanse kernwapens	17 nucleaire reactoren (8 gesloten, 1 onder constructie) + 8 onderzoeksreactoren (5 gesloten, 3 afgebroken, 2 onder constructie) Uraniummijnen Uranium hexafluoride conversiefabrieken Heavy water reactor fuel fabrication facilies 130 ton plutonium
Chili		2 onderzoeksreactoren Overeenkomst met China (1989) voor het halen van uranium uit het Andesgebergte
China	ja	9 nucleaire reactoren (2 onder constructie) + 14 onderzoeksreactoren (2 gesloten, 2 onder constructie) Opwerking (uranium en plutonium) Uraniummijnen Uraniumverrijking Plutoniumproductie
Colombia		1 onderzoeksreactor
Congo (Democratische Republiek)		1 onderzoeksreactor (1 gesloten) Uraniummijn (gesloten, maar illegale activiteiten gerapporteerd)
Cuba	In het verleden kernwapens van de Sovjet-Unie	Onafgebouwde nucleaire reactor
Denemarken		1 onderzoeksreactor (1 gesloten, 1 afgebroken)
Duitsland	Amerikaanse kernwapens op Vliegbases Büchel en Ramstein Kernwapenprogramma tijdens Tweede Wereldoorlog	18 nucleaire reactoren (18 gesloten) + 13 onderzoeksreactoren (11 gesloten, 22 afgebroken) Uraniumverrijkingsfabriek (Urenco) Uraniumbrandstoffabriek Uraniummijnen (DDR) gesloten Ca. 50 ton plutonium in eigen land + buitenland
Egypte	Mogelijk onderzoek naar kernwapenontwikkeling	2 onderzoeksreactoren Uraniumvoorraden (extractie en verrijking worden gepland)

		Beperkte opwerkingsactiviteiten
Filippijnen		1 gesloten onderzoeksreactor
Finland		4 nucleaire reactoren + 1 onderzoeksreactor Uraniummijn 11 ton plutonium
Frankrijk	ja	59 nucleaire reactoren (11 gesloten) + 15 onderzoeksreactoren (11 gesloten, 5 afgebroken) Uraniumverrijking MOX brandstoffabrieken Nucleaire brandstoffabrieken Uraniumconversiefabrieken Opwerking Plutoniumproductie gestaakt Militaire plutoniumvoorraad: 5 ton Militaire hoogverrijkt uraniumvoorraad: 29 ton Ruim 300 ton plutonium
Georgië		1 gesloten onderzoeksreactor
Ghana		1 onderzoeksreactor
Griekenland	Tot 2001 Amerikaanse kernwapens op Vliegbasis Araxos	2 onderzoeksreactoren (1 gesloten)
Hongarije		4 nucleaire reactoren + 2 onderzoeksreactoren (1 afgebroken) Uraniummijn gesloten Ca. 8 ton plutonium
India	ja	15 nucleaire reactoren (8 onder constructie) Uraniummijnen Uraniumconversiefabriek Opwerking (plutonium)
Indonesië		3 onderzoeksreactoren Uraniummijnen
Irak	In het verleden kernwapenprogramma	2 gesloten onderzoeksreactoren
Iran	Mogelijk kernwapenprogramma	(2 nucleaire reactoren onder constructie) + 5 onderzoeksreactoren Uraniumverrijking Heavy water production Uraniummijn (+ 1 onder constructie)
Israël	ja	1 onderzoeksreactor Plutoniumvoorraad
Italië	Amerikaanse kernwapens op de Vliegbases Aviano en Ghedi-Torre	(4 gesloten nucleaire reactoren) + 5 onderzoeksreactoren (4 gesloten, 5 afgebroken) Ca. 3 ton plutonium in eigen land + buitenland
Jamaica		1 onderzoeksreactor
Japan	Kernwapenprogramma in de Tweede Wereldoorlog Later studie naar kernwapens	53 nucleaire reactoren (2 gesloten, 3 afgebroken) + 15 onderzoeksreactoren (6 gesloten, 3 afgebroken) Uraniumexploratieprogramma gestaakt Uraniumrefining en conversiefabriek Uraniumverrijking Opwerking Ruim 80 ton plutonium
Jemen		Nucleair onderzoek
Jordanië		1 onderzoeksreactor gepland
Kazachstan	Tot 1995 voormalige Sovjet-kernwapens (overgebracht naar Rusland)	(1 gesloten nucleaire reactor) + 3 onderzoeksreactoren
Kirgizistan		Uraniumopwerking tbv Kazachstan

		Uraniummijn gesloten
Letland		2 gesloten onderzoeksreactoren
Libië	Kernwapenprogramma stopgezet	1 onderzoeksreactor Diverse andere onderdelen voor de nucleaire cyclus
Litouwen		1 nucleaire reactor (1 gesloten)
Maleisië		1 onderzoeksreactor
Marokko		1 onderzoeksreactor onder constructie
Mexico		2 nucleaire reactoren + 3 onderzoeksreactoren (1 afgebroken) uraniumvoorraad ca. 2 ton plutonium
Nederland	Amerikaanse kernwapens op Vliegbasis Volkel	1 nucleaire reactor (1 gesloten) + 3 onderzoeksreactoren (2 afgebroken) uraniumverrijkingsfabriek (Urenco) 5 ton plutonium in eigen land + buitenland
Nigeria		1 onderzoeksreactor
Noord-Korea	onduidelijk; kernwapenprogramma	1 nucleaire reactor (2 onder constructie of in gebruik) + 1 onderzoeksreactor Opwerking (plutonium) Mogelijk uraniumverrijking Mogelijk uraniummijnen Militaire plutoniumvoorraad: mogelijk 1-2 kg Ruim 50 kg. plutonium
Noorwegen		2 onderzoeksreactoren
Oekraïne	Mogelijk nog enkele honderden Sovjet-kernkoppen, die dan vermist zijn	15 nucleaire reactoren (4 gesloten, 2 afgebroken) + 1 onderzoeksreactor (2 gesloten) Uraniummijnen Ca. 50 ton plutonium
Oezbekistan		1 onderzoeksreactor (1 gesloten) Hoogverrijkt uranium
Oostenrijk		2 onderzoeksreactoren (1 gesloten)
Pakistan	ja	2 nucleaire reactoren + 2 onderzoeksreactoren Uraniumverrijking Plutoniumproductie
Peru		2 onderzoeksreactoren
Polen		1 onderzoeksreactor (2 gesloten, 2 afgebroken) Diverse in de jaren '60 gesloten uraniummijnen
Portugal		1 onderzoeksreactor
Roemenië		1 nucleaire reactor + 1 onder constructie; omgebouwd van gebruik van hoogverrijkt naar gebruik van laagverrijkt uranium
Rusland	ja	31 nucleaire reactoren (4 gesloten, 4 onder constructie) + 57 onderzoeksreactoren (28 gesloten, 11 afgebroken, 1 onder constructie) Onderzoek en ontwikkeling kernkoppen Uraniumverrijking Uraniummijnen Militaire plutoniumvoorraad: 120 ton Militaire hoogverrijkt uraniumvoorraad: ca. 800 ton Ca. 190 ton plutonium
Saudi-Arabië	verdacht van plannen tot aankoop van kernwapens	Nucleair onderzoek
Servië		Ca. 60 kg. hoogverrijkt uranium (uit gesloten onderzoeksreactor)
Slovenië		1 nucleaire reactor + 1 onderzoeksreactor
Slowakije		6 nucleaire reactoren (1 gesloten, 2 onder

		constructie) 9 ton plutonium
Spanje		10 nucleaire reactoren (1 gesloten) + 1 gesloten onderzoeksreactor (3 afgebroken) 1 uraniummijn (1 gesloten) 1 verrijkingsfabriek voor productie van brandstof voor light water reactoren (300 ton verrijkt uranium per jaar) Ca. 2 ton plutonium in eigen land + buitenland
Syrië	Verdacht van plannen om kernwapens aan te kopen	1 onderzoeksreactor Onderzoek naar uraniumextractie
Tadzjikistan		Niet in gebruik genomen onderzoeksreactor Beperkte uraniumprocessing
Taiwan	Kernwapenprogramma stopgezet	2 onderzoeksreactoren (2 gesloten, 1 afgebroken, 1 onder constructie)
Thailand		1 onderzoeksreactor (1 onder constructie)
Tsjechië		6 nucleaire reactoren + 3 onderzoeksreactoren (2 afgebroken) Uraniummijnen Ca. 5,5 ton plutonium
Tsjetsjenië		Mogelijk voormalig Sovjet-radioactief materiaal
Tunesië		1 onderzoeksreactor gepland
Turkije	Amerikaanse kernwapens op Vliegbasis Incirlik	1 onderzoeksreactor (2 gesloten) uraniumvoorraad
Turkmenistan		Gesloten uraniummijn
Uruguay		1 gesloten onderzoeksreactor
Venezuela		1 gesloten onderzoeksreactor
Verenigd Koninkrijk	ja	23 nucleaire reactoren (22 gesloten) + 3 onderzoeksreactoren (6 gesloten, 27 afgebroken) Plutoniumproductie Uraniumverrijking Opwerking Militaire plutoniumvoorraad: 7,6 ton Militaire uraniumvoorraad: 22 ton Ruim 150 ton plutonium in eigen land (deels buitenlands) + buitenland
Verenigde Staten	ja	104 nucleaire reactoren (23 gesloten) + 52 onderzoeksreactoren (107 gesloten, 68 afgebroken) Uraniumverrijking Plutoniumproductie Uraniummijnen Uraniumprocessing Uranium hexafluorideconversiefabriek Opwerking MOX-productie Militaire plutoniumvoorraad: ca. 50 ton Militaire hoogverrijkt uraniumvoorraad: ca. 580 ton Ca. 400 ton plutonium
Vietnam		1 onderzoeksreactor
Wit-Rusland	Voormalige Sovjet-kernwapens naar Rusland overgebracht	1 afgebroken onderzoeksreactor
Zuid-Afrika	Kernwapenprogramma stopgezet	2 nucleaire reactoren (1 gesloten) + 1 onderzoeksreactor Uraniummijnen (niet in gebruik)

		Gesloten uraniumverrijkingsfabriek Gesloten opwerkingsfabrieken Ca. 4 ton plutonium Ca. 700 kg. hoogverrijkt uranium (voormalige militaire voorraad)
Zuid-Korea	Kernwapenprogramma stopgezet, wel in staat kernwapens te produceren	20 nucleaire reactoren (8 onder constructie) + 2 onderzoeksreactoren (2 gesloten) Uraniumverrijking; Uraniummunitie; Plutoniumscheiding (jaren '80) Ca. 40 ton plutonium
Zweden		11 nucleaire reactoren (2 gesloten) + 2 onderzoeksreactoren (1 gesloten, 1 afgebroken) Uraniummijn Ca. 1,5 ton plutonium in eigen land + buitenland
Zwitserland		5 nucleaire reactoren + 3 onderzoeksreactoren (2 gesloten, 1 afgebroken) Ca. 3 ton plutonium in eigen land + buitenland

Bronnen:

- Federation of American Scientists
- WILPF – Reaching Critical Will (gebaseerd op werk van vele NGO's)
- Nuclear Threat Initiative
- Global Security (John Pike)
- World Nuclear Association
- IAEA Power Reactor Information System (PRIS)
- IAEA Research Reactor Database (RRDB)

KRONIEK 2005

1 januari	Luxemburg voorzitter EU
24 januari – 1 april	Conference on Disarmament, eerste sessie
30 januari	Parlementsverkiezingen Irak
31 januari – 11 februari	Biological Weapons Convention, New York
3-10 februari	Bezoek Rice aan acht landen in Europa en het Midden-Oosten
10-21 februari	Reces UK House of Commons
11-13 februari	Munich Security Conference, München
11-21 februari	Krokusreces Nederlands parlement
12-13 februari	Bijeenkomst NAVO Ministers van Defensie, Nice
21 februari	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Brussel
21-25 februari	Bezoek Bush aan Europa (Brussel, Mainz, Bratislava, London)
22 februari	NAVO bijeenkomst, Brussel
28 februari	IAEA Board of Governors, Wenen
16-18 maart	IAEA General Conference on Nuclear Security, London
18-19 maart	Informele bijeenkomst EU Ministers van Defensie, Luxemburg
22-23 maart	Europese Raad, Brussel
24 maart – 4 april	Paasreces UK House of Commons
11-28 april	Jaarlijkse bijeenkomst UN Disarmament Commission, New York
15-16 april	Informele bijeenkomst EU Ministers van Buitenlandse Zaken, Luxemburg
16 april	Bomspotting XL, België
20 april	Ministeriële bijeenkomst EU-VS, Washington
25-26 april	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Luxemburg
27 april	IAEA Board of Governors, Wenen
29 april – 16 mei	Meireces Nederlands parlement
2-27 mei	NPV Toetsingsconferentie, New York
10 mei	EU-Rusland bijeenkomst, Moskou
23 mei	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Brussel
26 mei – 6 juni	Reces UK House of Commons
30 mei – 15 juli	Conference on Disarmament, tweede sessie
5-7 juni	Organization of American States General Assembly, Fort Lauderdale
13 juni	IAEA Board of Governors, Wenen
13-14 juni	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Luxemburg
16-17 juni	Europese Raad, Brussel
17 juni	Presidentsverkiezingen Iran
1 juli	Verenigd Koninkrijk voorzitter EU
1 juli – 29 augustus	Zomerreces Nederlands parlement
1 juli – 5 september	Zomerreces Bundestag
6-8 juli	G8-top, Perthshire, Schotland
26 juli – 3 september	Zomerreces US House of Representatives
28 juli – 10 oktober	Zomerreces UK House of Commons
1 augustus – 5 september	Zomerreces US Senate
8 augustus – 23 september	Conference on Disarmament, derde sessie
13 september	Start Algemene Vergadering VN, New York
19 september	IAEA Board of Governors, Wenen
26-30 september	IAEA General Conference, Wenen
3 oktober	IAEA Board of Governors, Wenen
3 oktober	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Luxemburg
24 oktober	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Luxemburg
27-28 oktober	Europese Raad, Brussel
7 november	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Brussel
7-11 november	OPCW Conference of State Parties, Den Haag
21-22 november	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Brussel
24 november	IAEA Board of Governors, Wenen
2-5 december	OPCW Executive Council, Den Haag
12 december	EU Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Brussel
15-16 december	Europese Raad, Brussel

FACTS AND REPORTS – eerder verschenen

1. US unilateralism – official foreign comments
 2. Veiligheidsvraagstukken en de verkiezingen – standpunten van de politieke partijen
Relevante delen van de partijprogramma's van de Nederlandse politieke partijen, plus citaten van politici op het terrein van oorlog en vrede.
 3. Transatlantic relations – recent developments
Overzicht van recente ontwikkelingen in de transatlantische betrekkingen, met name binnen de NAVO, mede naar aanleiding van uitspraken in de State of the Union.
 4. Ontwikkelingen betreffende kernwapens en de Nederlandse politiek – briefing paper
Periodiek overzicht van ontwikkelingen rond kernwapens in de internationale en nationale politiek, met uitgebreide hoeveelheid bijlagen.
 5. Nucleaire vraagstukken – standpunten van de Nederlandse regering en de Tweede Kamer (april 2001-april 2002)
 6. Crisis in de OPCW – de verwijdering van directeur-generaal Bustani
Documenten en artikelen over het ontslag van directeur-generaal Bustani van het OPCW
 7. Prepcom van het NPV – nucleaire ontwapening stopt
Verklaringen en rapporten van staten en ngo's tijdens de Prepcom van het NPV
 8. Verdrag van Moskou – détente tussen Rusland en Verenigde Staten
Informatie over het Verdrag van Moskou, ontwikkelingen daaromheen en commentaar erop
 9. Joint Strike Fighter – achtergrondberichten
 10. Konfrontatie in Zuid-Azië – de kernwapenwedloop tussen India en Pakistan
Basisgegevens over de nucleaire strijdkrachten en doctrines van India en Pakistan, Nederlandse wapenexport en wapenexportbeleid en een oproep om een nucleair treffen te voorkomen
 11. Massavernietigingswapens in het Midden-Oosten (1) – Egypte, Israël, Syrië
Basisinformatie over de proliferatie van nucleaire, biologische en chemische wapens in Egypte, Israël en Syrië en verklaringen van de Nederlandse regering hierover
 12. Amerikaans unilateralisme II – officiële reacties
 13. Aanval op Irak – de kwestie van de massavernietigingswapens; feiten, documenten en overwegingen
 14. Aanval op Irak (2) – recente ontwikkelingen
 15. Documenten First Committee Verenigde Naties 2002 – resoluties, verklaringen, rapporten
 16. De NAVO-top in Praag – documenten
 17. Aanval op Irak (3) – het inspectieregiem
 18. Internationaal veiligheidsbeleid Verenigde Staten – officiële documenten en reacties van de regering
 19. Veiligheidsvraagstukken en de verkiezingen (2) – standpunten van de politieke partijen (update 2003)
 20. Korea, de tweede crisis
 21. Aanval op Irak (4) – de aanloop
 22. Aanval op Irak (5) – vooravond van de aanval
 23. De andere crises - Informatie over het Amerikaans nucleair beleid, missile defense, de Conference on Disarmament en de recente ontwikkelingen rond Noord-Korea, Iran en India en Pakistan.
 24. Aanval op Irak (6) – de slachtoffers
 25. Nucleaire vraagstukken (2) – standpunten van de Nederlandse regering en de Tweede Kamer en recent nieuws nucleair beleid Verenigde Staten - Overzicht april 2002 – mei 2003
 26. Teststopverdrag Artikel XIV Conferentie – de kwestie van de Amerikaanse minikernwapens
 27. G-8 en Proliferation Security Initiative – stappen naar unilaterale contra-proliferatie
 28. Irak (7) – Nederland en de massavernietigingswapens
 29. Proliferatievraagstukken – Standpunten van de Nederlandse regering
 30. Iran – Documentatie massavernietigingswapens
 31. Twee proliferatiecrises – Iran en Noord-Korea
 32. Begroting Buitenlandse Zaken – Proliferatievraagstukken
 33. Irak (8) – De massavernietigingswapens
 34. Irak (9) – De casus belli
 35. Proliferatie – recente ontwikkelingen
 36. VS nucleair beleid – recente ontwikkelingen
 37. Proliferatie (2) – recente ontwikkelingen
 38. Iran (2A-2B-2C-2D) – recente ontwikkelingen
 39. Iran (3A-3B-3C-3D) – recente ontwikkelingen
 40. Nucleaire vraagstukken (3) – basisinformatie en parlement
 41. Buitenlandse parlementen - kernwapenzaken
- Te bestellen door € 5,- per exemplaar (incl. verzendkosten) over te maken op rekening nummer 7549774 van Stichting AMOK inz Werkgroep Eurobom te Utrecht ovv F&R en het betreffende nummer.